

KONTRA

«Ολιστική» κοροϊδία
ΣΕΛΙΔΑ 6

Τελείωσαν με την
τρόικα και τώρα τους
περιμένει ο Σολτς - Με
στόχο τη διατήρηση
του αποικισμού και της
κινεζοποίησης
ΣΕΛΙΔΕΣ 16, 9

Χτύπησε ταβάνι η κρίση
πανικού των νεοναζί
ΣΕΛΙΔΑ 8

«Μακεδονικό»
Σε εθνικιστικές
συμπληγάδες
ΣΕΛΙΔΑ 11

Δικομματική κοκορομαχία
με εκλογικό άρωμα
ΣΕΛΙΔΑ 3

Καμιά συμμετοχή
στην απεργία των
καπιταλιστών και των
λακέδων τους
ΣΕΛΙΔΑ 13

Προεδρικές εκλογές στη Βενεζουέλα
Η νίκη Μαδούρο δεν
κρύβει τη γύμνια του
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 963 - 25 Μάη 2018

www.eksegersi.gr

«ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ» ΤΟ ΜΕΤΑ-ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΩΣ ΕΚΘΕΣΗ ΙΔΕΩΝ

«Ολιστική» εκμετάλλευση από κεφαλαιοκράτες και ιμπεριαλιστές

Scripta... Verba...

Εχομεν ολαυικήν επανάστα-
σιν εν Μακεδονία [...] Απαντες
οι σλαυόφωνοι πληθυσμοί
ηκολούθησαν το κομιτάτον,
ορθόδοξοι και σχισματικοί, και
οι πλείστοι εκουσίως.

Ιων Δραγούμης

**Για την επανάσταση του Ιλν-
ντεν το 1903.**

Ο Θεόδωρος Βασιλάκης
υπήρξε ένας δραστήριος
επιχειρηματίας και επιφανής
οικονομικός παράγοντας του
τόπου, η εμβέλεια του οποίου
ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα.
Για την απώλειά του εκφράζω
βαθύτατα συλλυπητήρια στην
οικογένειά του.

Νίκος Βούτσας

**Λείπει ο Μάρτης από τη σα-
ρακοστή για να λείψει ο ΣΥΡΙ-
ΖΑ από το πένθος της αστικής
τάξης; Εκείνη η ιστορία με το
πλιάτσικο στην Ολυμπιακή
(για να μείνουμε μόνο σ' αυτό)
ήταν προφανώς μια εμπνευ-
σμένη επιχειρηματική πράξη.**

Η χώρα μπαίνει σε τριτοκο-
σμικό μαρασμό - Οι αεροσυ-
γκοινωνίες αποκόπτονται από
την μητρόπολη - Η περιφέρεια
καταδικάζεται στην απόλυτη
περιθωριοποίηση - Νέα «καρ-
τέλ» ετοιμάζονται στο χώρο
των αερομεταφορών - Ολέθρι-
ες οι συνέπειες για την εθνική
οικονομία και για την περιφε-
ρική συνοχή της χώρας.

Γραφείο Τύπου ΣΥΡΙΖΑ

**Αυτά το... μακρινό 2013,
όταν η Aegean του Βασιλάκη
«κατάπινε» την Ολυμπιακή, με
σερβιτόρο τον Βγενόπουλο,**

Η θεμελιώδης πηγή της
έντασης μεταξύ Τουρκίας-Ελ-
λάδας είναι η ελληνική αντί-
ληψη που θεωρεί ολόκληρο
το Αιγαίο συνολικά ελληνική
θάλασσα, παραγνωρίζοντας
τα νομικά δικαιώματα και τα
νόμιμα συμφέροντα της Τουρ-
κίας ως παράκτιου κράτους.

Μπιναλί Γιλντιρίμ

**Ποιος είπε ότι οι ισλαμιστές
του Ερντογάν δεν ξέρουν από
διπλωματία; Προσέξτε πόσο
καίρια καρφώνει ο τούρκος
πρωθυπουργός...**

Οι δεσμεύσεις που έχει ανα-
λάβει η Ιταλία ισχύουν όποια
κι αν είναι η κυβέρνηση. Σέβο-
μαι την κυρίαρχη απόφαση του
ιταλικού λαού, αλλά υπάρχουν
δεσμεύσεις που ξεπερνούν τον
καθένα μας.

Μπρουνό Λεμέρ

**Σαν να μην πέρασε μια μέ-
ρα. Τα ίδια έλεγαν και στους
Τσιπρομπαρουφάκηδες το
2015.**

Οι τραμπούκοι-ακροδεξιοί
θα έλθουν αντιμέτωποι με τις
συνέπειες των πράξεών τους.

Νίκος Τόσκας

**Για τους τραμπούκους-
ακροδεξιούς που σακάτεψαν
τους πρόσφυγες στη Μυτι-
λήνη, χτυπώντας επί ώρες
μπροστά στα «αδιάφορα» μά-
τια των μπάτσων, ούτε φωνή
ούτε ακρόαση.**

ΡΙΠΕΣ

♦ Αφού, ρε αγόρι μου, δεν το αντέχεις
το ξενύχτι, τι θες και ξενυχτάς; ♦ Ξενύ-
χτησες την άλλη φορά με τη Μέρκελ
και τον Ολαντρέου και γύρισες μ' ένα
Μνημόνιο μεγαλύτερο από το μπόι σου
♦ Ξενύχτησες τώρα με τον Ζόραν και
γύρισες με τη Μακεδονία του Ιλντεν ♦
Εμάς δε μας χαλάει καθόλου, γιατί το
Ιλντεν ήταν μια εθνική επανάσταση των
Σλαβομακεδόνων σε όλη τη Μακεδονία
με σκοπό τη δημιουργία ανεξάρτητου
πολυεθνικού κράτους ♦ Και με έντονα
κοινωνικά χαρακτηριστικά, μάλιστα ♦
Που την έπνιξε στο αίμα η οθωμανική
Πύλη ♦ Τους εθνικισταράδες μακε-
δονομάχους, όμως, τους ρώτησες; ♦
Απ' όλα τα σύνθετα ονόματα διάλεξες
το χειρότερο γι' αυτούς ♦ Αυτό που
θυμίζει ότι οι Σλαβομακεδόνες κατοί-
κούσαν σε μια μεγάλη περιοχή ♦ Που
μετά τριχοτομήθηκε σε Μακεδονία του
Βαρδάρη, Μακεδονία του Αιγαίου και

Μακεδονία του Πιρίν ♦ Αμα είσαι εντε-
λώς αστοιχειώτος, αυτά παθαίνεις ♦
Κι από ποιον να ζητήσεις βοήθεια, από
τον επί του στρατηγικού σχεδιασμού
Καρανίκα μήπως; ♦ Να 'ταν για την τε-
λευταία κολεξιόν της Μενεγάκη(ς) θα
σου έλεγε ♦ Αλλά για την επανάσταση
του Ιλντεν, μπασα ♦ Α, και πού 'σαι
♦ Ιλντεν στη μακεδονική γλώσσα ση-
μαίνει «τ' αιλιώς» ♦ Του προφήτη Ηλία,
χαζούλη ♦ Τέτοια μέρα ξέσπασε η εξέ-
γερση που είχε οργανώσει η Εσωτερική
Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση
♦ Δε σ' έχουμε, πάντως, για τόσο χαζό
♦ Υποψιαζόμαστε ότι έριξες άδεια για
να πιάσεις γεμάτα ♦ Να γίνει ντόρος
με το Ιλντεν για να περάσει το Γκόρ-
να ή το Νόβα ♦ Δεν καταλαβαίνουμε
τον ορυμαγδό για τη βίλα-σαλέ του
Ποδεμάρχη Πάμπλο Ιγκλέσιας ♦ Πού
θέλατε, δηλαδή να το βάλει το κορίτσι,
σε κάνα αχούρι; ♦ Μπερδευτήκατε με

την ατίθαση κοτσίδα, το τζιν και το μα-
κρυμάνικο πουκάμισο με τα γυρισμένα
μανίκια, έτσι δεν είναι; ♦ Μα αυτά είναι
απλώς στολή εργασίας ♦ Πώς φοράει
ο σερβιτόρος του Ζόναρς μαύρο κο-
στούμι και παπιγιόν; ♦ Μπερδεύεται
κανείς και τον περνάει για πλούσιο; ♦
Εσείς γιατί μπερδευτήκατε και περά-
σατε τον Πάμπλο για φτωχό; ♦ Ενας
άλλος πλούσιος -για την ακρίβεια ζά-
μπλουτος- ο Τραμπ, ανακοίνωσε ότι θα
δωρίσει μέρος του μισθού του, στους
βετεράνους των αμερικανικών Ενόπλων
Δυνάμεων ♦ Τι άλλο θα σκαρφιστούν
οι σύμβουλοί του μπας και καταφέρουν
ν' ανορθώσουν λίγο το καταβαρθρω-
μένο γόνητρό του; ♦ Αυτό κι αν είναι
Μεσαιώνας ♦ Να ξεροσταλιάζεις στο
δρόμο πανηγυρίζοντας για ένα γάμο
που τον έχεις πληρώσει εσύ ♦ Να τους
χειροκρατείς όταν τρώνε και πίνουν
στην υγεία του κοροϊδίου ♦ Εσένα ♦

Και ν' αγοράζεις προφυλακτικά με την
εικόνα του πριγκηπικού ζεύγους! ♦ Αλ-
λά και κάποια ελληνικά ΜΜΕ έπαθαν
ντελίο με τον πριγκηπικό γάμο της Αγ-
γλίας ♦ Δώσε στο λαό θεάματα (χωρίς
άρτον) ♦ Τα βλέπεις κάτι τέτοια και σε
πιάνει θλίψη και αγανάκτηση ♦ Κι ατσα-
λώνεται η αποφασιστικότητά σου να μη
σταματήσεις ποτέ ν' αγωνίζεσαι για την
εξαφάνιση του σύγχρονου κοινωνικού
μεσαιώνα ♦ Βρήκαν θέμα για ν' ασχο-
λούνται στο Twitter ♦ Ο Τραμπ έγραφε
Melanie αντί για Melania ♦ Αυτό τους
μάρανε ♦ Ο Τραμπ, βέβαια, τα γράφει
μόνος του τα «τιτιβίσματα», δεν έχει
γραμματέα γι' αυτή τη δουλειά ♦ Με
το που ζυπνάει, πλακώνεται στο Twitter,
όπως έκανε και πριν γίνει πρόεδρος ♦
Ελληνικής καταγωγής και φασισταρίο
ο μακελάρης του Τέξας ♦ Και μούγκα
στα μίντια ♦ Ενώ αν ήταν Τσετσένος ή
Αραβας... ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κιλιάδες υπογραφές συ-
γκέντρωσε μέσα σε μια
μέρα αίτημα προς την κρατική
τηλεόραση της Ισλανδίας RUV,
που την καλεί να μοιχοκόψει
τον διαγωνισμό τραγουδιού
της Eurovision, που το 2019
θα γίνει στο Ισραήλ. Το αίτη-
μα στηρίζεται στα τελευταία
σιωνιστικά εγκλήματα στη
Λωρίδα της Γάζας. Ενας απ'
αυτούς που το στήριξαν από
την πρώτη στιγμή είναι ο Παλ
Οσκαρ Χαλμτίσον, που παλιό-
τερα είχε εκπροσωπήσει την
Ισλανδία στο ευρωτζέτζελο.

Κτο Μαυροβούνιο ανα-
κοίνωσε ότι εξετάζει την
κατασκευή ηλεκτροφόρου
τείχους στα σύνορά του με
την Αλβανία, προκειμένου να
εμποδίζεται το πέρασμα προ-
σφύγων που πορεύονται προς
τις κεντρο- και βορειο-ευρω-
παϊκές χώρες. Προφανώς,
υπάρχει συνεννόηση με αυτές
τις χώρες. Οχι, μέτρα αποτρο-
πής των βαποριών που ανα-
χωρούν γεμάτα με λαθραία

τσιγάρα, αλλά και ναρκωτικά
δεν εξετάζεται. Αλλωστε, ο
ίδιος ο πρωθυπουργός της
χώρας έχει κατηγορηθεί ότι
βρίσκεται στην κορυφή αυτής
της μαφίας.

ΚΜάλιστα. Η ΕφΣυν ορ-
γάνωσε στην ταινιοθήκη
εκδήλωση για τα πενήντα χρό-
να του γαλλικού Μάη του '68.
Επαιξαν τον «Τρελό Πιερό» του
Γκοντάρ και μετά είχαν συζή-
τηση με τη συμμετοχή διάφο-
ρων, μεταξύ των οποίων εξέχο-
ντες συριζαίοι (βουλευτές και

μη). Το... κλουβί που στεγάζει
τα περισσότερα παπαγαλάκια
του ΣΥΡΙΖΑ, η εφημερίδα που
πέταξε στα σκουπίδια τα αντι-
μνημονιακά φληναφήματα της
πρώτης περιόδου, συνεχίζει
στη γνωστή συριζαϊκή ρότα:
στην πράξη στηρίζουμε την
καπιταλιστική βαρβαρότητα,
που τη διαχειρίζονται από κυ-
βερνητικές και κρατικές θέσεις
οι δικοί μας, ενώ κάνουμε και
ανούσιες σπονδές σε παρελ-
θοντικά γεγονότα, για να δη-
μιουργήσουμε μια ιδεολογική
φενάκη για όσους αφελείς μας

πιστέψουν ή ένα ιδεολογικό
άλλοθι για τους πονηρούς .

ΚΗ αστυνομία κάνει εισβο-
λές σε παράνομα καζίνο.
Αναμενόμενο. Με τα «φρουτά-
κια» που λειτουργούν κόβουν
δουλειά από τα καζίνο που έχει
σπειρίσει σε όλη την Ελλάδα ο
ΟΠΑΠ. Δεν μπορεί, κάποια
παράπονα θα έκανε ο Μελισ-
σανίδης στον φίλο του τον
κυρ-Αλέκο του Μαξίμου, οπότε
ανέλαβε δράση η Ασφάλεια.
Φυσικά, οι μπάτσοι ξέρουν κά-
θε λέσχη, κάθε παράνομο κα-
ζίνο και κάθε μπαρμποutiέρα
που λειτουργεί σε όλη τη χώρα
(ιδιαίτερα στις

μεγάλες πόλεις). Παίρνουν τη
μίζα τους και κάνουν πως δε
βλέπουν. Όταν παίρνουν εντο-
λή να κάνουν επιχειρήσεις, θα
«χτυπήσουν» για το θεαθήναι
μερικά «μαγαζιά», αφού πρώτα
τηλεφωνήσουν στ' αφεντικά
για να φροντίσουν να εξαφα-
νίσουν τα πολλά λεφτά. Και να
διώξουν από μέσα τους «επώ-
νυμους» πελάτες, για να μην
τους σέρνουν στο αυτόφωρο.
Εχουν και την αγωνία μην τυ-
χόν και μπουκάρουν σε καμιά
μπαρμποutiέρα και πετύχουν
μέσα τον υπουργό (ένας είναι
ο υπουργός) αυτοπροσώπως
και μπουκ σε άλλους μπελά-
δες.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τέλος, σχετικά με τα ζητήματα για τα οποία σας είχα πει ότι είναι
αγκάθια, θεωρώ ότι τώρα λύθηκαν με έναν τρόπο ικανοποιητικό
για την ελληνική πλευρά. Προφανώς σε μερικά πράγματα
έπρεπε να βάλουμε λίγο νερό στο κρασί μας, αλλά γενικά θεωρώ
ότι η συζήτηση έγινε πολύ δημιουργικά και επί της ουσίας. Στα
πιο πολλά σημεία είμαι πολύ ευχαριστημένος.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

26/5/2009: Θάνατος Μιχάλη Παπαγιαννάκη
27/5: Νικαράγουα: Ημέρα στρατού, Νιγηρία:
Ημέρα παιδιών 27/5/1963: Θάνατος Γρη-
γόρη Λαμπράκη 27/5/2005: Βόμβα σε γρα-
φεία κατασκευαστικής εταιρίας «Αβαξ» (Λαϊκή
Επαναστατική Δράση) 28/5/1941: Ιδρυση
«Εργατικής Αλληλεγγύης» από κομμου-
νιστές που επέστρεψαν από Φολέγαν-
δρο 28/5/1961: Ιδρυση Διεθνούς Αμνηστίας
28/5/1974: Βόμβα φασιστών σε αντιφασιστική
πορεία στην Μπρέσια (Ιταλία), έξι νεκροί,
94 τραυματίες 28/5/1988: Εκτέλεση αμερικανού
πλοίαρχου Γουίλιαμ Νορντίν (17N) 28/5/1988:
Πυροβολισμός στα γραφεία Εισαγγελίας Πρωτο-
δικών (Κόκκινη Γραμμή) 28/5/1997: Εκτέλεση
εφοπλιστή Κώστα Περατικού (17N) 29/5: Ημέρα

κυανόκρανων 29/5/1945: Επιστροφή Νίκου
Ζαχαριάδη από Νταχάου και ανάληψη
ηγεσίας ΚΚΕ 30/5/1972: 25 νεκροί,
72 τραυματίες από επίθεση Ιαπώνων
«Στρατού Ερυθρού Αστέρα» (συνδέεται
με την ΡΙΟ) στο αεροδρόμιο Τελ Αβίβ
30/5/1977: Σύλληψη εν ενεργεία ανθυπάρχου
Γ. Διαμαντή για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλι-
οπωλείο με βουλγαρικά βιβλία στην Ασκληπιού
30/5/1982: Η Ισπανία γίνεται το 16ο μέλος
του ΝΑΤΟ - πρώτη χώρα που μπαίνει στον οργα-
νισμό μετά την είσοδο της Δυτικής Γερμανί-
ας (1955) 30/5/2006: Βόμβα κοντά στο σπίτι
υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη (Επαναστατικός
Αγώνας) 31/5: Ημέρα κατά του καπνίσματος,
Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας, ισλαμική

πρωτοχρονιά 31/5/1906: Βομβιστική επίθε-
ση κατά Ισπανού βασιλιά Αλφόνσου (επέζησε)
αμέσως μετά τον γάμο του (δεκαοκτώ νεκροί)
31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη
31/5/1968: Η δικτατορία καθιερώνει υποχρε-
ωτικό κούρεμα μαθητών με ψιλή και κορδέλα
μαθητριών 31/5/1977: Βόμβα σε κινηματογράφο
Θεσσαλονίκης που πρόβαλε την ταινία «Επι-
δρομή στο Εντεμπε» 31/5/1991: Δύο ρουκέτες
(17N) στη ζυθοποιία Λέβενμπροϊ (Αταλάντη)
1/6: Ημέρα γάλακτος 1/6/1972: Σύλληψη Αντρέ-
ας Μπάναντερ, Χόλγκερ Μάινς (RAF) 1/6/1979:
Βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας Νέας Ιωνίας
(ΕΛΑ) 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών ακρο-
δεξιάς Οργάνωσης Εθνικής Αποκαταστάσεως
1/6/1989: Βόμβα στο υπουργείο Δικαιοσύνης
(ΕΛΑ) .

Δικομματική κοκορομαχία με εκλογικό άρωμα

Υποτίθεται πως η προηγούμενη Δευτέρα θα ήταν μια ιστορική μέρα. Το Υπουργικό Συμβούλιο θα συζητούσε και θα ενέκρινε την «ολιστική στρατηγική ανάπτυξης» και την «επιστροφή της χώρας στην κανονικότητα». Μια ματιά στα πρωτοσέλιδα των φιλοκυβερνητικών εφημερίδων, όμως, έδειχνε ότι άλλα απασχολούσαν το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου. **Εφ-Συν**: «Ποιοι και γιατί “έκαψαν” το Ιλντεν». Δεύτερο θέμα ο ξυλοδαρμός του Μπουτάρη, με μεγάλη φωτογραφία. Όσο για το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης», που θα συζητούσε το υπουργικό συμβούλιο, ένα μικρό «χτύπημα», δεύτερο στη σειρά μάλιστα. **Εθνος**: «Επίδομα στέγασης σε 500.000 νοικοκυριά». Ο Μπουτάρης «χτύπημα» με μικρή φωτογραφία (βλέπετε, ο Σαββίδης πατρонаρεί τον εθνικοφασιστικό εσμό της Θεσσαλονίκης). Για το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης» ούτε καν «χτύπημα».

Ίδια η εικόνα και την επόμενη μέρα, αφού είχε προηγηθεί η... ιστορική συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου και η... εμπνευσμένη ομιλία Τσίπρα. **Αυγή**: «“Γαλάζιο” πλυντήριο για την Ακροδεξιά». Για το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης» ένα «χτύπημα» με φωτογραφία του Τσίπρα. **Εφ-Συν**: «Εξωδικαστικός συμβιβασμός: Πιο πολλοί, πιο απλά, πιο γρήγορα». Δεύτερο θέμα: «Εκτροχιασμός της ΝΔ με... τρίκυκλο», με φωτογραφία του Μπουτάρη. Για το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης» ένα «χτύπημα» με φωτογραφία από τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου. **Εθνος**: «Ανατροπές στο νόμο Κατσέλη». «Χτύπημα» για την υπόθεση Μπουτάρη με τίτλο «Σκούπα για τους νταήδες της ακροδεξιάς», τίποτα για το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης».

Ο ίδιος ο Τσίπρας ξεκίνησε την ομιλία του στο υπουργικό συμβούλιο με εκτεταμένη αναφορά στην επίθεση κατά Μπουτάρη, την οποία χρέωσε στη ΝΔ, σε πολύ υψηλούς τόνους: «Ποιοι χειροκρότησαν την επίθεση ενάντια στον δήμαρχο της Θεσσαλονίκης; Ποιοι την προετοίμασαν με βίαιες λεκτικές επιθέσεις εναντίον του; Ποιοι είναι αυτοί που εξαπολύουν διαρκώς, κάθε μέρα, ακραίες κατηγορίες για προδοτές, και μειωμένης εθνικής συνειδήσεως Έλληνες; Ποιοι είναι αυτοί που έχουν ανακηρύξει τον εαυτό τους εργολάβο του έθνους, και επικηρύσσουν εκείνους που σκέφτονται και πράττουν διαφορετικά; Ποιοι, με δυο λόγια, με τον πιο επίσημο τρόπο, είναι αυτοί που ανοίγουν το δρόμο στη βία; Κυρίες

και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι ποιοι είναι. Και δυστυχώς δεν πρόκειται για μεμονωμένες περιπτώσεις –κάποιος δήμαρχος, νυν ή πρώην περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας της ΝΔ. Εδώ πρόκειται για ένα συμπαγές, σκοτεινό, και ακραίο τμήμα, δυστυχώς, της αξιωματικής αντιπολίτευσης με έκφραση, το τελευταίο διάστημα, στα κορυφαία όργανά της».

Ο Τσίπρας έκλεισε την εισαγωγή του με την αναμενόμενη κορόνα: «η εποχή των Γκοτζαμάνηδων έχει παρέλθει οριστικά από αυτόν τον τόπο». Το σύνθημα είχε δοθεί. Ακολούθησε το αναμενόμενο πατιρντί. Η ΝΔ κατηγόρησε τον Τσίπρα ότι «αυτός και το κόμμα του πρωτοστάτησαν και υπέθαλψαν τη βία τον Δεκέμβριο του 2008. Αυτός και το κόμμα του προανήγγειλαν κρεμάλες στο Σύνταγμα και μιλούσαν για γερμανοτσολιάδες. Αυτός και το κόμμα του επέχαιραν για τις βίαιες επιθέσεις σε στελέχη άλλων κομμάτων και δημοσιογράφων, μιλώντας για δικαιολογημένη αγανάκτηση. Αυτός και το κόμμα του έχτισαν καριέρες και τελικά κατάλαβαν την εξουσία επενδύοντας στη βία, τη συκοφαντία, την πόλωση και την τοξικότητα. Αυτός και το κόμμα του προσπαθούν ακόμη και σήμερα να πείσουν τους πολίτες ότι υπάρχει καλή και κακή βία». Ακολούθησε ρελάνς της ΝΔ απ' αφορμή την ενέργεια του Ρουβίκωνα στο ΣτΕ. «Ούτε η χώρα, ούτε η Δικαιοσύνη, ούτε βέβαια οι πολίτες επιτρέπεται να γίνονται έρμαιο του κάθε Ρουβίκωνα ή άλλων ομάδων, τις οποίες η Κυβέρνηση, βέβαια, πολύ καλά γνωρίζει» δήλωσε ο Μητσοτάκης και πρόσθεσε: «Ο κ. Τσίπρας ως υπερβί, επιτέλους, τον εαυτό του. Και ως συνειδητοποιήσει ότι ο διχαστικός του λόγος μόνο ζημία προκαλεί στον τόπο. Κι ως διασφαλίσει, όπως οφείλει, το νόμο, την τάξη, την ασφάλεια, τη συνοχή της κοινωνίας και την ομαλή λειτουργία των θεσμών».

«Ο κ. Μητσοτάκης καταδικάζει τη βία από όπου και αν προέρχεται, αρκεί να μην προέρχεται από την ακροδεξιά», ανταπάντησε το Γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού. Και πρόσθεσε: «Δεν τόλμησε καν ο κ. Μητσοτάκης να διαγράψει τον κ. Καμπόσο, που είπε για τη φασιστική επίθεση στον Γ. Μπουτάρη πως αυτά παθαίνουν οι προδότες. Με Σαμαρά, Γεωργιάδη και Βορίδη καταλαβαίνουμε τη δύσκολη θέση του κ. Μητσοτάκη».

Είναι φανερό ότι οι Τσιπραί-οι επέλεξαν αυτού του τύπου την πολιτική εκμετάλλευση της επίθεσης των εθνικοφασιστών

στον Μπουτάρη, θέλοντας να αποφύγουν τις συνέπειες της γκάφας Τσίπρα με τη «Μακεδονία του Ιλντεν» (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 11). Πέρα από την αλλαγή της ατζέντας, όμως, που θα έφερνε τον Μητσοτάκη σε θέση άμυνας και θα ενίσχυε ένα από τα βέλη της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ (επαναφορά και ενίσχυση των παλιών αντιδεξιών αντανακλαστικών, με στόχο τους «κεντρώους» ψηφοφόρους), ήταν μια ευκαιρία να φτιαχτεί το προφίλ του «προοδευτικού Μπουτάρη», τον οποίο το μέγαρο Μαξίμου έχει αποφασίσει να στηρίζει στις επόμενες δημοτικές εκλογές (ότι έχουν σούρει εναντίον του οι συριζαίοι στο παρελθόν θα ριχτεί στη λήθη - πλέον ο Μπουτάρης θα είναι ο δήμαρχος που υψώνει τα στήθη του στην ακροδεξιά και τη συντήρηση).

Η ΝΔ πήρε αναγκαστικά αμυντική στάση. Είναι γνωστή η σχέση των στελεχών της μ' αυτά τα φασισταριά, ενώ ήταν αυτή που έσπευσε να αγκαλιάσει τα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια. Δεν μπορούσε, όμως, να μη δοκιμάσει να περάσει στην αντεπίθεση, με το γνωστό ρεπερτόριο «νόμος και τάξη», που στοχεύει τους «νοικοκυραίους» που φοβούνται και τον ίσκιο τους.

Περιττεύει να σημειώσουμε πως όταν τα φασισταριά της Θεσσαλονίκης έκαιγαν τη Libertatia δεν ταρακουνήθηκε το πολιτικό σκηνικό, δε διασταύρωσαν τα ξίφη τους τα αστικά κόμματα.

Ετσι, μέσα σ' ένα διήμερο χτίστηκε ένα σκηνικό δικομματικής κοκορομαχίας, που άφησε εντελώς έξω το ΚΙΝΑΛ. Στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ παρήλυναν από τα ραδιοφωνικά μικρόφωνα και εξαπέλυναν κατηγορίες: «εσείς χτυπήσατε τον Μπουτάρη» - «ναι, αλλά εσείς είχατε χτυπήσει τον Χατζηδόκη και τον Κουμουτσάκο» - «Η κυβέρνηση επιδιώκει τον εθνικό διχασμό» - «Δε θα υπήρχε πεδίο αντιπαράθεσης, αν η ΝΔ είχε μια καθαρή θέση και ξεκαθάρριζε και τη θέση των στελεχών της, τα οποία έχουν επιλέξει τη σιωπή, η οποία μόνο ντροπή μπορεί να προκαλέσει».

Το σκηνικό «βρόμαγε» εκλογές. Ο,τι γίνεται στην αστική πολιτική το τελευταίο χρονικό διάστημα «βρομάει» εκλογές. Και οι συριζαίοι συμπεριφέρονται σαν να βρίσκονται σε προεκλογική περίοδο (μολονότι διαφεύδουν μετά βδελυγμίας ότι σκέπτονται πρόωρες εκλογές) και η αντιπολίτευση βρίσκεται σε εκλογική ετοιμότητα, ώστε να μην υποστεί κάποιο φθινοπωρινό αιφνιδιασμό

από τον Τσίπρα. Τα στελέχη της γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο Βερναρδάκης έχει πέσει με τα μούτρα και μελετάει τα λεγόμενα ποιοτικά στοιχεία των δημοσκοπήσεων, πράγμα που γίνεται μόνο όταν το ενδεχόμενο εκλογών είναι πολύ έντονο. Και δε διέφυγε από κανέναν η εμφάνιση του Λούλη στην κρατική τηλεόραση, τάχα για να διαφημίσει κάποιο βιβλίο του, στην πραγματικότητα για να αποθεώσει τον «τεράστιο» Τσίπρα και να χαρακτηρίσει όλους τους άλλους «φθαρμένα προϊόντα».

Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ φρόντισε να «θάψει» προπαγανδιστικά την «ολιστική στρατηγική ανάπτυξης». Ο Τσίπρας έκανε στο υπουργικό συμβούλιο μια «μπαλκονάτη» δημαγωγική ομιλία (για την τηλεόραση, όχι για τους υπουργούς) και μετά έκλεισε η κάμερα και ανέλαβε να τους πει πιο πολλά ο Τσακάλωτος. Αρχισε μια γκρίνια από τον Καμμένο (ότι δεν είχε ενημέρωση), βρήκε την ευκαιρία και ο Τσιρώνης να γκρινιάξει κι αυτός (εκπροσωπεί κόμμα κι αυτός!), ο Τσίπρας τους παρέπεμψε στον Χαρίση για «μπριφάρισμα» κι έφυγαν όλοι ευχαριστημένοι, μ' ένα έντυπο υπό μάλης. Αφού το πήραν οι υπουργοί, κρίθηκε πως έπρεπε να δοθεί και στα κόμματα, για να μην κατηγορηθεί η κυβέρνηση ότι λειτουργεί εν κρυπτώ. Ήταν προγραμματισμένη για την επομένη και η προ ημερησίας διάταξης συζήτηση που είχε ζητήσει η Γεννηματά, οπότε ήταν η ευκαιρία.

Για το «ολιστικό σχέδιο» γράφουμε στη σελίδα 6. Είναι ένα μνημονιακό credo, που αναφέρεται στη μετα-μνημονιακή εποχή ως συνέχεια της μνημονιακής. Ο Τσίπρας προσπάθησε να αιφνιδιάσει τον Μητσοτάκη, μένοντας μόνο στην μπουρδολογία του συριζανελίτικου success story. Ο Μητσοτάκης ξεκίνησε με τα ζητήματα της «βίας». Η Φώφη επαναλάμβανε σαν κολλημένος δίσκος γραμμοφώνου «ζητώ εκλογές». Μετά πήγαν ν' ανεβάσουν λίγο τους τόνους αλλά η επτάωρη συζήτηση έκλεισε με τεραστια χασμουρητά, σε μια άδεια αίθουσα της Ολομέλειας, χωρίς ανεβασμένους τόνους, με τον «σοφό γέροντα» Δραγασάκη να καλεί σε «εθνικό στοχασμό». Η συνέχεια θα δοθεί τις επόμενες μέρες. Υπάρχει μπόλικος «τραχανάς» απλωμένος (από το ζήτημα του χρέους μέχρι το «Μακεδονικό»), οπότε θα έχουν όλα τα περιθώρια να συνεχίσουν τη δικομματική κοκορομαχία. Μέχρι ο Τσίπρας να δει τι θα κάνει με τις εκλογές, αν θα τις προκηρύξει ή όχι.

Κάνουν την αδυναμία θεωρία...

«Δεν είναι δυνατό να λέμε ότι τα κάναμε όλα σωστά, δεν πρέπει να επαναλάβουμε το 2019 τα λάθη του 2014», είπε ο Τσίπρας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ καλώντας τους ανά την Ελλάδα συριζαίους «από τώρα να προχωρήσουμε στην προοπτική συγκρότησης πλατιών συμμαχιών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση». Εβαλε, βέβαια, και τη σχετική σος, για να μη βρομάει το παλιοκρέας: «Στην επερχόμενη αυτοδιοικητική μάχη πρέπει να βρούμε μια νέα πολιτική ισορροπία. Χωρίς να κάνουμε εκπτώσεις από τις βασικές ιδεολογικές αρχές και τις πολιτικές μας τοποθετήσεις, χωρίς να εμπιστευτούμε φθαρμένες πολιτικές προσωπικότητες που δήθεν έχουν αυθεντικές σχέσεις με τις τοπικές κοινωνίες πρέπει την ίδια στιγμή να διευρύνουμε τις συμμαχίες μας, να ανοίξουμε τις παρατάξεις και τα ψηφοδέλτιά μας».

Προφανώς, ο πασόκος Αρναουτάκης στην περιφέρεια Κρήτης, στον οποίο έχει δώσει από πέρυσι το «χρίσμα», και ο Μπουτάρης, στον οποίο το μισοέδωσε πριν από μερικούς μήνες, δεν ανήκουν στις «φθαρμένες πολιτικές προσωπικότητες», αλλά «έχουν αυθεντικές σχέσεις με τις τοπικές κοινωνίες».

Εμείς το γράψαμε εγκαίρως, από τότε που έδωσε το «χρίσμα» στον Αρναουτάκη, από το βήμα της «αναπτυξιακής» φιάστας στο Ηράκλειο. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει σερμαγιά στο δημοτικό και περιφερειακό επίπεδο. Και δεν κατάφερε να δημιουργήσει την περίοδο της μεγάλης ανόδου του. Πώς μπορεί ν' αποκτήσει τώρα, που βρίσκεται σε φάση αποδρομής; Ετσι, θα καταφύγει στη στήριξη διάφορων πασόκων και κεντρώων, τύπου Αρναουτάκη και Μπουτάρη, για να κερδίσει τις εντυπώσεις σε κάποιες περιφέρειες και μεγάλους δήμους. Μην αποκλείετε να στηρίξει και το γιο της Ντόρας, που έχει ήδη πάρει το δρόμο για την Αθήνα. Ετσι, ο Τσίπρας κάνει την αδυναμία θεωρία και μιλάει για «πλατιές προοδευτικές συμμαχίες» και άλλες τέτοιες μπουρδες.

Αγαπημένοι... μέχρι νεοτέρας

Εχουν πλάκα εκεί στο ΚΙΝΑΛ. Την προηγούμενη βδομάδα σφάζονταν, με τη Φώφη να προειδοποιεί «ως εδώ» και τον Σταύρο να της απαντά ότι «δε δέχεται εντολές από κανέναν». Αφού δούλεψαν οι μεσάζοντες και έπεσαν τα τηλέφωνα, αποφάσισαν να περάσουν στη φάση της αγάπης μετά το καυγαδάκι. Στο μεταξύ, βέβαια, κατέγραψαν μια ακόμα διαφωνία σε κεντρικό πολιτικό ζήτημα, με τη Φώφη να απορρίπτει ασυζητητί το όνομα «Δημοκρατία του Ιλντεν», που της παρουσίασε ο Τσίπρας και τον Σταύρο να είναι ο μοναδικός από τους πολιτικούς αρχηγούς που πρόσφερε στήριξη στον Τσίπρα, δηλώνοντας ότι σημασία έχει να παρουσιαστεί ολόκληρο το πακέτο (ό,τι έλεγε και το Μαξίμου, δηλαδή).

Την περασμένη Τετάρτη ήταν η συζήτηση για την πορεία της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές, που είχε ζητήσει η Γεννηματά, η οποία στην επιστολή της προς τον Βούτση κατηγορούσε την κυβέρνηση για μικροκομματικές επιλογές, δέσμευση της χώρας για τις επόμενες δεκαετίες και ανυπαρξία εθνικού σχεδίου για τη μεταμνημονιακή πορεία της, επέμενε στην ανάγκη «εθνικής γραμμής» και ζητούσε **εκλογές εδώ και τώρα**, προκειμένου ο λαός να επιλέξει τα πρόσωπα στα οποία θα εμπιστευθεί την έξοδο από το Μνημόνιο. Από την Τρίτη κιόλας, οι παράγοντες του ΚΙΝΑΛ φρόντισαν να διαρρεύσουν στα ΜΜΕ ότι επιτεύχθηκε συναίνεση, ώστε ΠΑΣΟΚ-ΔΗΣΥ και Ποτάμι να εμφανιστούν με κοινή γραμμή στη Βουλή.

Ετσι, η Γεννηματά θα επιμείνει στο «εκλογές εδώ και τώρα» (γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, είχε ζητήσει την προ ημερησίας διάταξης συζήτηση). Ομως, ο Θεοδωράκης δεν μπορεί να κάνει πίσω από τη γραμμή του ότι δε χρειάζονται εκλογές και πρέπει η κυβέρνηση ν' αφεθεί να ολοκληρώσει τη θητεία της (όπως πρέπει να συμβαίνει με κάθε κυβέρνηση, σύμφωνα με την άποψη του Ποταμιού). Για να μην εμφανιστεί, όμως, το ΚΙΝΑΛ με δύο γραμμές, συμφώνησαν ο Θεοδωράκης να πει ότι χρειάζεται αλλαγή πολιτικής, χωρίς αναφορά σε εκλογές! Συμφώνησαν, δηλαδή, να πει ό,τι λέει και μέχρι τώρα, αλλά με διαφορετικά λόγια και χωρίς αιχμές προς την πρόταση Γεννηματά!

Δε νομίζουμε πως χρειάζεται σχόλιο. Ακόμα και ένας πολιτικά άπειρος παρατηρητής καταλαβαίνει αμέσως ότι αυτοί οι τύποι κοροϊδεύονται μεταξύ τους και νομίζουν ότι έτσι κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό. Αν σχολιάζουμε συστηματικά τις εξελίξεις στο χώρο της λεγόμενης Κεντροαριστεράς, είναι πρώτο γιατί αυτός ο χώρος ανήκει στη σοσιαλδημοκρατία, στην αστική πολιτική παράταξη που διαχειρίστηκε τις τύχες του ελληνικού καπιταλισμού κατά το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα μετά την πτώση της χούντας, και δεύτερο γιατί συγγενής πολιτικά χώρος είναι αυτός του μνημονιακού προσαρμοσμένου ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μάλιστα, καθώς βρίσκεται σε πτώση, λόγω της κυβερνητικής του θητείας, επιδιώκει την ώσμωση μεταξύ των δύο χώρων και τη δημιουργία μιας ενιαίας σοσιαλδημοκρατικής παράταξης. Επομένως, με ή χωρίς караγκιοζιλίκια, αυτός ο χώρος είναι ένα από τα συστατικά μιας μελλοντικής πολιτικής μετάλλαξης, μέσω της οποίας θα επιχειρηθεί ο εγκλωβισμός ζωντανών λαϊκών δυνάμεων.

Πολιτική ξεφτίλα

Συμπάσχουμε! Με τα μέλη των Podemos, που θα περάσουν το Σαββατοκύριακο με το αγωνιώδες ερώτημα: «Πιστεύετε ότι ο Πάμπλο Ιγκλέσιας και η Ιρένε Μοντέρο θα πρέπει να συνεχίσουν ως γενικός γραμματέας και κοινοβουλευτική εκπρόσωπος του κόμματος ή να παραδώσουν τις έδρες τους ως βουλευτές;». Τη Δευτέρα θα ξέρουμε το αποτέλεσμα, αλλά μέχρι τότε οι Podemos θα περάσουν μαύρο Σαββατοκύριακο.

Πρόκειται, βέβαια, για ξεφτίλα. Στη βάση αυτής της ιδιομορφής ψήφου εμπιστοσύνης, που θα δοθεί διαδικτυακά (μοντέρνα πράγματα), δε βρίσκεται κάποια πολιτική διαφωνία, κάποια σύγκρουση δύο γραμμών πάνω στην τακτική του κόμματος, αλλά μόνο η γνωστή υπόθεση με τη βίλα με πισίνα που αγόρασε το ζεύγος Ιγκλέσιας-Μοντέρο σε προάστιο της Μαδρίτης. Ίσως η αγορά της βίλας των 600.000 ευρώ να μην έπαιρνε τέτοιες διαστάσεις, αν πριν από μερικά χρόνια ο Ιγκλέσιας δεν ειρωνευόταν -μέσω twitter- τον δεξιό τότε υπουργό Οικονομικών Λουίς ντε Γκίντος για την αγορά ενός ρετιρέ αξίας -κατά διαβολική σύμπτωση- επίσης 600.000 ευρώ. Η λαϊκή παροιμία το λέει: «μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες», αλλά οι πολιτικοί τυχοδιωκτίσκοι τύπου Ιγκλέσιας δε δίνουν σημασία σ' αυτά. Αρπάζονται απ' ό,τι μπορούν να αρπαχτούν για να χτυπήσουν τους αντιπάλους τους. Ετσι, φτάνει κάποια στιγμή η ώρα που βρίσκονται αντιμέτωποι με τις ίδιες κατηγορίες.

Από την άλλη, ο Ιγκλέσιας είδε αυτή την επίθεση και ως ευκαιρία. Ουδέν κακόν αμιγές καλού. Πάει καιρός που βάλλεται εσωκομματικά για τις πολιτικές επιλογές του. Οι Podemos δεν είναι το κόμμα που φαινόταν να σαρώνει το γηρασμένο πολιτικό σκηνικό, φέρνοντας το νέο στην αστική πολιτική ζωή της Ισπανίας. Δεν κατάφερε να υπερσκελίσει τους σοσιαλδημοκράτες του PSOE, γι' αυτό και πολλοί προεξοφλούν ότι δεν έχει κανένα μέλλον. Ο Ιγκλέσιας βάλλεται από τη λεγόμενη αριστερή πτέρυγα του κόμματος, αλλά και από τη δεξιά πτέρυγα, που τον κατηγορεί γιατί δε συνεργάστηκε με το PSOE κυβερνητικά, με αποτέλεσμα από τις επαναληπτικές εκλογές να βγει ενισχυμένος ο Ραχόι, και τώρα βρίσκει την ευκαιρία να μετατρέψει μια προσωπική του υπόθεση σε πολιτικό δημοψήφισμα υπέρ του ίδιου και της συμβίας του.

Αν η πλειοψηφία του κόμματος θεωρήσει ότι δεν υπάρχει λόγος παραίτησης του ζεύγους επειδή αγόρασε τη βίλα («δε θα μας ρίξουν για ένα κωλόσπιτο» είχε πει κάποτε ο Βαγγέλας ο Γιαννόπουλος για τη βίλα του Ανδρέα και της Μιμής στην Εκάλη), ο Ιγκλέσιας θα μετατρέψει αυτή την ψήφο σε γενική ψήφο εμπιστοσύνης προς τον ίδιο και την πολιτική του. Σε κάθε περίπτωση, και μόνο η διαδικασία του εσωκομματικού δημοψηφίσματος με διακύβευμα τη βίλα αποτελεί ένδειξη πολιτικής ξεφτίλας. Επιβεβαιώνει το ότι οι Podemos είναι ένα κόμμα που παρακμάζει, πριν προλάβει να ωριμάσει.

Η δουλειά δεν είναι ντροπή

Ο Γκορμπατσόφ διαφήμιζε πίτσες. Ο Μπλερ έφτιαξε εταιρία προβολής. Ο Σρέντερ έγινε πρόεδρος του ρωσο-γερμανικού κονσόρτσιουμ Nord Stream. Ο Γκάμπριελ αναλαμβάνει διευθυντική θέση στον σιδηροδρομικό κολοσσό Siemens Alstom. Ήταν δυνατόν να παραμείνει άνεργο το ζεύγος Ομπάμα; Ο Μπαράκ και η Μισέλ, λοιπόν, υπέγραψαν συμβόλαιο με τη Netflix για πολυετή συνεργασία, με αντικείμενο την παραγωγή ταινιών και τηλεοπτικών σειρών. Τη συμφωνία ανακοίνωσε ο ίδιος ο αμερικάνικος κολοσσός παραγωγής οπτικοακουστικών εμπορευμάτων.

Γράψαμε για την επικαιρότητα του Λένιν και ιδιαίτερα στην ανάλυσή του για τον ιμπεριαλισμό, τον μονοπωλιακό καπιταλισμό. Τα μονοπώλια, έγραφε ο Λένιν, διοικούν απευθείας το ιμπεριαλιστικό κράτος, τοποθετώντας ανθρώπους τους στους κρίσιμους κρίκους της κυβερνητικής διαχείρισης. Γι' αυτό βλέπουμε ανθρώπους που κατείχαν υψηλά πολιτικά πόστα, μόλις ολοκληρώνουν την πολιτική τους καριέρα να περνούν στη δουλειά μονοπωλίων. Εντάξει, η ξεφτίλα του Γκορμπατσόφ, που διαφήμιζε πίτσες, δεν είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα (παράδειγμα ξεφτίλας είναι), όμως τα υπόλοιπα παραδείγματα επιβεβαιώνουν την ανάλυση του Λένιν.

Σε ό,τι αφορά το ζεύγος Ομπάμα, πάντως, το συμβόλαιό τους με τη Netflix ίσως κρύβει και κάτι άλλο. Την προετοιμασία για το πέραςμα της Μισέλ στην πολιτική με τη διεκδίκηση του χρίσματος των Δημοκρατικών για την προεδρία. Ο συμβολισμός είναι προφανής: ήρθε η ώρα, εκεί που απέτυχε η Χίλαρι Κλίντον, να πετύχει η Μισέλ Ομπάμα και να γίνει η πρώτη γυναίκα (και μάλιστα έγχρωμη) πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ. Ο σύζυγός της έγινε ο πρώτος αфроαμερικανός πρόεδρος, αυτή μπορεί να γίνει η πρώτη γυναίκα. Η Μισέλ Ομπάμα συνοδεύεται μόνο από «θετικές εικόνες» (δεν κουβαλά την «τοξικότητα» της Κλίντον) και η «βιομηχανία» του θεάματος μπορεί να προσφέρει βοήθεια στην πραγματοποίηση αυτού του «ονείρου». Ειδικά μετά τον Τραμπ, τα πράγματα ίσως αποδειχτούν πιο εύκολα (αν και στις ΗΠΑ ποτέ δεν ξέρεις τι μπορεί να γίνει, καθώς η πολιτική λειτουργεί διαφορετικά από την Ευρώπη - γι' αυτό συχνά μας φαίνεται ακατανόητη).

Δε χρειάζεται να είναι κανείς με τους Αμερικάνους για να διαπιστώσει ότι οι προεδρικές εκλογές της περασμένης Κυριακής στη Βενεζουέλα ήταν μία επίπλαστη εικόνα «νίκης» του ξεδοντιασμένου «σοσιαλισμού», ο οποίος βυθίζεται στο βάλτο της αέναης οικονομικής κρίσης. Γιατί μπορεί ο Μαδούρο να κέρδισε κοντά στο 70% των ψήφων, έναντι του αντιπάλου του Χένρι Φαλκόν (πρώην υποστηρικτή του Τσάβες, που τα έσπασε μαζί του το 2010), όμως **η αποχή άγγισε το 54%** (υπερδιπλάσια σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές) και η οικονομική κρίση στη χώρα δεν έχει κοπάσει, με τον πληθωρισμό από 21% που ήταν το 2012 (σύμφωνα με τα επίσημα «μυγειρέματα» στοιχεία) να εκτινάσσεται σε ποσοστό πάνω από το 100% το 2015, για να φτάσει να γίνει υπερπληθωρισμός (της τάξης των κάμποσων χιλιάδων τοις εκατό) το 2018! Αυτή είναι μία πραγματικότητα που ούτε τα φιλοτσαβικά πρακτορεία (όπως το Venezuelanalysis) τολμούν να αμφισβητήσουν. Αυτό που προσπαθούν να κάνουν οι οπαδοί του ψευδεπίγραφου «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα» (που όπως έχουμε αποδείξει τόσες φορές από αυτές εδώ τις στήλες είναι το ίδιο καπιταλισμός με αυτόν που γνωρίζουμε) είναι να ρίξουν τις ευθύνες όχι στην καπιταλιστική διαχείριση του Μαδούρο και του προκατόχου του, αλλά στις δυσμενείς εξωτερικές συνθήκες (πτώση των τιμών του πετρελαίου), το σαμποτάρισμα της αντιπολίτευσης και τις αμερικανικές κυρώσεις. Λες και ο σοσιαλισμός βασίζεται στην αμερικάνικη βοήθεια και οι κυρώσεις από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό είναι αυτές που θα καθορίσουν την πορεία του!

Αν κανείς μείνει μόνο στα επιφανόμενα και τα ωραία λογάκια περί «μπολιβαριανής επανάστασης», που τόσες φορές έχουν ακουστεί από τα χείλη του Τσάβες (παλαιότερα) και του Μαδούρο (σήμερα), καθώς και στη στάση των ΗΠΑ, που όντως θεωρούν εχθρό τους τον Μαδούρο γιατί δεν τον έχουν στο χέρι τους, όπως έχουν την αμερικανόδουλη αντιπολίτευση (ο Μαδούρο «παίζει» και με άλλους ιμπεριαλιστές, όπως η Ρωσία), θα οδηγηθεί στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η Βενεζουέλα έχει μπει στο στόχαστρο του ιμπεριαλισμού γιατί προσπαθεί να οικοδομήσει το σοσιαλισμό ή τουλάχιστον ένα πιο δίκαιο σύστημα οικονομικής ανάπτυξης.

Αν όμως προσπαθήσει να αναλύσει την πολιτική του τσαβισμού, θα διαπιστώσει ότι πίσω από το «σοσιαλιστικό προφίλ» κρύβεται ο καπιταλισμός. Ενας καπιταλισμός που αρχικά εμφανίστηκε με ρεφορμιστικό προσωπείο, προκειμένου να πλασαριστεί σαν σοσιαλισμός. Πατώντας πάνω στο αβαντάζ της αύξησης των διεθνών τιμών του πετρελαίου, είχε την δυνατότητα να το κάνει αυτό. Ταυτόχρονα όμως διατηρούνταν

Προεδρικές εκλογές στη Βενεζουέλα

Η νίκη Μαδούρο δεν κρύβει τη γύμνια του

ανέπαφες οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής.

Αυτό δεν το λέμε μόνον εμείς, αλλά αναγκάστηκαν να το παραδεχτούν και φιλοτσαβιστές, όπως το ειδησεογραφικό πρακτορείο Venezuelanalysis, το οποίο σε παλαιότερο άρθρο του με τίτλο: «Επανάσταση, αντεπανάσταση και οικονομικός πόλεμος στη Βενεζουέλα» (<http://venezuelanalysis.com/analysis/11171>) ανέφερε τα εξής αποκαλυπτικά: «Ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Καπρίλες λέει σίγουρα σωστά ότι το τωρινό οικονομικό μοντέλο δεν είναι σταθερό, όμως ποιο είναι αυτό το μοντέλο; Ενώ υπάρχει αρκετά μεγάλη κρατική παρέμβαση στην οικονομία και σημαντικές κοινωνικές επενδύσεις μέσω των αποστολών του τσαβισμού, **η Βενεζουέλα εξακολουθεί να είναι μία καπιταλιστική χώρα και οι εισαγωγές και διανομές τροφίμων βρίσκονται κυρίως σε ιδιωτικά χέρια**, παρά τον αυξανόμενο αριθμό των κοπερατίβων και των σοσιαλιστικών ή μικτών εταιριών» (οι υπογραμμίσεις δικές μας). Στο άρθρο αναφέρεται ότι είναι οι καπιταλιστές που **ελέγχουν την εισαγωγή, παραγωγή και διανομή τροφίμων** και άλλων προϊόντων και κερδοσκοπούν ασύστολα **αγοράζοντας επιδοτούμενα προϊόντα διατροφής για να τα πουλήσουν σε υψηλότερες τιμές στην εγχώρια αγορά. Ποιος όμως τους επέτρεψε να κάνουν κάτι τέτοιο;** Πώς είναι δυνατόν, μετά από 17 χρόνια «σοσιαλισμού», οι καπιταλιστές να εξακολουθούν να έχουν καθοριστική θέση στην παραγωγή;

Ο λόγος είναι ότι οι τσαβικές εθνικοποιήσεις αφορούσαν κυρίως εγκαταλελειμμένες επιχειρήσεις και έγιναν με πλήρη αποζημίωση των καπιταλιστών.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα η πρώτη εθνικοποίηση που έγινε από τη «μπολιβαριανή επανάσταση», έξι χρόνια μετά την εκλογή Τσάβες. Στις 19 Γενάρη του 2005, ο Τσάβες υπογράφει το διάταγμα με αριθμό 3438, με το οποίο απαλλοτριώνει την εταιρία Veneperal (μία από τις μεγαλύτερες χαρτοβιομηχανίες της χώρας), της οποίας η ιδιοκτησία περνά στο κράτος με «εργατική συνδιαχείριση». Εκ πρώτης όψεως αυτό φαινόταν σαν μια ποιοτική εξέλιξη της «μπολιβαριανής επανάστασης», σαν πέραςμα από τα λόγια στην πράξη. Μια πιο προσεκτική ματιά, όμως, αποδεικνύει ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Η Veneperal απαλλοτριώνεται αφότου οι καπιταλιστές έχουν κηρύξει δύο φορές πτώχευση. Την πρώτη φορά τον Ιούλη του

2003, αφήνοντας 600 εργάτες στο δρόμο, και τη δεύτερη ένα χρόνο μετά, το Σεπτέμβρη του 2004, αφού είχαν αθετήσει τη συμφωνία με το κράτος και είχαν αφήσει τους 400 εργάτες που είχαν επαναπροσληφθεί απλήρωτους! Τι συμφωνία είχαν κάνει με το κράτος; Εκεί να δείτε... σοσιαλισμό! Μετά από αγώνα 77 ημερών, οι εργάτες της Veneperal είχαν αναγκαστεί να συμφωνήσουν σε απολύσεις (και μάλιστα της τάξης ακόμη και του 33%, δηλαδή να φύγει ο ένας στους τρεις), με αντάλλαγμα να πάρουν πίσω τα λεφτά που τους χρωστούσαν (και μάλιστα όχι αμέσως, αλλά τμηματικά), ενώ το κράτος δέχτηκε όχι μόνο να «ξεχάσει» τα 30 εκατ. δολάρια που του χρωστούσαν οι ιδιοκτήτες της Veneperal (οι οποίοι, σημειωτέον, ήταν ακραιφνώς αντι-τσαβιστές και από τους πρώτους που είχαν βγει να πανηγυρίσουν υπέρ του αποτυχημένου πραξικοπήματος το 2002), αλλά και να τους παράσχει φτηνές πιστώσεις!

Παρόμοια αντιμετώπιση ήταν αυτή που είχε η τέταρτη μεγαλύτερη χαλυβουργία στη Λατινική Αμερική, Ternium Sidor. Το Μάρτη του 2008 τα «σοσιαλιστικά MAT» έστειλαν στο νοσοκομείο 15 εργάτες που είχαν επιχειρήσει να κλείσουν την εθνική οδό κατά τη διάρκεια απεργίας για αυξήσεις στους μισθούς και για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας, που είχε καθυστερήσει 13 ολόκληρους μήνες (βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5380&cat_id=20&pos=2&issue_id=176).

Τελικά, η Sidor εθνικοποιήθηκε αφού οι εργάτες πήραν πολύ μικρότερες αυξήσεις από αυτές που ζητούσαν (αυξήσεις που αφορούσαν μόνο στο 30% των εργατών) και οι καπιταλιστές αποζημιώθηκαν μέχρι κεραίας τέσσερα χρόνια μετά (βλ. <http://www.eluniversal.com/economia/121010/venezuela-compensates-ternium-for-nationalization-of-sidor>). Ανάλογα περιστατικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε αρκετά (π.χ. ύζλο στους εργάτες της Μιτσουμπίσι το 2009), αλλά θα σταματήσουμε εδώ.

Μετά το θάνατο του Τσάβες και την πτώση των διεθνών τιμών του πετρελαίου, ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» έφαγε τα ψωμιά του. Και σε επικοινωνιακό επίπεδο (αφού ο Μαδούρο δεν είναι χαρισματικός, όπως ο Τσάβες) αλλά κυρίως σε οικονομικό. Από το Φλεβάρη του 2015 και μετά, ο Μαδούρο εισήγαγε νέο σύστημα στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, οι οποίες γίνονταν τρεις: μία για τα τρόφιμα και φάρμακα με 6.3 μολίβαρ

ανά δολάριο, μία για προϊόντα πολυτελείας και για την αγορά συναλλάγματος από πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό με ισοτιμία 12 μολίβαρ ανά δολάριο και μία με ισοτιμία βάσει της αγοράς και ζήτησης στην αγορά νομισμάτων. Στη μαύρη αγορά το δολάριο αγοραζόταν τότε γύρω στα 170 με 186 μολίβαρ, για να ξεπεράσει δυο χρόνια αργότερα τα 2.700 μολίβαρ!

Πού οδήγησε αυτό το σύστημα; Όσοι εισαγωγείς τροφίμων και φαρμάκων είχαν διασυνδέσεις στον κρατικό μηχανισμό μπορούσαν να προμηθευτούν από το κράτος φτηνά δολάρια (στην ισοτιμία 12 προς 1). Όσοι όμως δεν είχαν, θα έπρεπε να προμηθευτούν δολάρια από τη μαύρη αγορά (σε ισοτιμία που έφτασε στα 2.752 προς 1 στα τέλη του 2016), μετακλιόντας αναγκαστικά αυτό το κόστος στις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων.

Από τη στιγμή που τα δολάρια που είχε το κράτος λιγόστεψαν (λόγω της μείωσης των τιμών του πετρελαίου σε μία οικονομία που στηριζόταν σχεδόν αποκλειστικά σ' αυτό), οι εισαγωγείς που θα μπορούσαν να προμηθευτούν φτηνά δολάρια γίνονταν όλο και πιο λίγοι. Πρώτες σ' αυτό το παζάρι ήταν οι μεγάλες ξένες καπιταλιστικές-μονοπωλιακές επιχειρήσεις που όπως αποκάλυψε κάποια στιγμή στην παραζάλη του ο ίδιος ο Μαδούρο (βλ. φιλοτσαβικό πρακτορείο Venezuelanalysis, <http://venezuelanalysis.com/news/12081>), έλαβαν μεγάλες ποσότητες δολαρίων από το κράτος ως αντάλλαγμα για να μην εγκαταλείψουν τη χώρα και να συνεχίσουν να παράγουν στη Βενεζουέλα. Όμως οι εταιρίες αυτές ήταν... αχάριστες (γι' αυτό και προκάλεσαν το παράπονο του Μαδούρο). Αφού έκαναν την κονόμα τους κερδοσκοπώντας με τη γενική αύξηση των τιμών, πολλές από αυτές «την έκαναν» για το εξωτερικό, όπως η χαρτοποιία Kimberly Clark, η οποία αιφνιδιαστικά έκλεισε το εργοστάσιό της στη χώρα τον περσινό Ιούλη, απολύοντας γύρω στους 1.000 εργάτες.

Η έλλειψη δολαρίων είχε ως συνέπεια τις ελλείψεις εισαγόμενων προϊόντων πλατιάς κατανάλωσης. Ακόμα χειρότερα ήταν τα πράγματα στη ντόπια βιομηχανία, αφού οι μηχανές (οι οποίες είναι από το εξωτερικό, αφού η Βενεζουέλα δε διαθέτει βιομηχανία παραγωγής μηχανών - μέσων παραγωγής) για να λειτουργήσουν χρειάζονται ανταλλακτικά (πολλά από τα οποία είναι εισαγόμενα, εκτός κι αν υπάρχει δυνατότη-

τα να κάνεις πατέντες για να τα αντικαταστήσεις). Η εκτίναξη του πληθωρισμού ήταν φυσική συνέπεια, όπως η καταιγίδα μετά από την πυκνή συννεφιά.

Πώς θα μπορούσε να λυθεί αυτός ο φαύλος κύκλος; Με το πέρασμα των μέσων παραγωγής στα χέρια της εργατικής τάξης μέσω του κράτους της, το οποίο θα είχε το μονοπώλιο και του εξωτερικού εμπορίου. Αυτό προϋποθέτει την καταστροφή του παλιού κρατικού μηχανισμού και την οικοδόμηση ενός κράτους εντελώς διαφορετικού από το σημερινό: δικτατορίας προς τους πρώην καπιταλιστές που θέλουν να παλινορθώσουν τον καπιταλισμό και πλήριας δημοκρατίας προς τους πρώην καταπιεζόμενους (εργάτες, αγρότες, λοιπά μικροαστικά μεσοστρώματα), με τελικό στόχο τη διεύθυνση της οικονομίας απ' αυτούς. Οικοδομώντας βαριά βιομηχανία (βιομηχανία παραγωγής μέσων παραγωγής) και πετώντας ταυτόχρονα έξω όλες τις πολυεθνικές που ξεζουμίζουν τη χώρα (όχι ορισμένες για τα μάτια του κόσμου). Ακόμα κι αν αυτό δε μπορούσε να γίνει αμέσως, θα ήταν κάτι που δε θα αφηνόταν στο αβέβαιο μέλλον αλλά θα πραγματοποιούνταν βραχυπρόθεσμα. Αυτά δεν είναι «εύκολα πράγματα», αλλά κανείς επαναστάτης δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι η σοσιαλιστική επανάσταση είναι κάτι απλό και εύκολο που μπορεί να πραγματοποιηθεί με κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν η λαϊκή δυσάρεσκεια, η οποία το 2015 έδωσε στην αμερικανόδουλη αντιπολίτευση την πλειοψηφία στις βουλευτικές εκλογές. Ταυτόχρονα, κύματα βίαιων διαδηλώσεων και λεηλασιών κατέκλυσαν τη χώρα ανά περιόδους. Στο περσινό κύμα τέτοιων διαδηλώσεων, που κράτησε μήνες, σκοτώθηκαν πάνω από 100 άτομα και τραυματίστηκαν εκατοντάδες.

Η συνεχής επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου στη Βενεζουέλα έκανε ακόμα και τους εργάτες της κρατικής πετρελαιοβιομηχανίας να εξοριζτούν και να απαιτήσουν από την κυβέρνηση της χώρας, αξιοπρεπή μισθό για να αποφύγουν το φάσμα της πείνας. «Υπάρχει μία αβέβαιη κατάσταση, το φαγητό στην καντίνα δεν υπάρχει πάντα, δεν έχουμε χαρτί τουαλέτας ή σαπούνι να πλύνουμε τα χέρια μας, δεν έχουμε προστατευτικά ρούχα ή έναν αξιοπρεπή μισθό» δήλωσε ο τσαβιστής πρόεδρος του σωματίου τους Κάρλος Ογιόκε στο φιλοκυβερνητικό πρακτορείο Venezuelanalysis (<https://venezuelanalysis.com/news/13600>).

Όσο και να «πανηγυρίσει» ο Μαδούρο για τη νίκη του αυτή, το τέλος του στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον είναι προδιαγεγραμμένο. Και δε θα τον βοηθήσει ούτε ο... πάπας, του οποίου τη βοήθεια είχε σπείσει να ζητήσει τον Οκτώβριο του 2016, πηγαίνοντας αυτοπροσώπως στο Βατικανό!

Γάζα: Πορεία της Επιστροφής

Πάνω από 100 νεκροί, χιλιάδες τραυματίες!

Η «Πορεία της Επιστροφής» έκλεισε τον κύκλο της στη Γάζα, διατρανώνοντας ότι η Παλαιστινιακή Υπόθεση είναι δίκαιη και οι Παλαιστίνιοι θα την υπηρετήσουν παρά την τερατώδη καταστολή από τους σιωνιστές.

Σύμφωνα με το υπουργείο Υγείας της Γάζας, από τις 30 Μάρτη που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις δίπλα στη συνοριακή ζώνη οι νεκροί από τις σφαίρες του ισραηλινού στρατού έφτασαν τους 112 και οι τραυματίες τους 13.190. Ανάμεσα στους νεκρούς υπάρχουν 13 παιδιά κάτω των 18 χρόνων, ενώ ανάμεσα στους τραυματίες υπάρχουν 2.096 παιδιά και 1.029 γυναίκες. Οι τραυματίες από σφαίρες είναι 7.618 και από δακρυγόνα 5.572. Περισσότεροι από 3.750 τραυματίες είναι σε σοβαρή ή κρίσιμη κατάσταση, ενώ το ιατρικό προσωπικό των νοσοκομείων της Γάζας έχει προχωρήσει σε 32 ακρωτηριασμούς άνω και κάτω άκρων. Ένας διασώστης της Παλαιστινιακής Πολιτικής Προστασίας δολοφονήθηκε από ισραηλινά πυρά και άλλοι 223 έχουν τραυματιστεί σοβαρά, ενώ 37 ασθενοφόρα έχουν υποστεί σοβαρές ζημιές. Ανάμεσα στους δολοφονημένους είναι και δύο παλαιστίνιοι δημοσιογράφοι, ο Γιάσερ Μουρτέτζα και ο Αχμαντ Αμπού Χουσεΐν, ενώ σύμφωνα με το Φόρουμ των Παλαιστίνιων Δημοσιογράφων στη Γάζα, 175 δημοσιογράφοι τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων.

Εκπρόσωπος της αμερικάνικης ΜΚΟ Human Rights Watch, που μόνο φιλοπαλαιστινιακή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί, δήλωσε στο ρωσικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Russia Today ότι σύμφωνα με έγκυρες μαρτυρίες γιατρών, τα τραύματα από σφαίρες είχαν μικρή οπή εισόδου,

ενώ η οπή εξόδου ήταν σε μέγεθος γροθιάς. Τα οστά που είχαν υποστεί πλήγματα από σφαίρες είχαν σε πολλές περιπτώσεις κονιορτοποιηθεί. Σύμφωνα με το RT, υπάρχουν δεκάδες μαρτυρίες ότι ο ισραηλινός στρατός χρησιμοποίησε ευρέως σφαίρες τύπου «πεταλούδας» που ανοίγουν όταν εισέλθουν στο σώμα του θύματος, προκαλώντας του μεγάλα εσωτερικά τραύματα, καθώς και πυρά υψηλής ταχύτητας. Τέτοια τραύματα δείχνουν τερατώδη χρήση βίας εναντίον άοπλων διαδηλωτών από την πλευρά του ισραηλινού στρατού. Παράλληλα, το σύστημα υγείας της Γάζας έχει σχεδόν καταρρεύσει από τον δεκαετή ισραηλινό αποκλεισμό, με τους γιατρούς να αδυνατούν να περιθάλψουν επαρκώς τους χιλιάδες σοβαρά τραυματίες, λόγω της έλλειψης φαρμάκων αλλά και των πολύωρων διακοπών ηλεκτροδότησης.

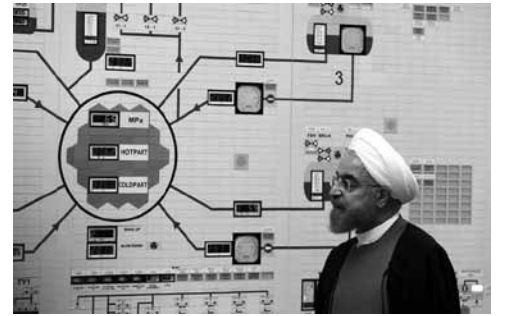
Μετά τη σφαγή της «Ματωμένης Δευτέρας» και την παγκόσμια κατακραυγή που δέχτηκε το Ισραήλ, αποφάσισε να στείλει δεκάδες φορτηγά με ιατρικά εφόδια από το πέρασμα του Κερέμ Σαλόμ με τη στάμπα του ισραηλινού «Ερυθρού Αστρού του Δαβίδ». Η αντίδραση του παλαιστινιακού λαού ήταν άμεση. Εκατοντάδες Παλαιστίνιοι μπλόκαραν την είσοδο των φορτηγών, (αναγκάστηκαν

να επιστρέψουν στο Ισραήλ), δηλώνοντας ότι αρνούνται να ωραιοποιήσουν την κατοχή και να ξεπλύνουν τους σιωνιστές μακελάρηδες που λίγες μέρες πριν σκότωσαν και τραυμάτισαν χιλιάδες, και τώρα στέλνουν φάρμακα. Αυτή η ιταμή πράξη δε θα μπορούσε να γίνει δεκτή από τον περήφανο και αντάρτη παλαιστινιακό λαό.

Ισραηλινοί αξιωματούχοι δήλωσαν την Παρασκευή 18 Μάη, ότι θα αρνηθούν να συνεργαστούν για τη διενέργεια έρευνας για τα γεγονότα της «Ματωμένης Δευτέρας» από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, κατηγορώντας το για... αντισημιτισμό και για υποστήριξη της «τρομοκρατίας»! Ο ισραηλινός υπουργός πολέμου Λίμπερμαν απαίτησε από τις ΗΠΑ να αποσυρθούν από το ΣΑΔ. Οι ΗΠΑ διεμήνυσαν στο ΣΑΔ ότι δεν πρόκειται να αποσυρθούν από το συγκεκριμένο όργανο και κάλεσαν τον ΟΗΕ, αντί να διεξάγει έρευνες σε βάρος του Ισραήλ που λειτουργήσει νομίμως και με αυτοσυγκράτηση, να στραφούν ενάντια στο Ιράν και τη Βενεζουέλα! Η συγκεκριμένη έρευνα, ανεξαρτήτως πορίσματος, δε θα έχει καμία επίπτωση στο Ισραήλ, όμως οι σιωνιστές δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα αρνούμενοι να επιτρέψουν να γίνει.

Οι... δώδεκα εντολές

Ζήτησε τον... Μωυσή ο νέος υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μάικ Πομπέο, και έφερε τις δώδεκα εντολές του... «θεού» του σύγχρονου κόσμου (των ΗΠΑ δηλαδή) για να τις εφαρμόσει το Ιράν. Για την ακρίβεια, έφερε δύο εντολές παραπάνω από τον Μωυσή, αλλά τι σημασία έχουν τα νούμερα;

Οι ΗΠΑ εμφανίζονται, λέει, έτοιμες να ασκήσουν «οικονομικές πιέσεις άνευ προηγουμένου» στο Ιράν προκειμένου να εγκαταλείψει το πυρηνικό του πρόγραμμα, που όλα αυτά τα χρόνια η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας υποστηρίζει ότι εφαρμόζει μέσα στο πλαίσιο της συμφωνίας που είχε επιτευχθεί το 2015. Φυσικά, οι ΗΠΑ, που τώρα χαρακτηρίζουν «καταστροφική» τη συμφωνία αυτή, γνωρίζουν ότι το Ιράν δεν υπάρχει περίπτωση να μπορεί να αποκτήσει σύντομα πυρηνικά όπλα (σαν κι αυτά που έχει το Ισραήλ λογουχάρη), αλλά ο στόχος τους δεν είναι αυτός. Αυτό είναι το απαραίτητο προκάλυμμα για να δικαιολογήσουν την προσπάθεια αντεπίθεσής τους στη Μέση Ανατολή, μετά τις απανωτές ήττες που υπέστησαν όλα αυτά τα χρόνια (ενίσχυση Χεζμπολά στο Λίβανο, διείσδυση Ρωσίας στο συριακό μέτωπο κτλ). Γι' αυτό βάζουν κι άλλους όρους στο παιχνίδι, όπως να αποσύρει το Ιράν τη στήριξη του Ασσαντ στη Συρία, της Χεζμπολά στο Λίβανο, των Χούθι στην Υεμένη και να αλλάξει στάση απέναντι στους σιωνιστές. Πράγματα δηλαδή ανεφάρμοστα, καθώς δεν υπάρχει περίπτωση να τα εφαρμόσει το Ιράν αν δε θελει να μετατραπεί σε υποχείριο των ΗΠΑ. Είναι σαν να ζητούσαν οι ΗΠΑ από την Τουρκία να σταματήσει να στηρίζει τους αντικαθεστωτικούς μαχητές του «Ελεύθερου Συριακού Στρατού» και να σταματήσει να καταδικάζει τους Κούρδους. Όμως η Τουρκία ανήκει στο αμερικανό-δουλο στρατόπεδο (όσα τσαλιμάκια κι αν κάνει), σε αντίθεση με το Ιράν που το έχουν χάσει εδώ και καιρό.

Οι ΗΠΑ δεν παίζουν όμως μόνες τους στο παιχνίδι. Οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές (ΕΕ, Ρωσία, Βρετανία, Κίνα) δεν τους κάνουν τη χάρη να αποσυρθούν κι αυτοί από τη συμφωνία του 2015. Η επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας, Φεντερίκα Μογκερίνι, υποστήριξε ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση πέραν της υπάρχουσας συμφωνίας για τα πυρηνικά του Ιράν και η Κομισιόν πέρασε νόμο που απαγορεύει στις ευρωπαϊκές εταιρίες να εφαρμόσουν τις κυρώσεις που αποφάσισαν οι ΗΠΑ. Επομένως, ο Πομπέο θα πρέπει να τα βάλει με τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές, αν θέλει να είναι συνεπής με τις διακηρύξεις του ότι οι επιχειρήσεις που θα συνεργαστούν με το Ιράν στους τομείς που πλήττονται από τις αμερικανικές κυρώσεις, θα βρεθούν κι αυτές στο στόχαστρο των ΗΠΑ καθώς θα κριθούν «συνυπεύθυνες»! Γι' αυτό και η γαλλική Total με τη γερμανική Siemens εμφανίστηκαν διστακτικές να συνεχίσουν τις μπίζνες τους με το ιρανικό καθεστώς, φοβούμενες αμερικάνικα αντίποινα. Τώρα όμως έχουν την προστασία της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και μένει να δούμε πώς θα εξελιχθούν οι πιο σκληρές κυρώσεις στην Ιστορία, για τις οποίες προειδοποίησε ο Πομπέο.

Το Ιράν όπως και η Συρία αποτελούν πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ των ιμπεριαλιστών, εξαιτίας κυρίως της ρωσικής επιρροής και στις δύο χώρες, που μπαίνει σφήνα στην αμερικάνικη πολιτική στη Μέση Ανατολή. Κανείς δεν ενδιαφέρεται για τα συμφέροντα των λαών της περιοχής, που εξακολουθούν να ματώνουν, χωρίς δυστυχώς ακόμα να έχουν βρει το δρόμο για την πραγματική τους απελευθέρωση, έξω από τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα.

Πόσο κοστίζει το refugees welcome;

Θα... καταξοδευτεί το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών για να «βοηθήσει» στην «ενσωμάτωση» του ενός εκατομμυρίου μεταναστών που μπήκαν στη χώρα το 2015 και το 2016. Σε 78 δισ. ευρώ μέχρι το 2022 θα ανέλθει, σύμφωνα με το γερμανικό περιοδικό Σπίγκελ, η δαπάνη που προγραμματίζει το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών για να «ενσωματωθούν» οι μετανάστες. Από το ποσό αυτό, μόλις 21 δισ. προορίζονται για επιδόματα πρόνοιας. Δηλαδή 21 χιλιάδικα ανά μετανάστη για τα επόμενα τέσσερα χρόνια! Αυτό μας κάνει 5.250 ευρώ το χρόνο, ή λίγο λιγότερο από 440 ευρώ το μήνα! Αυτό θα πει βοήθεια! Τα υπόλοιπα προορίζονται ως «αντιμετώπιση των γενεσιουργών αιτίων που ωθούν τους μετανάστες να εγκαταλείψουν τις χώρες τους» (με 31 δισ. καθάρισαν!): 13 δισ. για μαθήματα γερμανικών (πώς θα τους στύβουν χωρίς να ξέρουν να μιλάνε τη γλώσσα;) και 5 δισ. για την επεξεργασία των αιτήσεων και τη διαδικασία καταγραφής. Τόσο κοστίζει το refugees welcome, που μετατράπηκε σε κλειστά σύνορα και αθέτηση ακόμα και των υποσχέσεων που η ίδια η ΕΕ είχε δώσει το 2015. Από τους 160.000 πρόσφυγες από Ελλάδα και Ιταλία, που υποτίθεται ότι θα μετεγκαθίσταντο στην ευρωπαϊκή ενδοχώρα μέσα σε δύο χρόνια, μετεγκαταστάθηκαν τελικά γύρω στους 31.500 (βλ. https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-migration/20171114_relocation_eu_solidarity_between_member_states_en.pdf)!

Θα δοκιμαστούν οι ιμπεριαλιστικές συμμαχίες;

Ο 54χρονος καθηγητής Νομικής στη Φλωρεντία και στη Ρώμη Τζουζέπε Κόντε, με το βαμμένο κομοδινί μαλλί και την «ποσέ» σήμα κατατεθέν στο σακάκι του, είναι ο εκλεκτός της νεοφασιστικής «Λέγκα» και του... αντισυστημικού «Κινήματος 5 Αστέρων» για την πρωθυπουργία της Ιταλίας. Ηδη, με την ανακοίνωση του ονόματός του, άρχισαν τα στοιχήματα για το πόσο θα παραμείνει στην πρωθυπουργία, ενώ οι ψευτιές στο βιογραφικό του συγκράτησαν τον πρόεδρο Ματαρέλα που δεν του έδωσε ακόμα την εντολή.

«Λέγκα» και «Κ5Α» φρόντισαν να απαλείψουν από τη συμφωνία κυβερνητικής συνεργασίας τις αναφορές σε επιστροφή (άνευ εξαγοράς) των ύψους 250 δισ. ευρώ ιταλικών ομολόγων που έχει αγοράσει η ΕΚΤ και σε δημιουργία επιτροπής που θα μελετήσει τις δυνατότητες εξόδου της Ιταλίας από το ευρώ, όμως η κυβερνητικό πρόγραμμα είναι γεμάτο από υποσχέσεις για μείωση φόρων και αύξηση των κρατικών κοινωνικών δαπανών, καθώς και για κατάργηση του νόμου που προβλέπει

αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 67. Ηδη, άρχισαν οι λογαριασμοί. Σε 126 δισ. ευρώ υπολόγισε το «κόστος» ο Κάρλο Κοταρέλι, πρώην διευθυντής του ΔΝΤ. «Μας θυμίζουν τις πρώτες μέρες της σημερινής ελληνικής κυβέρνησης» δήλωσε ο Στέφαν Μπιελμάιερ, επικεφαλής οικονομολόγος της DZ Bank. Να προσηλωθεί στη δημοσιονομική πειθαρχία και να συνεχίσει να μειώνει το δημόσιο χρέος της χώρας προειδοποίησε τη νέα ιταλική κυβέρνηση ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Βάλντις Ντομπρόφσκις. «Αυτό είναι το μήνυμά μας στη νέα κυβέρνηση. Είναι σημαντικό να παραμείνει σε τροχιά», ήταν η κοφτή κατακλείδα της δήλωσής του.

Μπορεί ο Κόντε να αποδειχτεί Μπαρουφάκης, όμως η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα. Μένει, λοιπόν, να δούμε αν αυτή τη φορά θα έχουμε έναν «πόλεμο» στον πυρήνα των ισχυρότερων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρωζώνης (Γερμανογαλλικός άξονας - Ιταλία), που δύσκολα θα τον αντέξει η ΕΕ μετά το Brexit.

στο ψαχνό

«Ολιστική» κοροϊδία

Το μόνο που έκανε εκείνος ο γερμανός αξιωματούχος που δήλωσε ανώνυμα ότι το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης» των συριζαίων «δεν αξίζει ούτε το χαρτί που γράφτηκε», ήταν να δείξει την ιμπεριαλιστική αλαζονεία του. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για ένα ευχολόγιο, για μια έκθεση ιδεών απ' αυτές που κατασκευάζουν καθημερινά κατά ντουζίνες πανεπιστήμια, ινστιτούτα, ερευνητικά ιδρύματα και think tanks σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες.

Ομως, για τους ιμπεριαλιστές δανειστές αυτή η έκθεση ιδεών αξίζει απείρως περισσότερο από το χαρτί που γράφτηκε, γιατί αποτελεί μια φλύαρη και ωραιοποιημένη περιγραφή του μετα-Μνημονίου. Δε θα δυσκολευτούν καθόλου να βρουν -σχεδόν σε κάθε σελίδα- τις έμμεσες ευχαριστίες των άλλοτε «αντιμνημονιακών» για την εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής, η οποία... έσωσε τη χώρα και της επιτρέπει σήμερα, κινούμενη στις ίδιες μνημονιακές ράγες, να αντιμετωπίζει το μέλλον με... αισιοδοξία.

Εν αντιθέσει με τον αλαζόνα και κακόβουλο γερμανό ιμπεριαλιστή πολιτικό, που δεν είχε το θάρρος να μιλήσει με τ' όνομά του, εκείνοι που διαχειρίζονται την ιμπεριαλιστική πολιτική, στις Βρυξέλλες, το Βερολίνο και την Ουάσινγκτον, είδαν σίγουρα σ' αυτό το κείμενο ένα μνημονιακό credo, ένα μανιφέστο που συσπειρώνει σύσσωμο τον αστικό πολιτικό κόσμο γύρω από τη βάρβαρη πολιτική της συντηρητικής ανασυγκρότησης του ελληνικού καπιταλισμού, την πολιτική της κινεζοποίησης, που αποτελούσε διακαή πόθο της κεφαλαιοκρατίας από τη δεκαετία του '90 ήδη, αλλά καρκινοβατούσε, μέχρι που η κρίση έδωσε την ευκαιρία να γίνουν μέσα σε ελάχιστα χρόνια όλες οι επί δεκαετίες κυφορούμενες αντιδραστικές αλλαγές.

Το «ολιστικό σχέδιο» των συριζαίων δεν είναι ένα κείμενο που γράφτηκε από την τρόικα και τους το έδωσαν να το ψηφίσουν, με αποτέλεσμα να έχουν το περιθώριο να μιλούν για «εκβιασμό». Είναι ένα κείμενο που λένε ότι το έγραψαν μόνοι τους, κι αυτό είναι το σημαντικό. Φυσικά, οι τεχνοκράτες των ιμπεριαλιστών στο περιβόητο EuroWorkingGroup φρόντισαν, «περιποιοούμενοι» δεόντως τον Χουλιαράκη, να απαλειφθεί απ' αυτή την έκθεση ιδεών κάθε ίχνος «προεκλογικού προγράμματος», επιτρέποντας να μείνουν μόνο οι γενικόλογες, ανούσιες, άνευ πρακτικής σημασίας αναφορές στην «κοινωνική διάσταση» της ασκούμενης πολιτικής. Έτσι, αυτό που δόθηκε στη δημοσιότητα (προφανώς με την άδεια των ιμπεριαλιστών δανειστών) είναι ένα ανατριχιαστικό κείμενο, που προδιαγράφει με ακρίβεια ότι το μετα-Μνημόνιο θα είναι η συνέχεια των Μνημονίων.

♦ Το πρώτο που παρατηρεί κανείς σ' αυτή την έκθεση ιδεών του μετα-Μνημονίου είναι ότι όχι μόνο δεν υπάρχει η παραμικρή κριτική (πόσω μάλλον καταγγελία) της μνημονιακής πολιτικής, αλλά αντίθετα αυτή θεωρείται ευλογία, ίαμα για τον ελληνικό καπιταλισμό. Διαβάζουμε: «Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, πραγματοποιήθηκαν σημαντικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στον τομέα της διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών, συμβάλλοντας έτσι στον καλύτερο δημοσιονομικό προγραμματισμό και στην παρακολούθηση και στην ενίσχυση της διαφάνειας και της αξιοπιστίας των δημοσιονομικών δεδομένων». Κι ακόμα: «Η δυναμική των μεταρρυθμίσεων έφθασε στον υψηλότερο ρυθμό της από το 2015 και μετά και συμπληρώθηκε από ένα ισχυρό ιστορικό δημοσιονομικών αποτελεσμάτων τα τελευταία τρία χρόνια!»

♦ Ακόμα και το Υπερταμείο Ξεπουλήματος της Δημόσιας Περιουσίας, το οποίο οι συριζαίοι υποτίθεται ότι μάτωσαν για να μη δημιουργηθεί, αλλά δεν τα κατάφεραν, επειδή έπεσαν θύματα... πραξικοπήματος (αυτά δεν έλεγαν τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015, αλλά και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

«Αυτοί που είναι αντίπαλοι του φασισμού χωρίς να 'ναι αντίπαλοι του καπιταλισμού, αυτοί που παραπονιούνται για τη βαρβαρότητα που αιτία τάχα έχει τη βαρβαρότητα την ίδια, μοιάζουν μ' ανθρώπους που θέλουν το μερτικό τους απ' τ' αρνί, χωρίς όμως να σφαχτεί το αρνί. Θέλουν να φάνε το κρέας, να μη δουν όμως τα αίματα. Αυτοί θα ικανοποιηθούν αν ο χασάπης πλύνει τα χέρια του, προτού φέρει το κρέας στο τραπέζι».
Μπ. Μπρεχτ

FTELLAS 2018

KONTRES

Εθνικιστικός κατήφορος

«Ακόμη κι αν είχαν λυθεί όλα τα υπόλοιπα ζητήματα, όπως ο αλυτρωτισμός και η αλλαγή του συντάγματος, διαφωνώ με το όνομα Μακεδονία του Ιλντεν, γιατί δεν έχει γεωγραφικό προσδιορισμό, αλλά εθνοτικό», ήταν η τοποθέτηση του Κουτσούμπα προς τον Τσίπρα στην τηλεφωνική τους επικοινωνία, σύμφωνα με πληροφορίες από τον Περισσό. Δεν έχει τέλος ο εθνικιστικός κατήφορος της κλίκας που καπηλεύεται τον τίτλο του παλιού, επαναστατικού ΚΚΕ. Εγινε ή όχι η επανάσταση του Ιλντεν; Ήταν μια εθνική επανάσταση για τη δημιουργία ανεξάρτητης Μακεδονίας, και μάλιστα με έντονα κοινωνικά χαρακτηριστικά; Χωρίστηκαν στη συνέχεια τα εδάφη στα οποία κατοικούσαν οι Σλαβομακεδόνες μεταξύ Ελλάδας, Σερβίας και Βουλγαρίας;

Όλα αυτά είναι ιστορικά γεγονότα καταγεγραμμένα ακόμα και από την αστική ιστοριογραφία, τα οποία φυσικά και γνωρίζει πολύ καλά η ηγεσία του Περισού. Ομως έχει επιλέξει να βαδίζει χέρι-χέρι με τους πιο ακραίους εθνικιστικούς κύκλους στην Ελλάδα. Γι' αυτό και αρνείται το δικαίωμα του γειτονικού λαού (αλλά και των Σλαβομακεδόνων της Ελλάδας) να φέρει και επίσημα το εθνικό του όνομα και το όνομα της γλώσσας του, όπως το φέρει στην καθημερινή ζωή του εδώ και αιώνες.

Κυνισμός

Αντίθετα από τον Περισσό, που περιχαράκωνεται σ' έναν παλαιάς κοπής εθνικισμό, ο Βενιζέλος, που ούτε αμόρφωτο τον λες ούτε ασυγκρότητο, το έγραψε με ωμό πολιτικό κυνισμό σε άρθρο του στα «Νέα»: «Το μακεδονικό ζήτημα, ως σύγκρουση ταυτοτήτων και ως διεκδίκηση κρατικής υπόστασης που οδηγεί σε **εθνογένεση, δεν αφορά την αρχαία εποχή**, αλλά την περίοδο που αρχίζει τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα υπό συνθήκες Ανατολικού ζητήματος και φτάνει έως τα μέσα του 20ού αιώνα υπό συνθήκες Ψυχρού Πολέμου» (οι εμφάνσεις δικές μας).

Σε ελεύθερη μετάφραση (γιατί το ακαδημαϊκό στιλ γραφής είναι σκόπιμα ασαφές και υπαινικτικό), ο Βενιζέλος γράφει να μην ψάχνουμε τη συγκρότηση των σύγχρονων εθνών στη δουλοκτητική αρ-

χαιότητα. Το σλαβομακεδονικό έθνος έχει ως ιστορικό σύμβολό του την επανάστατη του Ιλντεν το 1903, και όχι τον Φίλιππο και τον Αλέξανδρο της αρχαίας Μακεδονίας. Ο κυνισμός έγκειται στο ότι ο Βενιζέλος ζητά να μην υπάρξει η παραμικρή υποχώρηση σ' αυτά που προσδιορίζουν πραγματικά την εθνική ταυτότητα και την εθνική αφύπνιση των Σλαβομακεδόνων.

ΥΓ. Εννοείται πως ό,τι ισχύει για τους Σλαβομακεδόνες ισχύει και για τους Έλληνες. Η εθνική τους ταυτότητα δεν ανάγεται στην αρχαία δουλοκτητική εποχή, αλλά στον φεουδαρχικό μεσαίωνα. Και σύμβολο αυτής της ταυτότητας δεν είναι η μάχη των Μακεδόνων κατά των Περσών στα Γαυγάμηλα, αλλά η εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση του 1821. Αυτά, βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση να τα γράψει ένας Βενιζέλος, μολονότι τα γνωρίζει. Τα αντεπαναστατικά ιδεολογήματα της «τρισεχλιετούς ιστορικής συνέχειας του ελληνικού έθνους» αποτελούν συστατικό στοιχείο του νεοελληνικού αστισμού. Οι αλήθειες είναι μόνο για τους «άλλους».

Ζήτημα επιπέδου

Τελικά έχει βαρύ χέρι η Θεοδώρα. Τον τάρaxe στις τσαντιές και στις... κινητιές τον τώος σύντροφο, πολιτευτή του Λεβέντη. Κι αν τολμήσει να μου κάνει μήνυση, θα του πάρω τα σώβρακα δήλωσε. Δίδαξε... λαϊκό ήθος στους συριζαίους συντρόφους της. Μιλάμε για την πρόσφατα μεταγραφείσα στον ΣΥΡΙΖΑ, προερχόμενη από το κόμμα Λεβέντη, βουλευτίνα Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου, που είδε έναν -κατά δήλωσή του- δημοσιογράφο, πολιτευτή του Λεβέντη, να κυκλοφορεί στο κυλικείο της Βουλής και τον πλάκωσε στο ξύλο. Πρώτα με το κινητό της και μετά με την τσάντα της. Κι αυτός κάθισε και τις έτρωγε (προφανώς αυτό επεδίωκε), μέχρι που μπήκαν στη μέση οι μπάτσοι της Βουλής και συγκράτησαν τη μαινόμενη Θεοδώρα. Η οποία μετά πήγε στους δημοσιογράφους του κοινοβουλευτικού ρεπορτάζ και τους τα διηγήθηκε χύμα και τσουβαλάτα:

«Πριν από ένα μήνα με πήρε η γραμματέας του προέδρου της Βουλής και μου είπε ότι ήθελε να δει τον πρόεδρο της Βουλής ιδιαιτέρως και έλεγε ότι

είναι συνεργάτης μου. Απάντησα ότι δεν υπήρξε ποτέ συνεργάτης μου. Σήμερα το απόγευμα πήγα να πω ένα καφέ στο καφενείο της Βουλής, με είδε και μου έκανε πονηρά χαμογελάκια. Παίρνω τον φρούραρχο και του λέω γιατί είναι αυτός μέσα; Μου λέει πάρτε το γραφείο Τύπου. Παίρνω το γραφείο Τύπου και λέω γιατί του δώσατε άδεια αυτού του τύπου να μπει στη Βουλή; Αυτός

Κωλοτούμπες

Τι έγραφε η εφημερίδα μας στο προηγούμενο φύλλο; Ότι κάτι αναφορές στο σχέδιο κυβερνητικής συμφωνίας του «Κινήματος 5 Αστέρων» του Γκριλο και της νεοφασιστικής «Λέγκα», περί αιτήματος προς την ΕΚΤ να διαγράψει ιταλικό χρέος ύψους περίπου 250 δισ. ευρώ και περί δημιουργίας μηχανισμών προκειμένου η Ιταλία να μπορέσει να εγκαταλείψει το ευρώ, ανήκουν στην κατηγορία «λέμε και καμιά μαλακία για να περάσει η ώρα». Αμ' έπος άμ' έργον. Στο τελικό κείμενο που δόθηκε στη δημοσιότητα οι σχετικές αναφορές έχουν εξαφανιστεί. Υπάρχουν μόνο κάτι γενικόλογες (και πρακτικά άχρηστες) διακηρύξεις για επανεξέταση του κοινοτικού προϋπολογισμού και αλλαγή των δημοσιονομικών κανόνων που διέπουν την «ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση».

Για να καταλάβουμε πόσο άχρηστες είναι αυτές οι διακηρύξεις, ας θυμηθούμε ότι τις είχε χρησιμοποιήσει στη ρητορική του ο Ρέντσι, όταν ήταν πρωθυπουργός. Φυσικά, η Ιταλία είναι μια ιμπεριαλιστική δύναμη, η τρίτη της Ευρωζώνης. Στα διαβούλια μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων «κάτι θα πάρει». Δεν είναι η Ελλάδα του Τσίπρα και του Μπαρουφάκη, που έκαναν τις κωλοτούμπες και γύρισαν μ' ένα Μνημόνιο. Το νέο κυβερνητικό δίδυμο της Ιταλίας, αφού με την αντι-ευρώ δημαγωγία μάζεψε ψήφους, κάνει την κωλοτούμπα του και θα πάει στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια για να διεκδικήσει πράγματα, όχι για τους εργάτες, τους ανέργους, τους φτωχούς αγρότες, αλλά για το ιταλικό κεφάλαιο.

συνεχίζει να μου κάνει χαμογελάκια και του λέω βγες έξω γιατί θα έχουμε κακά ξεπεροδέματα. Μου λέει: γιατί; Γνωρίζομαστε. Δεν γνωρίζομαστε, του απαντάω. Δεν έχεις άδεια και βγες έξω γιατί θα φωνάξω τους αστυνομικούς. Μου λέει «μα, μου» και τον χτυπάω με το κινητό στο κεφάλι τρεις φορές. Αμα θέλει ας μου κάνει αγωγή. Εγώ θα του κάνω αγωγή για δυσφήμιση και θα του πάρω και τα σώβρακα. Δεν ήταν ποτέ συνεργάτης μου».

Τώρα, κανείς συριζαίος δεν μπορεί να πει πως δεν ξέρει. Από μακριά κι αγαπημένοι με τη Θεοδώρα, γιατί και δέρνει και παίρνει και σώβρακα.

Απ' τα ψηλά στα χαμηλά

Μια άλλη τέως συριζαία, τέως της Ζωής, τέως ανεπίτιση, η αγαπημένη Ραχήλ, ανακοίνωσε ότι «μετά από ώριμη σκέψη» (!) αποφάσισε να μη συμμετάσχει στις εθνικές εκλογές, «όποτε αυτές γίνουν», αλλά «μετά από παροτρύνσεις φίλων και ατόμων που κατοικούν στον ίδιο Δήμο» αποφάσισε να θέσει υποψηφιότητα για τη διεκδίκηση του Δήμου Παλλήνης». Ωχ, Παναγία μου, που έλεγε κι ο Χάρρυ Κλυνν σ' ένα παλιό σκετσάκι.

Επιλεκτική ευαισθησία

Να αποπέμψει τον δήμαρχο Αργους-Μυκηνών Δ. Καμπόσο που ανήρτησε το «επιεικώς άθλιο σχόλιο σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης... “αυτή είναι η μοίρα των προδοτών”» (για τον ξυλοδαρμό του Μπουτάρη), κάλεσε τον Μητσοτάκη ο ΣΥΡΙΖΑ με ανακοίνωσή του. Δε νομίζουμε ότι τους έπιασε η δημοκρατική ευαισθησία. Αν ήταν έτσι, θα καλούσαν και τον συγκυβερνήτη Καμμένο να αποπέμψει τον Κατσίκη, για τις «επιεικώς άθλιες» δηλώσεις του για την ομοφυλοφιλία και τους ομοφυλόφιλους από το βήμα της Βουλής. Όμως ο Κατσίκης είναι βουλευτής που ψηφίζει υπέρ των μνημονιακών νομοθετημάτων που φέρνει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Γι' αυτό και δεν τον πάνει η... δημοκρατική ευαισθησία του ΣΥΡΙΖΑ. Που εξέδωσε τη συγκεκριμένη ανακοίνωση, όχι επειδή αγανάκτησε με την αθλιότητα του Καμπόσου, αλλά για να βρει την ευκαιρία να πει ότι ο Μητσοτάκης βρίσκεται υπό ομηρία από τους ακροδεξιούς της ΝΔ.

Μπάρμπα στο Μαξίμου

Ο Γιαννακόπουλος διαπραγματεύεται με την κυβέρνηση να πάρει το ΟΑΚΑ για να κάνει μια μπίζνα, όχι ακριβώς ποδοσφαιρική, αλλά τουριστική, που θα έχει μέσα και ποδόσφαιρο (τον Παναθηναϊκό). Μια μέρα πριν το κανονισμένο ραντεβού του με τον Τσίπρα, πληροφορήθηκε ότι ο Μελισσανίδης υπέγραψε σύμβαση για τη χρήση του γηπέδου του ΟΑΚΑ για δύο χρόνια από την ΑΕΚ. Το τίμημα είναι γελίο: 273.000 ευρώ το χρόνο, όταν η ΚΑΕ Παναθηναϊκός πληρώνει για το κλειστό του ΟΑΚΑ 600.000 ευρώ το χρόνο. Ακόμα και μέλη του ΔΣ του ΟΑΚΑ αντέδρασαν και η απόφαση πάρθηκε με οριακή πλειοψηφία 5-4. Ο Γιαννακόπουλος κατήγγειλε σκάνδαλο, καθώς ο ίδιος και οι ξένοι συνταίροι του, αν πάρουν το ΟΑΚΑ, θα πρέπει να φροντίσουν να παραχωρούν το γήπεδο στην ΑΕΚ, που θα πληρώνει μόνο ένα εξευτελιστικό ποσό για λειτουργικά έξοδα. Η συνέχεια αναμένεται εκρηκτική. Βοηθάει και ο χαρακτήρας του «Τράκη», που ήδη φωτογράφησε τον κυρ-Αλέκο, τον «μπάρμπα» που διαθέτει ο Μελισσανίδης στο Μαξίμου. Ας ξέρουν, όμως, όλοι πως ο Φλαμπουράρης δεν ενεργεί εν αγνοία του Τσίπρα. Είναι απλά ο άνθρωπός του για τις «περίεργες» δουλειές.

ΥΓ. Ο Γιαννακόπουλος καταγγέλλει σκάνδαλο. Οι φυλλάδες του Μαρινάκη βρήκαν την ευκαιρία και γράφουν για οσμή σκανδάλου. Μήπως αυτό που θέλει να κάνει ο Γιαννακόπουλος, «φυτεύοντας» ξενοδοχεία στο ΟΑΚΑ, που θα το πάρει μπιρ παρά από το κράτος, δεν είναι σκάνδαλο; Ο κάθε καπιταλιστής, όμως, βλέπει τα σκάνδαλα των αντιπάλων του.

Αστέρες

Ο ένας διέγραψε σπουδαία καλλιτεχνική καριέρα, παράλληλα με πολιτική καριέρα χαρακτηριζόμενη από οβιδιακές μεταμορφώσεις και χαμαιλέοντιες μεταλλάξεις. Ο άλλος διέγραψε σπουδαία ποδοσφαιρική καριέρα, απέτυχε σαν μάνατζερ ποδοσφαιριστών και τώρα προσπαθεί να μπει στην πολιτική μέσω του «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια». Μίκης Θεοδωράκης και Βασίλης Τσιάρτας «ξετσουμίζουν» κάθε που «κάτι τρέχει» με τα λεγόμενα «εθνικά θέματα». «Με δεδομένο τον μεγάλο κίνδυνο που θα προκαλέσει για την εθνική μας ακεραιότητα, η υποχώρηση στο όνομα αποτελεί πράξη εθνικής μειοδοσίας», προειδοποιεί ο Θεοδωράκης. Ο δε Τσιάρτας, απευθυνόμενος σε... οικείο τόνο στον Τσίπρα, αποφαίνεται: «Βία είναι Αλέξη προς τους Έλληνες και ο τρόπος που χειρίζεστε τη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ... Βία είναι να αλωνίζουν οι λάθρο-οτιδήποτε και σεις να τους λέτε πρόσφυγες όλους... Βία είναι να βγαίνει με άδεια ο Κουφοντίνας»!

Πουθενά στο Ισραήλ

«Και του χρόνου στην Ιερουσαλήμ» αναφώνησε η σιωνίστρια που κέρδισε στο φετινό τσίρκο της Eurovision. Πρωτεύουσα του Ισραήλ, βέβαια, δεν είναι η Ιερουσαλήμ αλλά το Τελ-Αβίβ. Η σιωνίστρια θέλησε να προκαλέσει. Προειδοποιούμε, λοιπόν, την ΕΡΤ: καμιά συμμετοχή στο τσίρκο του χρόνου, που θα γίνει στο Ισραήλ. Σε όποια πόλη κι αν γίνει.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

μετά;), τώρα το αποθεώνουν: «Μία από τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών είναι η δημιουργία της Ελληνικής Εταιρείας Συμμετοχών και Περιουσίας (ΕΕΣΥΠ)»!

◆ Θεωρούμε σίγουρο ότι οι γερμανοί ιμπεριαλιστές θα επιμείνουν και θα επιβάλουν «ρήτρα μη επιστροφής», στο πλαίσιο της ρύθμισης για το χρέος και τη μεταμνημονιακή επιτροπεία. Είναι ζήτημα αρχών για μια ιμπεριαλιστική δύναμη να μην εμπιστεύεται τους «φυλάρχους» των νεο-αποικιών και να διατηρεί στα χέρια της τον απόλυτο έλεγχο. Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, οι συριζαίοι σπεύδουν να δηλώσουν μόνοι τους ότι θα εφαρμόσουν «ρήτρα μη επιστροφής» από τις μνημονιακές ρυθμίσεις. Αυτό γίνεται και έμμεσα (μέσω της αποθέωσης του συνόλου των μνημονιακών «μεταρρυθμίσεων») και άμεσα, μέσω ειδικών αναφορών στη δημοσιονομική πολιτική ή σε πλευρές της.

Γράφει για τη δημοσιονομική πολιτική η έκθεση ιδεών: «Η συνεχιζόμενη υλοποίηση των υπό εξέλιξη έργων αναμένεται να εξασφαλίσει την επίτευξη περαιτέρω στόχων τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μεσοπρόθεσμα, συμπεριλαμβανομένης της απλούστευσης της διαδικασίας του προϋπολογισμού και των ελέγχων των δαπανών, της εκκαθάρισης των καθυστερούμενων οφειλών και της ενίσχυσης της υποβολής εκθέσεων σχετικά με τον προϋπολογισμό και της διαχείρισης των ταμειακών διαθεσίμων».

Σε ό,τι αφορά τον ΕΝΦΙΑ, τον φόρο που ονομάστηκε χαράτσι και που απέκτησε από την πρώτη στιγμή (από τότε που ονομαζόταν ΕΕΤΗΔΕ) συμβολικό χαρακτήρα, καθώς έγινε ο πιο μισητός φόρος, γράφει το «ολιστικό σχέδιο»: «Αυτή η προσαρμογή (σ.σ. αντικειμενικών-εμπορικών αξιών) θα καταστήσει βιώσιμα, μακροπρόθεσμα, τα έσοδα (2,65 δισ. ευρώ) και θα οδηγήσει σε δίκαιη κατανομή του φόρου επί των ακινήτων. Επιπλέον, η προσαρμογή αυτή θα ευθυγραμμίσει το ελληνικό κράτος με τις δικαστικές αποφάσεις του ΣτΕ, εξαλείφοντας τις σχετικές δικαστικές διαφορές». Ο ΕΝΦΙΑ μένει ως μόνιμος φόρος που θα αποφέρει και στο μέλλον τα ίδια έσοδα (2,65 δισ. ευρώ ετησίως).

◆ Αναγγέλλονται, βέβαια, αλλαγές στη φορολογική πολιτική. Τέτοιες που όχι μόνο δε θα συναντήσουν αντιδράσεις, αλλά θα επισύρουν το χειροκρότημα της κεφαλαιοκρατίας και των ιμπεριαλιστικών κέντρων: «Η φορολογική πολιτική θα συμβάλει στην προσέλκυση παραγωγικών επενδύσεων μέσω της μείωσης της φορολογικής επιβάρυνσης τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για την εργασία, γεγονός που θα διευκολύνει τις επενδύσεις, θα βελτιώσει την κερδοφορία, θα προσελκύσει Αμεσες Ξένες Επενδύσεις και θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας. (...) Η μεγαλύτερη πρόκληση κατά τα προσεχή έτη είναι να δημιουργηθεί ένα φορολογικό σύστημα σταθερό, φιλικό προς την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, το οποίο θα είναι δίκαιο, απλό και αποτελεσματικό».

Μ' άλλα λόγια, ό,τι περιθώρια αφήσει η δημοσιονομική πολιτική, θα μεταφράζονται σε φοροαπαλλαγές υπέρ του κεφαλαίου. Οι εφιαλτικοί συντελεστές ΦΠΑ, που χαρατσώνουν άγρια το λαϊκό εισόδημα, θα παραμείνουν ως έχουν. Ο μειωμένος ΦΠΑ στα νησιά δεν πρόκειται να επανέλθει. Οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, που επίσης χαρατσώνουν άγρια τον ελληνικό λαό, θα παραμείνουν στα σημερινά επίπεδα.

◆ Ακόμα και το βασικό προπαγανδιστικό εργαλείο των συριζαίων, η «αύξηση του κατώτατου μισθού», πέρασε από τα Κανονιστικά δίκτυα του EuroWorkingGroup και κατέληξε σε μια γενική διατύπωση με την οποία ουδείς κεφαλαιοκράτης θα διαφωνήσει. Πριν δούμε αυτή τη διατύπωση, πρέπει να σημειώσουμε τη... ντροπαλή παράλειψη για κατάρνηση του αίσχους του υποκατώτατου μισθού (για τους νέους κάτω των 25 ετών), την οποία επίσης υπόσχονταν οι συριζαίοι.

Γράφει το κεφάλαιο για τον κατώτατο μισθό: «Το επίπεδο του κατώτατου μισθού μπορεί να αποτελέσει ένα αποτελεσματικό μέσο πολιτικής για την αύξηση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση των μακροπρόθεσμων προοπτικών οικονομικής ανάπτυξης. Το ισχύον πλαίσιο καθορισμού του κατώτατου μισθού δίνει κεντρικό ρόλο

στους κοινωνικούς εταίρους και αποφασιστικό ρόλο στο κράτος. Λόγω των συνθηκών της ελληνικής οικονομίας και της αγοράς εργασίας, οι οποίες βελτιώνονται, η προσεκτική εξέταση της αύξησης του επιπέδου του κατώτατου μισθού φαίνεται επίκαιρη». Συμπέρασμα πρώτο: διατηρείται η μνημονιακή ρύθμιση που πήρε τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον πέρασε στην αποκλειστική αρμοδιότητα του υπουργού Εργασίας.

Συνεχίζει η έκθεση ιδεών: «Το νέο επίπεδο του κατώτατου μισθού θα καθοριστεί μέσω του πρόσφατα βελτιωμένου συστήματος, το οποίο απαιτεί μια εκτεταμένη εκτίμηση επιπτώσεων ώστε να προβλεφθούν οι αντιδράσεις των παραγόντων της αγοράς εργασίας και οι επιπτώσεις στη βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Αυτή η εκτίμηση επιπτώσεων θα διεξαχθεί από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τους αρμόδιους φορείς υλοποίησης. Οι αλλαγές στο επίπεδο του κατώτατου μισθού θα λάβουν υπόψη τις εξελίξεις στην παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα, καθώς και το ποσοστό συνολικής ανεργίας, το ποσοστό ανεργίας των νέων, και τα ισχύοντα μισθολογικά επίπεδα».

Συμπέρασμα: ό,τι αύξηση γίνει (χωρίς καμιά πρόβλεψη για το πότε) θα έχει την έγκριση των καπιταλιστών και τη σχετική εισήγηση θα κάνουν «ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες»! Μη φανταστείτε ότι μιλάμε για καμιά μεγάλη αύξηση. Το «ολιστικό σχέδιο» αναφέρει ότι «από το 2018, ο μέσος μισθός θα ακολουθήσει μια σταδιακά επιταχυνόμενη θετική πορεία, φθάνοντας στο σταθερό ετήσιο ονομαστικό ρυθμό ανάπτυξης 2,9% το 2021-2022, μετά τα πρώτα σημάδια ανάκαμψης το 2017 (+ 0,1% σε ετήσια βάση)». Για πενταροδεκάρες μιλούν, αλλά ακόμα κι αυτές θα αποφασιστούν από τους καπιταλιστές και τους «ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες» τους!

◆ Θα κλείσουμε αυτή την πρώτη αναφορά στην προκλητική έκθεση ιδεών του μετα-Μνημόνιου με τις συντάξεις. «Η υλοποίηση της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού συστήματος εγγυάται την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά του διασφαλίζοντας ένα αξιοπρεπές επίπεδο παροχών παρά τους υπάρχοντες περιορισμούς», γράφει το «ολιστικό σχέδιο», υποστηρίζοντας με προκλητικό τρόπο και το νόμο Κατρούγκαλου και το νέο πετσόκομμα των συντάξεων από 1.1.2019. Όσο για το «αξιοπρεπές επίπεδο παροχών», το περιγράφει το ίδιο κείμενο: «Οι δαπάνες για τις συντάξεις αναμένεται να μειωθούν από 17,3% του ΑΕΠ το 2016 σε 13,4% έως το 2020 και σε 12,9% το 2040 -λαμβάνοντας υπόψη και την αύξηση του ΑΕΠ-, σε σύγκριση με το 13% του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Από το 2025 και μετά, η κρατική χρηματοδότηση θα καλύπτει μόνο την εθνική σύνταξη (4,8% του ΑΕΠ) και δεν θα είναι απαραίτητη πρόσθετη χρηματοδότηση, δεδομένου ότι το έλλειμμα θα έχει εξαλειφθεί»!

Μειώνουν κατακόρυφα τις συντάξεις κι έχουν το θράσος να μιλούν για «αξιοπρεπές επίπεδο παροχών». Καταστρέφουν ακόμα και τη σημασία των λέξεων. Αρκεί να σκεφτούμε αυτό για να καταλάβουμε πόση σημασία έχουν όλες οι αοριστόλογες και χωρίς καμιά πρακτική αξία «κοινωνικές» διακηρύξεις τους. Ακόμα και το φιλανθρωπικό σκέλος του προγράμματος (που αποτελεί τη μόνη κοινωνική πιεσιά σ' αυτόν τον μαύρο πίνακα) εξακολουθεί να είναι προσαρμοσμένο στο αυστηρό μνημονιακό πλαίσιο και, φυσικά, να μην έχει καμιά σχέση με το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης ήταν για τον Γενάρη του 2015, όχι για τον Σεπτέμβρη του 2015, είπε με εξουσιαστικό θράσος ο Τσακαλώτος από το βήμα της Βουλής.

Το «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης» είναι μια έκθεση ιδεών, όπως είναι όλα τα κείμενα αυτού του είδους. Η πρακτική πολιτική θα καθορίζεται από το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, που τελεί και θα εξακολουθήσει να τελεί υπό την αυστηρή εποπτεία των μηχανισμών της Κομισιόν και της τρόικας. Κι αυτή η έκθεση ιδεών, όμως, κινείται αποκλειστικά στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής, της πολιτικής της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού και του ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας στο ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο. Είναι η έκθεση ιδεών για τη διαιώνιση μιας βάρβαρης πολιτικής.

Χτύπησε ταβάνι η κρίση πανικού των συνηγόρων των νεοναζιστών

Εχουμε επισημάνει πως όταν η ακροαματική διαδικασία στη δίκη της ΧΑ περάσει στο στάδιο των αναγνωστών εγγράφων, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών θα πάθουν κρίση πανικού. Όταν άρχισε η διαδικασία των αναγνωστών εγγράφων, ο συνήγορος υπεράσπισης των νεοναζιστών Χρ. Τσάγκας ισχυριζόταν ότι οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής, ενώ είναι έτοιμοι να προτείνουν ποια από τα αναγνωστέα έγγραφα πρέπει να διαβαστούν, να προβληθούν (βίντεο από τους σκληρούς δίσκους), να ακουστούν (συνομιλίες), δεν το κάνουν και καθυστερούν εσκεμμένα να καταθέσουν τις προτάσεις τους. Όταν, όμως, άρχισαν τα αποκαλυπτήρια, εκδηλώθηκε και η κρίση πανικού των υπερασπιστών των νεοναζιστών, που εκδηλώνεται πότε με βουβαμάρα, πότε με λογοκρισία των θέσεων του φίρερ της ΧΑ για τον εθνικοσοσιαλισμό και άλλα ζητήματα που τον εκθέτουν, και πότε με το επαναλαμβανόμενο παράπονο του Τσάγκα ότι οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής καθυστερούν εσκεμμένα να καταθέσουν τις προτάσεις τους για τα αναγνωστέα έγγραφα.

Στη συνεδρίαση της 15ης Μάη του 2018, αυτή η κρίση πανικού χτύπησε ταβάνι. Άρχισε με το αγαπημένο μοτίβο του Χρ. Τσάγκα που μίλησε και πάλι για σκόπιμη καθυστέρηση των συνηγόρων πολιτικής αγωγής στην κατάθεση των προτάσεών τους για τα έγγραφα που πρέπει να αναγνωστούν, να προβληθούν, να ακουστούν. Παίρνοντας αφορμή από την κατάθεση από τον συνήγορο πολιτικής αγωγής Θανάση Καμπανιγάνη της πρότασης για το τι πρέπει να «παιχτεί» και να διαβαστεί από τον σκληρό δίσκο του Κασσιδιέρη, ο Τσάγκας είπε: «Κυρία πρόεδρε, και εμείς ως υπεράσπιση έχουμε αρκετά να ζητήσουμε να προβληθούν από τα συγκεκριμένα αναγνωστέα. Όμως, αφού λάβαμε τώρα γνώση, να τα δούμε σε επόμενες συνεδριάσεις. Θεωρώ ότι δεν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε τώρα. Εμείς το είχαμε επισημάνει από πριν. Η πολιτική αγωγή μάλιστα διακήρυττε, ότι εδώ και πολλούς μήνες ήταν έτοιμη να καταθέσει αυτά τα έγγραφα. Ωστόσο, εσκεμμένα, επιτήδεσε και σκόπιμα, καθυστέρησε να τα φέρει. Τα φέρνει τώρα εν ώρα συνεδρίασης. Εμείς λέμε, επιφυλασσόμαστε».

Ο ισχυρισμός του υπερασπιστή των νεοναζιστών περί σκόπιμης καθυστέρησης από την πλευρά της πολιτικής αγωγής δεν έχει καμία βάση, γιατί η πολιτική αγωγή δεν υποχρεούται από καμία διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας να ενημερώνει τους συνηγόρους υπεράσπισης, αν και -μολονότι δεν είναι υποχρεωμένη να το κάνει- τον κάνει στην πράξη προκειμένου να διευκολυνθεί η ακροαματική διαδικασία. Ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται προκειμένου υπεράσπιση να δικαιολογήσει τη δική της τακτική, της σκόπιμης καθυστέρησης της ακροαματικής διαδικασίας.

Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι συστηματικά οι συνήγοροι υπεράσπισης ζητούν την προβολή βίντεο με ομιλητή τον φίρερ που «ποτρογυλεύει» θέσεις των νεοναζιστών. Αυτό συνέβη για μια ακόμη φορά στη συγκεκριμένη συνεδρίαση με την προβολή τμήματος της ομιλίας του

φίρερ στην εκδήλωση που έκαναν οι χρυσαυγίτες στις Θερμοπύλες, στις 25 Αυγούστου του 2012. Στόχος τους ήταν να λογοκρίνουν το βίντεο ώστε να μην ακουστούν αυτά με τα οποία έκλεισε την ομιλία του: «**Να δούμε τι σημαίνει τάγματα εφόδου, να δούμε τι σημαίνει μάχη, τι σημαίνει αγώνας, τι σημαίνει οι ξιφολόγχες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια!**»

Σε προηγούμενη συνεδρίαση, είχαν προβληθεί τα βίντεο 0193 και 0194 από το παράρτημα 14.3 του αναγνωστέου εγγράφου 327, που είναι οι σκληροί δίσκοι που κατασχέθηκαν στο σπίτι του φίρερ της ΧΑ Ν. Μιχαλολιάκου. Είναι βίντεο που περιέχουν τμήματα της ομιλίας του στις Θερμοπύλες στις 25 Αυγούστου του 2012. Στην ιστοσελίδα τους οι νεοναζιστές είχαν «ανεβάσει» την επομένη της εκδήλωσης, στις 26 Αυγούστου του 2012, το βίντεο με ολόκληρη την ομιλία του φίρερ στις Θερμοπύλες. Πώς προέκυψαν τα βίντεο 0193 και 0194; Αυτοί οι σκληροί δίσκοι του Μιχαλολιάκου κατασχέθηκαν πολλές μέρες μετά τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Φυσικά, ο Μιχαλολιάκος δεν είναι αφελής. Απλά, πίστευε ότι, επειδή είχαν το ακατάδιωκτο από τον δικαστικό και αστυνομικό μηχανισμό, με άνωθεν εντολές, δε θα βόλευτο τον Χρ. Τσάγκα που μίλησε και πάλι για σκόπιμη καθυστέρηση των συνηγόρων πολιτικής αγωγής στην κατάθεση των προτάσεών τους για τα έγγραφα που πρέπει να αναγνωστούν, να προβληθούν, να ακουστούν. Παίρνοντας αφορμή από την κατάθεση από τον συνήγορο πολιτικής αγωγής Θανάση Καμπανιγάνη της πρότασης για το τι πρέπει να «παιχτεί» και να διαβαστεί από τον σκληρό δίσκο του Κασσιδιέρη, ο Τσάγκας είπε: «Κυρία πρόεδρε, και εμείς ως υπεράσπιση έχουμε αρκετά να ζητήσουμε να προβληθούν από τα συγκεκριμένα αναγνωστέα. Όμως, αφού λάβαμε τώρα γνώση, να τα δούμε σε επόμενες συνεδριάσεις. Θεωρώ ότι δεν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε τώρα. Εμείς το είχαμε επισημάνει από πριν. Η πολιτική αγωγή μάλιστα διακήρυττε, ότι εδώ και πολλούς μήνες ήταν έτοιμη να καταθέσει αυτά τα έγγραφα. Ωστόσο, εσκεμμένα, επιτήδεσε και σκόπιμα, καθυστέρησε να τα φέρει. Τα φέρνει τώρα εν ώρα συνεδρίασης. Εμείς λέμε, επιφυλασσόμαστε».

Στη συνεδρίαση της 15ης Μάη, προβλήθηκε βίντεο από το αναγνωστέο 327, που πρότειναν οι συνήγοροι υπεράσπισης της ΧΑ. Αυτό, όμως, πρότειναν να παιχτεί το βίντεο 0193 και όχι το 0194, που περιέχει το απόσπασμα με το οποίο ο Μιχαλολιάκος έκλεισε την ομιλία του στις Θερμοπύλες, με το χιτλερικό αλόγων και «σημαίνει οι ξιφολόγχες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια». Δεν πρόκειται για... ποιητική έξαρση του Μιχαλολιάκου. Πρόκειται για στίχο από τον ύμνο των ταγμάτων εφόδου του Χίτλερ που στα ελληνικά έχει αποδοθεί ως «τροχίστρε στην αγκυρή του πεζοδρομίου τα μεγάλα μαχαίρια σας!» Είναι εννόητος, λοιπόν, ο λόγος για τον οποίο οι υπερασπιστές των νεοναζιστών πρότειναν να παιχτεί μόνο το βίντεο 0193. Δεν ήθελαν να φανεί και ν' ακουστεί η διακήρυξη από τον ίδιο τον φίρερ Μιχαλολιάκο του μεγάλου έρωτα που τρέφουν ο ίδιος και τα μέλη της νεοναζιστικής συμμορίας για τον Χίτλερ και τον εθνικοσοσιαλισμό.

Ματαιοπονούν, όμως. Τα αναγνωστέα έγγραφα 327 (σκληρός δίσκος του Μιχαλολιάκου) και 331 (σκληρός δίσκος της κόρης του) -και όχι μόνο αυτά- είναι «φορτωμένα» με εθνικοσοσιαλισμό, με πίστη στον Αρχηγό, με τη στρατιωτική οργάνωση και πετσαρία της ΧΑ, με τη φασιστική δράση των ταγμάτων εφόδου.

Μετά από την παρέμβαση του Χρ. Τσάγκα, έλαβαν το λόγο, με τη σειρά, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών Γ. Μιχαλόλιας και Δ. Βελέτζας και υπέβαλαν αίτημα να μην παιχθούν -είτε ηχητικά είτε βιντεοληπτικά- τα ηλεκτρονικά αρχεία μερικών αναγνωστέων εγγράφων ή να μη ληφθούν υπόψη από το δικαστήριο, μεταχρονολογημένα. Ο πρώτος ζήτησε να μην ακουστούν και προβληθούν τα ηλεκτρονικά αρχεία που συνοδεύουν το αναγνωστέο 331, ηλεκτρονικά αρχεία που βρέθηκαν

και κατασχέθηκαν στο σπίτι της κόρης του φίρερ Ουρανίας Μιχαλολιάκου. Είχε ήδη αναγγείλει στο δικαστήριο η Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, που είχε συνταχθεί από τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, μετά από την έρευνα που έκαναν στελέχη της στα ηλεκτρονικά αρχεία, και ήρθε ο συνήγορος υπεράσπισης να ζητήσει όψιμα και με έωλα επιχειρήματα να μην ακουστούν και προβληθούν τα ηλεκτρονικά αρχεία της Ουρανίας Μιχαλολιάκου!

Ο Γ. Μιχαλόλιας, που γνωρίζει καλά νομικά, γνωρίζει επίσης ότι τα επιχειρήματά του είναι έωλα. Υπέβαλε όμως αυτό το αίτημα, γιατί προφανώς τα ηλεκτρονικά αρχεία της Ουρανίας Μιχαλολιάκου επιβεβαιώνουν απόλυτα τον εγκληματικό χαρακτήρα της ΧΑ. Υπέβαλε το αίτημα όψιμα και όχι πριν από την ανάγνωση της Εκθέσης Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, γιατί κατά τη γνώμη μας, ειδικά μετά την προβολή του ηλεκτρονικού αρχείου του Ν. Μιχαλολιάκου, η κρίση πανικού των υπερασπιστών των νεοναζι έπιασε ταβάνι. Έχουν χάσει τον έλεγχο και κάνουν κινήσεις απελτίσιες. Μόνον έτσι μπορεί να ερμηνευτούν αυτές οι κινήσεις τους.

Επί του αιτήματος της υπεράσπισης των νεοναζιστών τοποθετήθηκαν οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής Θ. Καμπανιγάνης και Μ. Μαλαγάρης. Ας δούμε πώς εξελίχθηκε η σχετική συζήτηση.

Ο Γ. Μιχαλόλιας άρχισε λέγοντας: «Εγώ, κα πρόεδρε, έχω επισημάνει το εξής θέμα. Να σας πω, ότι το θέτω περισσότερο υπόψη σας. Γιατί εγώ τουλάχιστον, όπως είναι διατυπωμένο, δεν το έχω καταλάβει». Με την εισαγωγή του

αυτή ο συνήγορος υπεράσπισης, εμμέσως πλην σαφώς, άφησε να εννοηθεί ότι ήδη αναγγείλει στο δικαστήριο η Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, που είχε συνταχθεί από τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, μετά από την έρευνα που έκαναν στελέχη της στα ηλεκτρονικά αρχεία, και ήρθε ο συνήγορος υπεράσπισης να ζητήσει όψιμα και με έωλα επιχειρήματα να μην ακουστούν και προβληθούν τα ηλεκτρονικά αρχεία της Ουρανίας Μιχαλολιάκου! Είχε ήδη αναγγείλει στο δικαστήριο η Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, που είχε συνταχθεί από τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, μετά από την έρευνα που έκαναν στελέχη της στα ηλεκτρονικά αρχεία, και ήρθε ο συνήγορος υπεράσπισης να ζητήσει όψιμα και με έωλα επιχειρήματα να μην ακουστούν και προβληθούν τα ηλεκτρονικά αρχεία της Ουρανίας Μιχαλολιάκου!

Εγίνε φανερή η αγωνία που οδήγησε στην απελτίδια προσπάθεια του Γ. Μιχαλόλια να μην ανοίξει και να μη ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο το ηλεκτρονικό αρχείο της κόρης του φίρερ της ΧΑ. Κρίνοντας την επιχειρηματολογία του, με βάση τις νομικές μας γνώσεις και την εμπειρία μας από το πολύχρονο δικαστικό ρεπορτάζ, μπορούμε να πούμε ότι αυτή «μιάζει» από

κάθε άποψη. Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Θ. Καμπανιγάνης, με νομική πληρότητα, απέδειξε το αβάσιμο των ισχυρισμών των συνηγόρων υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλια και Δ. Βελέτζας και κατέληξε ότι το δικαστήριο δεν πρέπει καν να υπεισέλθει στο αίτημα της υπεράσπισης (παραθέτουμε παρακάτω την τοποθέτησή του).

Σε ό,τι αφορά τη Δ. Βελέτζα, βασικοί πυλώνες του αιτήματός της ήταν να μην προβληθούν ή να μη ληφθούν υπόψη τα ηλεκτρονικά αρχεία συγκεκριμένων ανθρώπων, γιατί αυτοί είτε δεν έχουν κατηγορηθεί, είτε τα αδικήματά τους δεν είναι συναφή. Μάλιστα, για κάποιον απ' αυτούς πρότεινε το διαχωρισμό της υπόθεσής του και την παραπομπή του στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας! Η προσέγγιση αυτή προκάλεσε, όπως ήταν φυσικό, αίσθηση και τον αντίλογο της προέδρου Μ. Λεπενιώτη. Ειδικά το αίτημα της για διαχωρισμό του κατηγορούμενου Στέφα, που τελικά έχει κατηγορηθεί για αδικήματα πλημμεληματικού χαρακτήρα, και την παραπομπή του στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο, θα προκαλούσε χαμόγελο συγκατάβασης ακόμα και σε πρωτόστε της Νομικής, ο οποίος γνωρίζει ότι αίτημα διαχωρισμού μιας υπόθεσης από το Τριμελές Εφετείο Κακοσυνηγμένων και παραπομπής της στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο δεν τίθεται στο στάδιο της ανάγνωσης αναγνωστέων εγγράφων, και μάλιστα σε πολύ προχωρημένη φάση του.

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Θ. Καμπανιγάνης είπε:

«Όσον αφορά το αναγνωστέο 202 της Ρεσόλο, το 331 για την Ουρανία Μιχαλολιάκου και το 337 για τον Ζαβόγλου, θεωρούμε ότι το δικαστήριο δεν πρέπει να υπεισέλθει καν στο αίτημα της υπεράσπισης. Τα συγκεκριμένα αναγνωστέα έχουν αναγνωσθεί. Δεν υπάρχει, κα πρόεδρε, ζήτημα διαφοροποίησης του συνημμένου ψηφιακού δίσκου από την έκθεση. Η συγκεκριμένη ένσταση και το συγκεκριμένο αίτημα θα έπρεπε να είχε υποβληθεί πριν αναγνωστούν οι συγκεκριμένες εκθέσεις. Από της στιγμή που ανεννόησαν οι συγκεκριμένες εκθέσεις, δεν είναι δυνατόν να έχει άλλη αντιμετώπιση το δικαστήριο όσον αφορά την έκθεση και άλλη όσον αφορά τον ψηφιακό δίσκο. Όσον αφορά τα αναγνωστέα 202, 331, 337, δεν πρέπει να υπεισέλθει καν το δικαστήριο.

Από εκεί και πέρα, επειδή ακούγονται πολλά, όλα αυτά τα αναγνωστέα, κα πρόεδρε, μετά το αναγνωστέο 173, είναι αναγνωστέα που αφορούν την εγκληματική οργάνωση. Όλα τα αναγνωστέα πριν το 173 είναι αναγνωστέα των τριών επιμέρους υποθέσεων. Και από εκεί και πέρα, όλα τα άλλα, ακόμα και εάν αφορούν τις επιμέρους υποθέσεις, έχουν θεθεί προκειμένου να διερευνηθεί ο οργανωμένος χαρακτήρας αυτής της οργάνωσης. Άρα, γι' αυτό το λόγο έχουν θεθεί. Δηλαδή, το 227, για τον Δράκο και τον Χαϊδά, απόφαση για τους Κορίνθιους, δεν έχει θεθεί γιατί είναι εδω κατηγορούμενοι ο Δράκος και ο Χαϊδάς. Έχει θεθεί για το ζήτημα των όπλων. Όπως το 229 του Ρίγα, το 231 του Σιώη, δεν έχει σημασία ότι δεν είναι κατηγορούμενοι.

Τέλος, όσον αφορά το βούλευμα, το 2291 του 2013: μια προσεκτική ανάγνωση του βουλεύματος απαντάει σε

όλα τα ερωτήματα τα οποία έθεσε η υπεράσπιση. Στο φύλλο 2 και 3 υπάρχει ρητή αναφορά των κατηγορουμένων, 29 άτομα. Εκεί δεν αναφέρεται η Μιχαλολιάκου, είναι άλλο ζήτημα αυτό. Στο φύλλο 21 αναφέρονται τα ευρήματα στο σπίτι της Μιχαλολιάκου. Και από εκεί και πέρα, στο τέλος, στο φύλλο 40, η αναφορά είναι πολύ συγκεκριμένη: Να διερευνηθούν πλήρως από τα παραπάνω πειστήρια οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές -usb-εξωτερικοί δίσκοι καθώς και οιασδήποτε άλλης μορφής ηλεκτρονικά αρχεία αποθηκευμένα σε αυτόν, περιέχοντα οιασδήποτε μορφής δεδομένα.

Δεν υπάρχει λοιπόν ζήτημα επικοινωνίας των κατηγορουμένων ή των κατηγορουμένων και τρίτων, αλλά οιασδήποτε μορφής δεδομένα, τα οποία μπορούν να ενισχύσουν, να βοηθήσουν στη διερεύνηση της κατηγορίας της εγκληματικής οργάνωσης, που αφορούν τα αναγνωστέα μετά το αναγνωστέο 173».

Θα πρέπει να αναγνωστούν, κατέληξε ο Θ. Καμπανιγάνης. Καμία παραδρομή από τον κ. εισαγγελέα. Ορθά τέθηκαν τα συγκεκριμένα.

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Μ. Μαλαγάρης, πέραν όσων ανέπτυξε ο συνάδελφός του Θ. Καμπανιγάνης για το αναγνωστέο 331 της Ουρανίας Μιχαλολιάκου, αναφέρθηκε στο ζήτημα της επικοινωνίας της Μιχαλολιάκου με τρίτους, γνωστοποιώντας στοιχεία από το αναγνωστέο, και σημείωσε ότι η επικοινωνία με τρίτους έχει αποδειχτεί από το δελτίο της αστυνομίας.

Εκτιμούμε ότι το δικαστήριο θα απορρίψει τα αιτήματα των συνηγόρων υπεράσπισης των νεοναζιστών (που εκτός των άλλων τέθηκαν και πολύ ετεροχρονισμένα) και θα αποφασίσει ότι ορθά τέθηκαν τα αναγνωστέα από τον εισαγγελέα και ότι θα πρέπει να προβληθούν και να ακουστούν τα ηλεκτρονικά αρχεία που συνοδεύουν τα συγκεκριμένα αναγνωστέα έγγραφα.

Επειδή ο συνήγορος υπεράσπισης Χρ. Τσάγκας επανέλαβε αυτό που είχε πει στην αρχή, για τις προτάσεις για τα αναγνωστέα που η πολιτική αγωγή, εσκεμμένα, καταθέτει δήθεν πολύ αργά, ζήτησε το λόγο ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Θ. Θεοδωρόπουλος και του απάντησε: Τα δικαστήρια λένε πολλές φορές «ανεγνώσθη το τάδε αναγνωστέο» ή «τι θέλετε να αναγνώσουμε». Από πού κι ως πού πρέπει να το έχουν δώσει προηγουμένως για να πει και ο άλλος «θέλω». Αυτό το κάνουμε για τη διευκόλυνση της διαδικασίας, αλλά όχι γιατί είναι προϋπόθεση του τι θα προτείνει η υπεράσπιση, να γνωρίζει εκ των προτέρων τι θα προτείνει η πολιτική αγωγή σε ένα αναγνωστέο έγγραφο.

Εμείς θα το πούμε όσο γίνεται πιο απλά: η υπεράσπιση των νεοναζιστών κάνει αυτόν τον θορύβο, κατηγορώντας την υπεράσπιση για... κρυψινόνα, επειδή είναι πανικόβλητη. Τρέμει για το περιεχόμενο των αναγνωστέων εγγράφων, ιδιαίτερα των κάθε είδους ηλεκτρονικών αρχείων, γιατί μέσα απ' αυτά προβάλλει σε όλη την ανατριχιαστική μεγαλοπρέπεια του ο ναζιστικός, εγκληματικός χαρακτήρας της Χρυσής Αυγής.

Γεράσιμος Λιόντος

Το χρέος θα το «κανονίσουν» Γερμανοί και ΔΝΤ

Με στόχο τη διατήρηση του αποικισμού και της κινεζοποίησης

«Όλα αυτά, φυσικά, σε ένα περιβάλλον όπου το κόστος του δανεισμού μειώνεται διαρκώς σε επίπεδα προ κρίσης και με τη χώρα να επιστρέφει ξανά στις αγορές χρήματος με επιτόκια τα οποία είναι ικανοποιητικά». Τάδε έφη Τσίπρας, μιλώντας στο Υπουργικό Συμβούλιο την περασμένη Δευτέρα. Στις τα έγραψαν, έτσι τα είπε. Το λέει, άλλωστε και το πιστοβούλινο «ολιστικό αναπτυξιακό σχέδιο»: «Μια αποφασιστική συμφωνία για το χρέος, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η Ελλάδα επέστρεψε επιτυχώς στις αγορές και δημιουργεί ένα ταμείο ταμειακών διαθεσίμων εν αναμονή της εξόδου από το πρόγραμμα, θα διαμορφώσει το πλαίσιο για μια νέα φάση μειωμένης αβεβαιότητας».

Μειώθηκε το κόστος δανεισμού και μάλιστα σε επίπεδα προ κρίσης; Επέστρεψε η Ελλάδα επιτυχώς στις αγορές; Σύμφωνα με τον κυβερνητικό σχεδιασμό, η κυβέρνηση θα έβγαине στις «αγορές» τρεις φορές μέχρι τη λήξη του προγράμματος, ώστε να διαμορφώσει ένα τόσο με όλων των ειδών τα ομόλογα της επικοινωνιμένα για δεκαετίες. Μέχρι στιγμής κατάφερε να βγει μόνο μια φορά, «πουλώντας» επταετές ομόλογο με επιτόκιο 3,5%, που κάθε άλλο παρά «λογικό» το λες. Γιατί δε βγήκε άλλες φορές, δοκιμάζοντας μάλιστα στα δεκαετή ομόλογα, που είναι και ο στόχος για τη μετα-μνημονιακή περίοδο; Γιατί απλούστατα τα περιβόητα «σπρεντ», των ομολόγων ακολούθησαν μια «τρελή» πορεία, ανεβοκαταβαίνοντας σαν ασανσέρ νοσοκομείου σε ώρα επισκεπτήριου. Η χρονιά άνοιξε με το ελληνικό δεκαετές στο 4,081%. Στις 7 Φλεβάρη είχε κατέβει στο 3,673%, όμως μια βδομάδα μετά είχε εκτιναχτεί στο 4,497%. Το ανεβοκατέβασμα συνεχίστηκε μέχρι τις αρχές Απριλίου, όταν άρχισε μια πτωτική πορεία, που όμως δεν κράτησε πολύ. Από τα μέσα Μάη, τα επιτόκια άρχισαν

ν' ανεβαίνουν συνεχώς, για να φτάσουν στις 18 Μάη στο 4,538%. Η κυβέρνηση είχε διαρρεύσει στο Reuters ότι σκεφτόταν να βγει στις «αγορές» τη Δευτέρα 21 Μάη. Ούτε που το σκέφτηκε, αλλά η «νευρική» των «αγορών» συνεχιζόταν, με αποτέλεσμα εκείνη τη μέρα το ελληνικό δεκαετές να κλείσει στο 4,526%, επιτόκιο που θεωρείται απαγορευτικό για δανεισμό.

Τι συμβαίνει στις «αγορές»; Ήταν στραβό το κλήμα, το 'φαγε και ο Κόντε. Όχι ο γνωστός προπονητής, αλλά ο βαρσομαλλιάς που το δίδυμο Ντι Μάιο-Σαλβίνι έχει προτείνει για πρωθυπουργό της Ιταλίας, χωρίς ακόμα να τον έχει αποδεχτεί ο πρόεδρος Ματαρέλα. Υπάρχει μια αβεβαιότητα για το πώς θα διαμορφωθούν οι σχέσεις Ιταλίας-Γερμανογαλλικού άξονα και καθώς η Ιταλία έχει ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, στις «αγορές» γίνεται η γνωστή σπέκουλα, η οποία φυσικά επηρεάζει και τα ελληνικά ομόλογα. Τα οποία βέβαια εξακολουθούν να αντιμετωπίζονται ως «σκουπίδια». Ένας λόγος παραπάνω που δεν έχει υπάρξει ακόμα συμφωνία για την απαραίτητη νέα αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους.

Επομένως, ούτε το ελληνικό κράτος έχει επιστρέψει επιτυχώς στις αγορές, για δυο ακόμα ψέματα των συριζαίων, που είναι εξέτρε σ' αυτού του είδους την προπαγάνδα.

Αν σημειώσουμε αυτή την πραγματικότητα, δεν είναι για να ισχυριστούμε ότι θα παραμείνει έτσι. Θέλουμε να σημειώσουμε ότι στον τόμο της δανειακής μας ενδοχώρας είναι ανοιχτά. Το ανεβοκατέβασμα συνεχίστηκε μέχρι τις αρχές Απριλίου, όταν άρχισε μια πτωτική πορεία, που όμως δεν κράτησε πολύ. Από τα μέσα Μάη, τα επιτόκια άρχισαν

από την κατάργηση του waiver, που θα τους ανεβάσει κατά 1%-2% το κόστος δανεισμού. Όλες οι εξελίξεις είναι ανοιχτές και δεν είναι στα χέρια της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, η οποία δε συμμετέχει καν στις σχετικές διαβουλεύσεις με το ΔΝΤ. Υπάρχει, βέβαια, και η επιλογή της χρησιμοποίησης του «μαξιλαριού ρευστότητας», που την υποστηρίζουν και η Κομισιόν και το Βερολίνο (η γερμανική κυβέρνηση δε θέλει την «προληπτική πιστοληπτική γραμμή» για να μη γίνει μια ακόμα φθοροποίηση συζήτησης στη γερμανική Βουλή), η οποία -όπως γράφεται- μπορεί να συστηρίσει το ελληνικό κράτος από άποψη δανειακών αναγκών ακόμα και για δύο χρόνια, στη διάρκεια των οποίων ανανεώνεται να «ηρεμήσουν» οι «αγορές», ενώ θα υπάρξει και η πρώτη ρύθμιση για το χρέος.

Τα γράφουμε όλ' αυτά για να επαναλάβουμε ότι δεν έχουν καμία σημασία για τον ελληνικό λαό. Γιατί αφορούν απλά την ανανέωση του παλιού χρέους με νέο χρέος. Αφορούν την τεχνική διαχείριση και όχι την ουσία. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (και οι άλλες μνημονιακές δυνάμεις) έχουν με την προπαγάνδα τους αναγορεύσει σε μείζον εθνικό ζήτημα τον τρόπο με τον οποίο το ελληνικό κράτος θα παίρνει νέα δάνεια για να αποπληρώσει τα παλιά, πληρώνοντας κάθε χρόνο το ένα πέμπτο των παραγόμενου ΑΕΠ σε τοκοχρεολύσια.

Τι πρόκειται να γίνει; Δεν έχουμε ρεπορτάζ από το χτεσινό (Πέμπτη) Eurogroup, όμως δε δίνουμε καμιά βάση στη διαβεβαίωση «ανώτερου ευρωπαϊκού επιτελείου», που είπε την περασμένη Τρίτη στους δημοσιογράφους ότι τα πάντα για το ελληνικό χρέος θα έχουν ολοκληρωθεί μέχρι τις 21 Ιουνίου, αποκλείοντας όποια άλλη εξέλιξη. Πιο πολλή βάση δίνουμε στη δήλωση του εκπροσώπου του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών την προηγούμενη εβδομάδα: «Το θέμα του ελληνικού

προγράμματος προσαρμογής βρίσκεται στην επόμενη εβδομάδα στην ημερήσια διάταξη του Eurogroup. Εκεί οι θεσμοί θα ενημερώσουν για το πού βρίσκονται τα πράγματα και τότε θα μπορούσαμε κι εμείς πάλι να ενημερώσουμε για την κατάσταση. Πέρα από αυτό δεν υπάρχουν νεότερα. Το θέμα τώρα είναι η τέταρτη αξιολόγηση, η οποία είναι σε εξέλιξη και όλα τα περαιτέρω βήματα θα πρέπει να αποφασιστούν στον κατάλληλο χρόνο».

Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι οι γερμανοί ιμπεριαλιστές ακολουθούν την αγαπημένη τους τακτική να φτάνουν τα πράγματα στο «αμύνη», στο ύστατο χρονικό περιθώριο, και τότε να παίρνουν από την υποτελή κυβέρνηση αυτά που θέλουν να πάρουν. Φαντάζεστε να περάσει η 21η Ιούνη χωρίς συμφωνία για το χρέος; Στα ουράνια θα φτάσουν τα «σπρεντ» των ελληνικών ομολόγων και κάθε σκέψη για «έξοδο στις αγορές» θα είναι απαγορευμένη. Οπότε όλα θα είναι τότε «ώριαμα» για έναν ακόμα «ώριμο συμβιβασμό» των Τσιπροκαμμένων.

Ποια είναι η θέση του γερμανικού ιμπεριαλισμού (με την οποία θα συνταχθούν όλοι, όπως συμβαίνει πάντοτε); Δε θα υπάρξει μια εφάπαξ ρύθμιση του ελληνικού χρέους, με επιμήκυνση των λήξεων όλων των ομολόγων, αλλά μια ρύθμιση που θα αφορά τα ομόλογα μερικών ετών (π.χ. από το 2023 μέχρι το 2030). Αυτή η ρύθμιση θα συνοδεύεται από συγκεκριμένους όρους (αυστηρή τήρηση της μνημονιακής πολιτικής, χωρίς το παραμικρό πισωγύρισμα), τους οποίους θα επιτηρεί η τρέχουσα κυβέρνηση που θα εφαρμόζει τη ρύθμιση, θα ξαναγίνει συζήτηση για νέα ρύθμιση, με τους ίδιους αποικιοκρατικούς όρους, φυσικά. Όσο για το ΔΝΤ, όπως γράφει ο γερμανικός Τύπος, θα παραμείνει στο «κόλπο» της μετα-Μνημονιακής επιτροπείας σε κάθε περίπτωση.

Αλλωστε, ο Κοτζιάς ξέρεi πως για να διοριστεί ΥΠΕΞ δόθηκε η έγκριση από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ (επί διοίκησης Ομπάμα) και δεν ανησυχεί για την τύχη

του, καθόσον όλο αυτό το διάστημα δούλεψε φιλόδοξα για την υλοποίηση του αμερικανικού στρατηγικού σχεδίου στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου

και της Μέσης Ανατολής (όπως και ο Τσίπρας και τα υπόλοιπα κυβερνητικά στελέχη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ).

Ούτε ασφαλώς είναι τυχαίο ότι λίγες μέρες πριν ο Κοτζιάς επισκεφτεί την Ουάσινγκτον, κατέφτασε στην Αθήνα (χωρίς παράτες και ταρατσινό) ο επικεφαλής Πυρηνικής Πολιτικής του ΝΑΤΟ Φρεντ Φρεντέρικσον, συνοδευόμενος από επιτελικούς αξιωματικούς της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας, και με το που πάτησε το πόδι του σε ελληνικό έδαφος τράβηξε ντουσυρού για την 116 Πτέρυγα Μάχης στον Αραό. Εδώ και σχεδόν ένα χρόνο ο Περισσός καταγγέλλει ότι η βάση του Αράου εκσυγχρονίζεται με σκοπό να δεχτεί πυρηνικά όπλα, και η κυβέρνηση απαντά μονότονα ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχουν αποθηκευμένα πυρηνικά. Η επίσκεψη του ίδιου του

υπεύθυνου Πυρηνικής Πολιτικής του ΝΑΤΟ ακριβώς σ' αυτή τη βάση δεν καταλείπει, νομίζουμε, την παραμικρή αμφιβολία ότι οι πληροφορίες του Περισσού είναι ακριβείς. Γνωρίζουμε, άλλωστε, ότι Αμερικανοί, ΝΑΤΟ προσθούν μια γενικότερη αναδιάταξη των δυνάμεων τους στην περιοχή, με κατάληξη της βίσης στο Ιντζνρίκ και διασπορά της σε βάσεις στην Ελλάδα και άλλες βαλκανικές χώρες. Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ανακοίνωσε ότι Πομπέο και Κοτζιάς «συμφωνήσαν να εδραιώσουν τον στρατηγικό διάλογο ΗΠΑ-Ελλάδας σε σημαντικούς τομείς συνεργασίας και πως ο Πομπέο «συνεχάρη την Ελλάδα για τον ηγετικό ρόλο στην περιοχή, συμπεριλαμβανομένων και των προσπαθειών αντιμετώπισης των προκλήσεων στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο!»

Δίδακτρα και στις προπτυχιακές σπουδές!

Μπορεί ο υπουργός Παιδείας να κομπορρημονεί ότι η συγκυβέρνηση παρέχει πρόσθετη χρηματοδότηση στα Πανεπιστήμια, που δε φθάνει ούτε για «ζήτω», μετά την πατωλεθρία που αυτά υπέστησαν λόγω της συνεχούς μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης και του αφανισμού των αποθεματικών τους, όμως η κατάσταση εξακολουθεί να είναι τραγική. Τα Πανεπιστήμια αδυνατούν να λειτουργήσουν στοιχειωδώς και πολλές φορές έχουν κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου.

Οι πανεπιστημιακές διοικήσεις, όμως, ως θεσμικοί φορείς του αστικού συστήματος, δεν προχωρούν σε τίποτε μαχητικές και «ανατρεπτικές» ενέργειες, διεκδικώντας τα αυτονόητα. Αρκούνται σε διαμαρτυρίες, σε κάποια τυπικά ολιγόημερα «λουκέτα» στην καλύτερη περίπτωση, ενώ έχουν επιδοθεί μετά μανίας σε δράσεις που αντιστοιχούν στο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, αναζητώντας χρηματοδότηση από «τρίτες πηγές», σε απευθείας σύνδεση με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Μία τέτοια περίπτωση, αδυναμίας λειτουργίας αντιμετωπίζει και το Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Πατρών.

Και ω του θαύματος!, ο Πρόεδρος του Τμήματος Γεώργιος Πανέτσος βρήκε την «πιο πρόσφορη λύση» για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Φόρτωσε, με πρόταση που έκανε στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος Αρχιτεκτόνων στις 2 Μαΐου 2018 και ανακοίνωσε και σε συνέλευση των φοιτητών του Τμήματος, το κόστος στις πλάτες των φοιτητών, προτείνοντας να μπου δίδακτρα και στις προπτυχιακές σπουδές!

Ο Πρόεδρος, προηγουμένως, από τον Αύγουστο ακόμη του 2017, είχε στείλει επιστολή στον υπουργό Παιδείας σημειώνοντας τα αδιέξοδα και έκανε έκκληση για έκτακτη οικονομική ενίσχυση. Σύμφωνα με

τα λεγόμενα του ιδίου, «μετά από αλληπάλληλες οχλήσεις εν όψει της έναρξης του εαρινού εξαμήνου, στις 11 Ιανουαρίου 2018 το Υπουργείο Παιδείας μας ενημέρωσε ότι με υπουργική απόφαση χορηγούνται στο Τμήμα “2 πιστώσεις”», όμως «οι υπηρεσίες του υπουργείου δεν μπόρεσαν μέχρι στιγμής (30-4-2018) να μας ενημερώσουν για το ακριβές ποσόν, στο οποίο αναλογούν οι χορηγηθείσες 2 “πιστώσεις”».

Βεβαίως η συγκυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας, που ασκούν ασμένως τη σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία που υποδεικνύουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές, έχουν τη μεγαλύτερη ευθύνη για τις εξελίξεις, όμως και ο Πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτόνων δεν πρέπει να μείνει στο απυρόβλητο για την ανήκουστη πρόταση που έκανε. Πολλώ δε μάλλον που είναι και πανεπιστημιακός δάσκαλος.

Δε φθάνει, δηλαδή, που οι εργαζόμενοι πληρώνουν καθημερινά φόρο αίματος στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, δε φθάνει που τα παιδιά τους που φοιτούν στα Πανεπιστήμια δεν έχουν μέλλον ή αυτό προοιωνίζεται

μαύρο στα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα, πρέπει από πάνω να πληρώσουν και για τις σπουδές τους, ενώ υποτίθεται ότι η Παιδεία είναι δημόσια και δωρεάν. Και φυσικά δεν αναφερόμαστε στα μεταπτυχιακά, όπου εκεί και με τη βούλα του νόμου (νόμος Γαβρόγλου) θεσμοθετήθηκαν τα δίδακτρα.

Η πρόταση του Προέδρου

Με πρόσχημα «την αμεσότερη σύνδεση της εκπαίδευσης με την έρευνα, με στόχο την ανάπτυξη της τελευταίας», τις «δυνατότητες αναζήτησης θεσμικής χρηματοδότησης στο προσεχές μέλλον» που προσφέρει η Αθήνα, «τις οποίες το Τμήμα δεν έχει αυτή τη στιγμή τη δυνατότητα να διεκδικήσει λόγω αποστάσεως», προτείνεται «η δημιουργία ενός ερευνητικού πυρήνα του Τμήματος (ή του Εργαστηρίου Πολεοδομικού και Χωροταξικού Σχεδιασμού του Τμήματος) στην Αθήνα», που «θα επιδώξει την σταδιακή ανατροπή των συνεπειών της κρίσης, τόσο σε ερευνητικό όσο και σε εφαρμοσμένο επίπεδο, μεμονωμένα ή σε συνεργασία» (sic!).

«Ο ερευνητικός πυρήνας θα στελε-

χωθεί από μέλη ΔΕΠ, συμβασιούχους ερευνητές/διδάσκοντες, ολιγομελές υποστηρικτικό προσωπικό και **ομάδες φοιτητών**. Οι πρώτες ομάδες φοιτητών θα προέλθουν κατά προτεραιότητα από την Αθήνα» και δεδομένων των ποσών που θα «εξοικονομήσουν» οι οικογένειες αυτών των φοιτητών από την απουσία κόστους στέγασης, διαμονής και μεταφορικών των παιδιών τους στην Πάτρα, οι φοιτητές αυτοί θα καταβάλλουν το ποσό των **«1800 ευρώ το χρόνο κατ’ ελάχιστον»**, που θα «αποδοθεί για τους σκοπούς ίδρυσης του ερευνητικού πυρήνα» (οι εμφάσεις δικές μας).

Η αντίδραση των φοιτητών

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι φοιτητές του Τμήματος Αρχιτεκτόνων αντέδρασαν και κατήγγειλαν την παράνομη απ’ όλες τις απόψεις «λύση» που υπεδείκνυε ο Πρόεδρος του Τμήματος. Την ανακοίνωσή τους δημοσιεύουμε παρακάτω:

Ανοιχτή επιστολή του φοιτητικού συλλόγου Αρχιτεκτονικής Πανεπιστημίου Πατρών

Την Τετάρτη 2/5 ο πρόεδρος του τμήματος έκανε γνωστή την οικονομική κατάσταση της σχολής, η οποία θα επηρεάσει άμεσα τους φοιτητές του τμήματος και την διεξαγωγή των σπουδών μας. Με βάση τα στοιχεία του τμήματος το επόμενο χρονικό διάστημα θα υπάρχουν ελλείψεις στο διδακτικό προσωπικό, αφού το 48% του διδακτικού έργου γίνεται από συμβασιούχους καθηγητές και σε περίπτωση που δεν ανανεωθεί η σύμβασή τους, η διεξαγωγή των μαθημάτων θα καταστεί αδύνατη. Παράλληλα, η βιβλιοθήκη και το υπολογιστικό κέντρο του τμήματος θα υπολειμθούν, ενώ οι όποιες παροχές είναι ακόμα δωρεάν (υλικά, φωτοτυπίες κτλ) θα κοπούν.

Σαν λύση στο πρόβλημα της υποχρηματοδότησης, ο πρόεδρος του

τμήματος – ο πρώτος πανελλαδικά – πρότεινε την επιβολή διδάκτρων ύψους 1800 ευρώ τον χρόνο σε φοιτητές του τμήματος οι οποίοι θα φοιτούν εθελοντικά σε παράρτημα στην Αθήνα. Παρότι ο ίδιος απέφυγε την ονομασία «δίδακτρα», η πρότασή του τα εντάσσει για πρώτη φορά σε προπτυχιακές σπουδές στη χώρα μας. Ο πρόεδρος μετέθεσε τις ευθύνες για εύρεση άλλης λύσης στους φοιτητές, ώστε να προβάλει τελικά τη δική του λύση ως μόνη εναλλακτική. Ο φοιτητικός σύλλογος αντιλαμβάνεται ότι η πρόταση του προέδρου βασίζεται σε γενικές πολιτικές κατευθύνσεις οι οποίες πλήττουν τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της παιδείας, και ειδικότερα στις κατευθύνσεις του νόμου Γαβρόγλου ο οποίος ψηφίστηκε φέτος.

Ο νόμος Γαβρόγλου ψηφίζεται στο πλαίσιο της γενικής έλλειψης κρατικής χρηματοδότησης των ιδρυμάτων, η οποία από το 2012 έχει μειωθεί κατά 80% με τα αποτελέσματά της να είναι φανερά στη λειτουργία τους. Αναφέρει συγκεκριμένα την «αυτοχρηματοδότηση των ιδρυμάτων», κάτι που σημαίνει πως κάθε ίδρυμα θα πρέπει να καλύπτει μόνο του τις λειτουργικές του ανάγκες με οποιοδήποτε τρόπο.

Το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης δεν αφορά λοιπόν μόνο το τμήμα Αρχιτεκτόνων της Πάτρας, είναι μια κατάσταση η οποία επηρεάζει όλα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, με αντίστοιχα προβλήματα να αντιμετωπίζει και το τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Πάτρας.

Ως φοιτητικός σύλλογος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών απαιτούμε:

- Την απόσυρση της πρότασης για επιβολή διδάκτρων.

- Αμεση κρατική χρηματοδότηση για τη συνέχιση της κανονικής λειτουργίας του τμήματος.

- Δημόσια, δωρεάν παιδεία για όλους.

Εμπόριο ελπίδων

«Ημέρες καριέρας» από το ΑΠΘ

Σύγχρονους δούλους αναζητούν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ακόμα και ανάμεσα στους απόφοιτους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Οι μισθοί, οι συνθήκες εργασίας, κυρίως την περίοδο της οικονομικής κρίσης, προσομοιάζουν και σε αυτόν τον «προνομιούχο» τομέα με συνθήκες γαλέρας. Πολλοί νέοι, κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου, απογοητευμένοι από την αναδουλειά, τη χρόνια ανεργία, τις συνθήκες εργασίας «παίρνουν των ομματιών τους», αναζητώντας δουλειά στο εξωτερικό, όπου και εκεί βεβαίως ο καπιταλισμός δε χαρίζεται στους εργαζόμενους, πλην, όμως, η κατάσταση είναι κάπως καλύτερη από την Ελλάδα της «κινεζοποίησης».

Σ’ αυτό το πλαίσιο και τα ελληνικά πανεπιστήμια, που έχουν αποδεχθεί το status πανεπιστήμιο-επιχείρηση (η νομοθεσία, ειδικά μετά το νόμο Διαμαντοπούλου, τους δίνει

το «ελεύθερο») αναλαμβάνουν ρόλο manager, παριστάνοντας το διαμεσολαβητή ανάμεσα στους φοιτητές «τους» και τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Το περιβάλλον (ανεργία, απόγνωση, απουσία μαχητικού διεκδικητικού κινήματος από την εργαζόμενη κοινωνία) είναι τέτοιο, που ευνοεί την πώληση ελπίδων.

Τέτοιο ρόλο έχει αναλάβει και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, μιμούμενο σχετικές πρακτικές πανεπιστημίων του εξωτερικού, που από χρόνια έχουν μπει στο πετσί του ρόλου πανεπιστήμιο-επιχείρηση.

Για το σκοπό αυτό ίδρυσε το Γραφείο Διασύνδεσης (λειτουργεί από το 1997), το οποίο,

εκτός των άλλων, «παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες σχετικά με τη σύνταξη βιογραφικού σημειώματος και συνοδευτικών επιστολών, τη συνέντευξη επιλογής προσωπι-

κού, το σχεδιασμό σταδιοδρομίας και τεχνικές αναζήτησης εργασίας».

Διοργανώνονται, λοιπόν, από το ΑΠΘ οι λεγόμενες

θα βρεθούν στον «παράδεισο» στους εργασιακούς αυτούς χώρους.

Στις φετινές «Ημέρες καριέρας» (21-23 Μαΐου) παίρνουν μέρος 70 καπιταλιστικές επιχειρήσεις, από την KLEEMANN (εταιρία κατασκευής ανελκυστήρων, που τελευταία δραστηριοποιείται με τοπική μονάδα παραγωγής και στην Κίνα), τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ, την Παπαστράτος, τον όμιλο Adecco με έδρα την Ελβετία, που δραστηριοποιείται στον τομέα «της παροχής λύσεων ανθρώπινου δυναμικού» (παρέχει δηλαδή συμβουλευτική σε επιχειρήσεις και εργαζόμενους «να εργάζονται πιο αποτελεσματικά και αποδοτικά»), τη Lidl, την εταιρία ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ, τη Nestlé, τη Vodafone, την Α.Ε. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΤΙΤΑΝ, μέχρι το ερευνητικό κέντρο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ.

Γιούλα Γκεσούλη

Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Γιατί τηλεφώνησε, μεσάνυχτα Σαββάτου προς Κυριακή, ο αμερικανός αντιπρόεδρος Μάικ Πενς στον Τσίπρα και τι του είπε; Το Μαξίμου υπήρξε λακωνικότατο. «Ο Πρωθυπουργός, Αλέξης Τσίπρας, είχε σήμερα τηλεφωνική επικοινωνία με τον Αντιπρόεδρο των ΗΠΑ, Μάικ Πενς, για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια και ειδικότερα για τις διαπραγματεύσεις σε σχέση με το ονοματολογικό της ΠΓΔΜ», αναφέρει η επίσημη ανακοίνωση. Ανεπισήμως, βέβαια, διέρρευσαν ότι ο αμερικανός αντιπρόεδρος «αναγνώρισε τις προσπάθειες που καταβάλλει η Ελλάδα για την εξεύρεση λύσης και τόνισε πως στηρίζει τις προτάσεις του ειδικού μεσολαβητή του ΟΗΕ Μάθιου Νίμιτς», γεγονός που -κατά την κυβερνητική ερμηνεία- «δείχνει ότι η συζήτηση θα επανέλθει στη λίστα ονομάτων Νίμιτς».

Μόλις είχε καταρρεύσει η προσπάθεια του Τσίπρα να περάσει την ονομασία «Μακεδονία του Ιλιντεν», που είχε συμφωνήσει με τον Ζάεφ, οπότε η κυβέρνηση είχε ανάγκη τόνωσης μέσω... Πενς. Ο ίδιος ο Πενς, πάντως, φρόντισε να διαψεύσει τις διαρροές του Μαξίμου, γράφοντας στο twitter λίγο μετά την τηλεφωνική του επικοινωνία με τον Τσίπρα: «Μίλησα σήμερα με τον Έλληνα Πρωθυπουργό Τσίπρα. Τον ευχαρίστησα για την ηγεσία του, μαζί με τον Μακεδόνα Πρωθυπουργό Ζάεφ, σχετικά με τις προσπάθειες επίλυσης της μακροχρόνιας διένεξης για το όνομα. Ιστορική ευκαιρία. Ελπίζω ότι και τα δύο μέρη μπορούν να καταλήξουν σε αμοιβαία αποδεκτή συμφωνία και να προάγουν την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή».

Ο Πενς δεν αναφέρθηκε στον Νίμιτς και τη λίστα του, έβαλε τον Τσίπρα και τον Ζάεφ στην ίδια μοίρα, ενώ χρησιμοποίησε εθνικά (και όχι τοπικά) επίθετα. Δεν αναφέρθηκε στους πρωθυπουργούς της Ελλάδας και της FYROM, αλλά στον έλληνα και στον μακεδόνα πρωθυπουργό. Τυχαίο; Όχι βέβαια. Με την παρέμβασή του, ο Πενς θέλησε να καταστήσει υπεύθυνη την ελληνική πλευρά για το ναυάγιο της ονομασίας «Δημοκρατία του Ιλιντεν», που -όπως όλα δείχνουν- συμφωνήσαν ο Τσίπρας με τον Ζάεφ στη Σόφια. Πλέον, ο Τσίπρας είναι έκθετος ενώπιον των ιμπεριαλιστών. Συμφώνησε σ' ένα όνομα και μετά αναγκάστηκε να υπαναχωρήσει, επειδή δεν μπορούσε να το περάσει στη χώρα του. Δεν μπορούν, βέβαια, να του πάρουν το κεφάλι, ούτε θ' ανεβάσουν τους τόνους -τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση- όμως η διαπραγματευτική του θέση χειροτέρευσε. Αυτό πρέπει να του το έκανε σαφές ο Πενς, στην ασυνήθιστα μακρά τηλεφωνική τους επικοινωνία (20

λεπτά), ενώ ακόμα πιο σαφές πρέπει να το έκανε ο Πομπέο στον Κοτζιά.

Για το ότι ο Τσίπρας συμφώνησε στο όνομα «Μακεδονία του Ιλιντεν» δε χρειάζεται να ανατρέξουμε στη δήλωση του Μητσοτάκη, που τον «έδωσε» κανονικά, χωρίς να υπάρξει κυβερνητική διάψευση. Πριν ακόμα ο Τσίπρας τηλεφωνήσει στον Μητσοτάκη και στους άλλους πολιτικούς αρχηγούς, είχε δοθεί εντολή στα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας να προετοιμάσουν το κλίμα. «Πρόβα λύσης με όνομα-έκπληξη» πανηγύριζε ο πρωτοσέλιδος τίτλος της ΕφΣυν την Παρασκευή 18 Μάη, δίπλα σε μια τεράστια φωτογραφία του Τσίπρα και του Ζάεφ σε στάση χειραψιάς με πλατιά χαμόγελα.

Ο Ζάεφ σκέφτηκε κουτοπόνηρα. Με το όνομα «Δημοκρατία του Ιλιντεν» πρόσφερε στον ολαβομακεδονικό εθνικισμό αυτό που θέλει: αναφορά στις «χαμένες πατρίδες» ή «αλησμόνητες πατρίδες» (για να θυμηθούμε τους όρους που χρησιμοποιεί ο ελληνικός εθνικισμός). Στον Τσίπρα «πούλησε» δυο πράγματα. **Πρώτο**, την απεμπλοκή από τις αρχαιομακεδονικές αναφορές. Χάρισε στον ελληνικό εθνικισμό τον Φίλιππο και τον Αλέξανδρο (μαζί με τον Βουκεφάλα). **Δεύτερο**, το erga omnes, δηλαδή την ισχύ του συγκεκριμένου ονόματος έναντι όλων, χωρίς την ανάγκη της διπλής ονομασίας, στην οποία επέμενε μέχρι τώρα η κυβέρνηση Ζάεφ.

Και γιατί ο Τσίπρας δέχτηκε

«Καμμενιές» ή αλήθειες;

Γίνεται «Μακεδονικό» χωρίς Καμμένο; Ελειψε για ένα τριήμερο, στη διάρκεια του οποίου γινόταν το πατιρντί με το «Μακεδονία του Ιλιντεν», αλλά την Τρίτη το πρωί, αφού στο μεταξύ η κυβέρνηση έκανε την ανάποδη κωλοτούμπα και πήρε πίσω το «Μακεδονία του Ιλιντεν», βγήκε και ο Καμμένος σε ραδιοφωνικό σταθμό για να πει (πάντοτε σόλο) «ενδιαφέροντα» πράγματα.

Τη συζήτηση για το όνομα την περιφρόνησε με... εθνική υπερηφάνεια: «Εμείς δεν θα ψηφίσουμε κανένα όνομα, ούτε γκόρνα, ούτε νόβα. Δεν θα συμφωνήσουμε σε κανένα όνομα σύνθετο με τον όρο Μακεδονία», γιατί «από τη στιγμή που θα περιλαμβάνει τον όρο Μακεδονία θα είναι αλυτρωτικό. Είτε λέγεται κάτω, είτε λέγεται Μακεδονία του Βαρδάρη πάντα θα είναι Μακεδονία». Αυτά, βέβαια, δεν είναι καινούργια. Καινούργια ήταν η ερμηνεία της κυβερνητικής θέσης που έκανε ο Καμμένος: η θέση της κυβέρνησης είναι ότι δε θα υπάρξει ψήφιση και κύρωση της συμφωνίας εάν δεν έχει περάσει η συνταγματική αλλαγή στα Σκόπια. Εμείς άλλα έχουμε ακούσει και από τον Κοτζιά και από τον Τζανακόπουλο, ως κυβερνητική θέση. Οτι ζητούν συμφωνία που θα περιλαμβάνει σύνθετη ονομασία με χρήση έναντι όλων (erga omnes) και **οδικό χάρτη για τις απαραίτητες αλλαγές στο Σύνταγμα της FYROM**. Ο Κοτζιά-

Vice President Mike Pence @VP

Following

Spoke to Greek PM @tsipras_eu today. Thanked him for his leadership, along w/ Macedonian PM Zaev, on efforts towards resolving longstanding name dispute. Historic opportunity. Hope both parties can reach mutually acceptable agreement & promote peace & stability in region.

το «Δημοκρατία του Ιλιντεν»; Όσο κι αν σας φανεί παράξενο, εκτιμούμε ότι πρόκειται για μια ακόμα εκδήλωση «παιδικής χαράς». Είμαστε σίγουροι ότι δεν έχει καμιά ιδέα τι σημαίνει το Ιλιντεν για τους Σλαβομακεδόνες. Οτι είναι το ίδιο με την 25η Μάρτη του 1821 για τους Έλληνες. Πήγε να διαπραγματευθεί με τον Ζάεφ χωρίς να έχει δίπλα του τον Κοτζιά, ο οποίος χειρίζεται τη διαπραγμάτευση με τον Ντιμιτρόφ. Είχε, βέβαια, ενημέρωση από τον Κοτζιά, αλλά το «Ιλιντεν και erga omnes» έπεφτε για πρώτη φορά στο τραπέζι. Δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει τι θα προκαλούσε στους Έλληνες εθνικιστάρδες αυτή η ονομασία και την πάτησε.

Αρχικά, οι αντιδράσεις της αντιπολίτευσης ήταν ήπιες. Περιορίστηκαν στην άρνηση του ονόματος από Μητσοτάκη, Κουτσούμπα, Γεννηματά Λεβέντη, πλην Θεοδωράκη που είπε «να το δούμε μαζί με όλο το πακέτο». Μετά, ειδικά όταν η ΝΔ αντιλήφθηκε τι γκάφα διέπραξε ο Τσίπρας, άρχισε το σφυροκόπημα με όρους «εθνικής προδοσίας».

Και η προπαγάνδα πήρε τη μορφή γκεμπελισμού με την πλήρη διαστροφή των ιστορικών γεγονότων. Παρουσίαζαν την επανάσταση του Ιλιντεν, μια γνήσια εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση ενάντια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, στην οποία μάλιστα πήραν μέρος και ελληνικοί πληθυσμοί της τότε Μακεδονίας, σαν επανάσταση ενάντια στους Έλληνες. Ακούσαμε τη Βούλτεψη να λέει στο δελτίο ειδήσεων του Real FM (Τρίτη μεσημέρι), ότι οι επαναστάτες του Ιλιντεν έσφαζαν Έλληνες και πυρπολούσαν τα χωριά τους! Ταύτισε δηλαδή αυτή τη βραχύβια εξέγερση (βραχύβια γιατί την κατέπνιξαν τα στρατεύματα του σουλτάνου, με τη βοήθεια και του βουλγαρικού και του ελληνικού κράτους) με τα εγκλήματα του βουλγαρικού Κομιτάτου στα χρόνια που ακολούθησαν την κατάπνιξη της εξέγερσης του Ιλιντεν. Εγκλήματα που δεν έγιναν μόνο σε βάρος Ελλήνων, αλλά και Σλαβομακεδόνων. Όπως εγκλήματα ενάντια στους Σλαβομακεδόνες διαπράχθηκαν από τα ελληνικά παραστρατιωτικά τμήματα και από τους ένοπλους πογκρομιστές του

«Μακεδονικό»

Σε εθνικιστικές συμπληγάδες

δεσπότη Καραβαγγέλη.

Το «Μακεδονία του Ιλιντεν» είχε πια καεί. Η κυβέρνηση, αφού προσπάθησε ανεπιτυχώς να πετάξει την μπάλα στην εξέδρα με μια δήλωση ότι προέχουν όλα τα άλλα και όχι το όνομα (ήταν μια προσπάθεια να προστατευθεί ο Τσίπρας και να μην εκτεθεί στα μάτια του Ζάεφ και κυρίως των ιμπεριαλιστών, που γνώριζαν ότι μεταξύ των δύο πρωθυπουργών είχε επέλθει συμφωνία για το όνομα), αναγκάστηκε τη Δευτέρα να δηλώσει -διά στόματος Τζανακόπουλου- ότι επιστρέφει στη λίστα ονομάτων που έχει καταθέσει ο Νίμιτς (ανάμεσα στα οποία δεν υπάρχει το «Μακεδονία του Ιλιντεν»). Κι όλα φαίνονται να ξεκινούν από την αρχή.

Το σύγχρονο «Μακεδονικό», μια καρικατούρα του πραγματικού «Μακεδονικού» που ταλαιπώρησε την περιοχή ως τμήμα του λεγόμενου Ανατολικού Ζητήματος στις αρχές του 20ού αιώνα και λύθηκε όπως λύθηκε, με πολέμους, με σφαγές, με εξανδραποδισμούς λαών και με σκληρή εθνική καταπίεση των μειονοτήτων που απέμειναν εντός των κρατικών ορίων που χάραξαν οι ιμπεριαλιστικές συνθήκες, εξακολουθεί να συνθλίβεται στις συμπληγάδες των εθνικισμών. Ο ελληνικός εθνικισμός είναι ο πιο σκληρός, καθώς θέλει να επιβάλει σε μια γειτονική χώρα πώς θα ονομάζεται και στην πλειοψηφία του λαού της ποια θα είναι η εθνική της ταυτότητα και πώς θα ονομάζεται η γλώσσα της.

Οι ιμπεριαλιστές, βέβαια, δε δίνουν δεκάρα για όλ' αυτά τα εθνικιστικά. Ετσι κι αλλιώς, όλοι αποκαλούν τη γείτονα Μακεδονία, τους κατοίκους της Μακεδόνες και τη γλώσσα τους μακεδονική - και το ίδιο θα συνεχίσουν να κάνουν και μετά από ενδεχόμενη ελληνομακεδονική συμφωνία, ανεξάρτητα από το αν το όνομα που θα συμφωνηθεί θα έχει μπροστά το επίθετο «Ανω» ή «Νέα» ή κάτι άλλο. Για τους ιμπεριαλιστές σημασία έχει να δημιουργήσουν αναχώματα στη διείσδυση του ρωσικού ιμπεριαλισμού στα Βαλκάνια. Και γι' αυτό βιάζονται. Γνωρίζουν, βλέπετε, ότι δε βρισκόμαστε στη δεκαετία του '90, όταν η Ρωσία του Γιέλτσιν παρακολουθούσε ανήμπορη πρώτα να της διαμελίζουν τη Γιουγκοσλαβία και μετά να πλήττουν τη Σερβία, την τελευταία σφαίρα επιρροής που της είχε απομείνει στα Βαλκάνια. Τα πράγματα έχουν αλλάξει και έχουν δει τη Ρωσία να έχει «καταπιεί» την Κριμαία και να νικά στη Συρία. Σπεύδουν, λοιπόν, να μετατρέψουν τα

Βαλκάνια στο σύνολό τους σε δυτική σφαίρα επιρροής. Το NATO θέλει να εντάξει τη ΔτΜ και την Αλβανία και η ΕΕ έχει εκπονήσει στρατηγική για την ενσωμάτωση των Δυτικών Βαλκανίων. Κι εκεί που τα έχουν έτοιμα, βλέπουν να τους καθυστερούν το σχέδιο ο Μητσοτάκης, ο Κουτσούμπας, ο Καμμένος και ο Λεβέντης. Είναι να μη βγάζουν φλύκταινες;

Δε βρισκόμαστε, όμως, στην εποχή των βαλκανικών πολέμων. Οι ιμπεριαλιστές ξέρουν ότι σήμερα όλα πρέπει να γίνουν «στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας». Η πίεσή τους θα είναι μεγάλη και στις δυο χώρες και ιδιαίτερα στη ΔτΜ, που είναι και η «επισπεύδουσα», όπως λένε οι «μακεδονομάχοι». Πίεση, όμως, θα ασκήσουν και στην ελληνική πλευρά. Ο Τσίπρας με τον Κοτζιά πρέπει να πήραν μια καλή γεύση κατά τις επαφές τους με υψηλόβαθμους αμερικανούς αξιωματούχους (Πενς, Πομπέο, Μίτσελ, Μπόλτον - Πομπέο και Μπόλτον θεωρούνται «γεράκια» ακόμα και από τους Ρεπουμπλικανούς).

Ζάεφ και Ντιμιτρόφ, πάντως, όταν κατάλαβαν τι «έπαιξε» στην Ελλάδα, πήραν το πιο γλυκό τους ύφος και κάλεσαν την κυβέρνηση Τσίπρα να επανεξετάσει την ονομασία «Μακεδονία του Ιλιντεν», γιατί αυτή είναι η ιδανική λύση, καθώς δίνει στην Ελλάδα μια σύνθετη ονομασία με χρονικό προσδιορισμό (άρα, αφήνει στην άκρη τη... μακεδονοπληξία). Ο Ζάεφ έκανε ένα βήμα παραπέρα, δηλώνοντας ότι η ονομασία «Μακεδονία του Ιλιντεν» δεν προϋποθέτει αλλαγή του Συντάγματος της χώρας του, διαδικασία που -όπως είπε- είναι δύσκολη λόγω των ενστάσεων της αντιπολίτευσης στα Σκόπια. Προφανώς, ο Ζάεφ δεν έκανε τις συγκεκριμένες δηλώσεις για να τις ακούσει ο Τσίπρας και ν' αλλάξει γνώμη, αλλά για να τις ακούσουν οι ιμπεριαλιστές και να ρίξουν το φταίξιμο στον Τσίπρα, παίρνοντας την πίεση από τις δικές του (του Ζάεφ) πλάτες και μεταφέροντάς την στις πλάτες του Τσίπρα.

Ολα ξεκινούν από την αρχή; Δε βιαζόμαστε να το πούμε. Περιμένουμε να δούμε τα επόμενα βήματα και κυρίως την -από κάθε άποψη- κρίσιμη συνάντηση Κοτζιά-Ντιμιτρόφ, χθες και προχθές στην Ουάσινγκτον, παρουσία του Νίμιτς. Θα υπάρξει επιστροφή στη λίστα Νίμιτς ως προς τα ονόματα; Και τι θα γίνει με το erga omnes, στο οποίο επιμένει η ελληνική πλευρά; Το βέβαιο είναι πως αυτή ειδικά η συνάντηση θα γίνει υπό αμερικανική επιτροπεία, καθώς ο Κοτζιάς πέρασε ήδη από το «κριτήριο» (Πομπέο, Μπόλτον), ενώ το «Μακεδονικό» το συζήτησε με τον υφυπουργό Μίτσελ, ο οποίος έχει χρεωθεί το θέμα από πλευράς Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Δικά τους δημιουργήματα

Τι ήταν αυτοί που επιτέθηκαν στον Μπουτάρη; Φασισταριά με πατέντα. Ακόμα κι αν δεν είχαν ακουστεί οι κραυγές τους, και μόνο το γεγονός ότι ξυλοκόπησαν ανελέητα έναν άνθρωπο ηλικίας περίπου 80 ετών, με γνωστά προβλήματα υγείας, αρκεί για να διαπιστώσουμε την ταυτότητά τους. Τα φασισταριά δεν έχουν το στοιχειώδες λαϊκό ήθος που επιβάλλει να μη χτυπάς ηλικιωμένους ανθρώπους (με το στόμα μόνο, λέει ο λαός μας).

Γιατί επιτέθηκαν οι Πόντιοι και πήγαν να λιντσάρουν τον Μπουτάρη; Για τις θέσεις του στο «Μακεδονικό» και για τα όσα κατά καιρούς λέει για τον Κεμάλ Ατατούρκ. Ο Μπουτάρης είναι ένας καπιταλιστής με κοσμοπολίτικες ιδέες. Τις έχουμε σχολιάσει κατά καιρούς. Αντιλαμβάνεται τον Δήμο Θεσσαλονίκης σαν επιχείρηση. Ο Κεμάλ Ατατούρκ ήταν Θεσσαλονικιός (πού να καταλάβουν τα φασισταριά ότι η Θεσσαλονίκη ήταν τότε μια πολυεθνική πόλη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στην οποία οι Έλληνες ήταν η τρίτη ή τέταρτη κοινότητα πληθυσμιακά;). Σκέπτεται, λοιπόν, ότι το «Θεσσαλονίκη, η πατρίδα του Κεμάλ Ατατούρκ» είναι ένα πρώτης τάξεως brand name για να τραβήξει τουρισμό από τη γειτονική Τουρκία. Με αντίστοιχο τρόπο βλέπει και τις σχέσεις με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι και επί ενιαίας Γιουγκοσλαβίας οι κάτοικοι της γειτονικής χώρας συντηρούσαν την αγορά της Θεσσαλονίκης (από τον Βαρδάρη μέχρι την Αριστοτέλους) και τις παραλίες μέχρι την Κατερίνη και τον Πλαταμώνα.

Στο μυαλό των φασισταριών δε χωράει ο μανατζαρίστικος κοσμοπολιτισμός του Μπουτάρη. Και τον «περιποιήθηκαν» με το δικό τους τρόπο. Τον τρόπο των φασισταριών. Την ίδια ώρα, στα τηλεοπτικά μικρόφωνα μιλούσε ένας πολιτικός εκπρόσωπος αυτών των φασισταριών, ο «νομάρχης της καρδιάς τους» Πανίκας Ψωμάδης. Και έλεγε για τον Μπουτάρη, βλέποντας προφανώς να τον κυνηγούν και να τον δέρνουν: «Αυτός έχει ξεπουλήσει τη Μακεδονία, αυτός, ναι! Αυτή η χολέρα. Αυτό το τραβέλι το πολιτικό!»

Πώς όμως ξεπήδησαν αυτά τα φασισταριά; Γεννήθηκαν ξαφνικά, όπως η Αθήνα μέσα από το κεφάλι του Δία; Δικά τους δημιουργήματα είναι. Τα φασισταριά είναι φασισταριά χρόνια τώρα. Και «κολυμπούν» άνετα μέσα στο εθνικιστικό κλίμα. Οι αστικές ηγεσίες τα χαϊδεύουν. Και τα χρησιμοποιούν ως δύναμη κρούσης. Επρεπε να φάει ξύλο ο Μπουτάρης για να φανεί τι είναι όλοι αυτοί που κάνουν παράτες για «γενοκτονίες» και τα συναφή; Γι' αυτό και θεωρούμε υποκριτικές όλες τις καταγγελίες που ακούστηκαν από το αστικό πολιτικό φάσμα. Παρέα μ' αυτά τα φασισταριά διαδήλωναν πριν από λίγο καιρό στα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια «για τη Μακεδονία μας».

Από και και πέρα, άρχισε η πολιτική σπέκουλα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, παίρνοντας αφορμή και από μια φασιστική δήλωση του δημάρχου Αργους και μέλους της πολιτικής επιτροπής της ΝΔ, βρήκε την ευκαιρία να την πέσει στη ΝΔ, που έχει παραδοσιακούς δεσμούς μ' αυτού του τύπου τα φασισταριά (σφυρηλατημένους από παλιότερες εποχές, πριν ενσκήψει στο προσκήνιο η ΧΑ), και στον Μητσοτάκη, τον οποίο κατηγορεί ως «κόμμορο της ακροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ». Είναι ένα βασικό επιχείρημα της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα κατά του Μητσοτάκη. Ο Τσίπρας επιδίδει τη σύγκριση σ' αυτό το επίπεδο, όπου προφανώς υπερτερεί του Μητσοτάκη.

Άλλοι (οι περισσότεροι) βρήκαν την ευκαιρία να καταγγείλουν «τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται», να θυμίσουν τους «αγανακτισμένους» και το κυνηγητό των πασόκων πολιτικών και μέσω αυτής της πρόστυχης γενίκευσης-εξίσωσης να βγάλουν λάδι την πολιτική τους και να ταυτίσουν τη δίκαιη λαϊκή αντίβια με τη βία των φασιστικών συμμοριών. Ματαιοπονούν όμως.

ΥΓ1. «Οι τραμπούκοι-ακροδεξιόι θα έλθουν αντιμέτωποι με τις συνέπειες των πράξεών τους», δήλωσε ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Νίκος Τόσκας. Η μπαταρία του πήρε εντολή και μέσα σε χρόνο ρεκόρ είχε συλλάβει μερικούς από δαύτους. Εντός των ορίων του αυτόφωρου, ώστε να παραπεμφθούν στο δικαστήριο και να υπάρξει η σχετική εκτόνωση «διά της νεμέσεως». Κατόπιν τούτων, ρωτάμε: τα φασισταριά της Μυτιλήνης, που επί ώρες πετούσαν τούβλα, πέτρες, φωτοβολίδες, σίδερα κι ό,τι άλλο μπορούσαν να βρουν πάνω στους πρόσφυγες στην πλατεία Σαπφούς της Μυτιλήνης, εν γνώσει τους ότι εκεί βρίσκονταν οικογένειες με παιδάκια και μωρά, ήταν διαφορετικοί απ' αυτούς που χτύπησαν τον Μπουτάρη; Γιατί οι πολυάριθμοι μπάτσοι, που ήταν παρόντες από την αρχή μέχρι το τέλος αυτού του νυχτερινού πογκρόμ, δε συνέλαβαν ούτε έναν από δαύτους, αλλά αντίθετα, μόλις τα φασισταριά αποχώρησαν, συνέλαβαν 120 πρόσφυγες και δύο αλληλέγγυους;

ΥΓ2. «Η βάρβαρη επίθεση στον δήμαρχο Θεσσαλονίκης από ακροδεξιούς τραμπούκους, παραπέμπει σε παλιότερες εποχές δόξας της αιματηρής εθνικοφροσύνης και του παρακράτους. Θα αντιμετωπιστούν με την πιο μεγάλη αυστηρότητα, κινητοποιώντας όλους τους μηχανισμούς της Δημοκρατίας», είπε ο Τσίπρας στο υπουργικό συμβούλιο. Ισχύει και γι' αυτόν ό,τι και για τον Τόσκα.

Σαν κοινός προβοκάτορας

«**Η** ιστορία και η εξέγερση του Ιλιντεν είναι ταυτισμένη με το Μακεδονικό αλυτρωτισμό, είναι μια ονομασία η οποία ταυτίστηκε με μία εθνικιστική εξέγερση η οποία είχε τότε ως βασικό της σύνθημα η Μακεδονία στους Μακεδόνες και την δημιουργία μιας μεγάλης Μακεδονίας με πρωτεύουσα την Θεσσαλονίκη». Τάδε έφη Κυριάκος Μητσοτάκης. Σαν κοινός προβοκάτορας, με μοναδικό στόχο να εξάψει τον εθνικιστικό όχλο, να τον στρέψει ενάντια στον Τσίπρα, να κερδίσει απ' αυτόν ψήφους για τη ΝΔ.

Τι παραλείπει να πει ο Μητσοτάκης; Πότε και ενάντια σε ποιους έγινε η εξέγερση του Ιλιντεν. Τι θα καταλάβει ο αγράμματος εθνικιστικός όχλος; Ότι η εξέγερση του Ιλιντεν έγινε ενάντια στο ελληνικό κράτος. Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης τη βαφτίζει σκόπιμα εθνικιστική (και όχι εθνική) και της φορτώνει το αίτημα της Μεγάλης Μακεδονίας. Αίτημα που δεν είχαν οι επαναστάτες του Ιλιντεν, οι οποίοι ζητούσαν ανεξάρτητη Μακεδονία. Ανεξάρτητη από ποιον; Από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, στην οποία ανήκαν τότε όλα τα εδάφη της ιστορικής Μακεδονίας. Γιατί η επανάσταση του Ιλιντεν έγινε το 1912, πριν από τους βαλκανικούς πολέμους που διαμόρφωσαν τα σημερινά σύνορα των βαλκανικών χωρών και πριν από τις τεράστιες βίαιες μετακινήσεις πληθυσμών, που άλλαξαν την εθνική σύνθεση της (ελληνικής κυρίως) Μακεδονίας. Ο Μητσοτάκης χαρακτηρίζει εθνικιστική μια εξέγερση που είχε μεν

εθνικό χαρακτήρα (τη διοργάνωσε η Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση, που ήταν το ιστορικό ανάλογο της ελληνικής Φιλικής Εταιρίας), ταυτόχρονα όμως διακήρυσσε την ισότητα όλων των εθνικών ομάδων που κατοικούσαν τότε στη Μακεδονία. Γι' αυτό και στις τάξεις των επαναστατών συμμετείχαν και Έλληνες και Βλάχοι, οι οποίοι υπέφεραν το ίδιο υπό τον οθωμανικό ζυγό.

Η εξέγερση του Ιλιντεν καταπνίγηκε από τα οθωμανικά στρατεύματα, τα οποία βοηθήθηκαν από τους πράκτορες του βουλγαρικού κράτους (που ήθελε

να προσαρτήσει ολόκληρη τη Μακεδονία, βαφτίζοντας τους Σλαβομακεδόνες Βουλγάρους) και του ελληνικού κράτους (που ήθελε επίσης να προσαρτήσει ολόκληρη τη Μακεδονία, βαφτίζοντας τους Σλαβομακεδόνες σλαβόφωνους Έλληνες). Η Οθωμανική Αυτοκρατορία βρισκόταν υπό κατάρρευση, η οποία σε λίγα χρόνια έγινε πραγματικότητα. Η Μακεδονία μοιράστηκε ανάμεσα στη Σερβία, την Ελλάδα και τη Βουλγαρία, όχι με κριτήρια εθνικότητας των κατοίκων της, αλλά με βάση τη στρατιωτική ισχύ. Οπου έμπαινε ένας στρατός κάρφωνε τη σημαία της χώρας του. Ακολούθησαν μετά οι ιμπεριαλιστικές διασκέψεις που καθόρισαν τα σύνορα, μοιράζοντας το σλαβομακεδονικό έθνος, το μοναδικό στην περιοχή που δεν είχε συγκροτηθεί κρατικά, ανάμεσα στα τρία βαλκανικά κράτη.

Η επανάσταση του Ιλιντεν ανήκει στην ιστορία. Αυτή την ιστορία διαστρεβλώνει ο Μητσοτάκης (και όχι μόνον αυτός), προκειμένου να μη μάθει ο ελληνικός λαός την ιστορική αλήθεια για το πώς ήταν διαμορφωμένη η Μακεδονία στις αρχές του 20ού αιώνα και πώς διαμορφώθηκε μετά, από άποψη κρατικών συνόρων και εθνικής σύνθεσης του πληθυσμού της. Και κυρίως για να μη γίνει καμιά συζήτηση για τον πολύχρονο και ανελέητο κατατρεγμό των Σλαβομακεδόνων από το ελληνικό αστικό κράτος, τις κοινοβουλευτικές και τις δικτατορικές κυβερνήσεις του.

Δικαιολογημένα συγχαρητήρια

Σε δηλώσεις του μετά από συνάντηση που είχε με τον γενικό γραμματέα του ΝΑΤΟ Γιενς Στόλτενμπεργκ, ο (κατά Τσίπραν)... διπλωματικός καλός Ντόναλντ Τραμπ αισθάνθηκε την ανάγκη να ευχαριστήσει τα επτά κράτη του ΝΑΤΟ -εκτός από τις ΗΠΑ- που θα πετύχουν το νατοϊκό στόχο του 2% του ΑΕΠ για τις πολεμικές δαπάνες. «Το ποσοστό 2% εκπληρώνεται από την Πολωνία, τη Ρουμανία, την Εσθονία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, την Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο. Έκαναν αυτό που έπρεπε», είπε με το γνωστό του ύφος ο «πλανητάρχης».

Εξαιρώντας τη Βρετανία, που έχει εξέχοντα ρόλο στο ΝΑΤΟ, στο οποίο αποτελεί στενό σύμμαχο και εταίρο των ΗΠΑ, όλες οι άλλες χώρες δεν είναι παρά οι πρώην ρωσικοί δορυφόροι, στους οποίους έχει ανατεθεί συγκεκριμένος ρόλος στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ (πρώτη γραμμή ανασχεσης της Ρωσίας) και η Ελλάδα. Η Ελλάδα της κρίσης και των Μνημονίων, η Ελλάδα της εξαίωσης της φτώχειας και της ανεργίας, εξακολουθεί να «πιάνει» το Νατοϊκό στόχο ως προς τους πολεμικούς εξοπλισμούς, εν αντιθέσει με την πλειοψηφία των νατοϊκών χωρών, μεταξύ των οποίων είναι και η Τουρκία. Προφανώς, τώρα που ξαναπήραν «μπροστά» τα εξοπλιστικά σχέδια, ο στόχος θα υπερκαλύπτεται.

Ο Τραμπ αισθάνθηκε την ανάγκη να απονείμει δημόσια συγχαρητήρια στους... καλύτερους πελάτες των αμερικανικών μονοπωλίων παραγωγής οπλικών συστημάτων. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι πνέει μένεα κατά των γερμανών ιμπεριαλιστών, που εδώ και χρόνια δεν «πιάνουν» το στόχο και αδιαφορούν για τις αμερικανικές διαμαρτυρίες. Οι συριζαίοι πώς να αισθάνονται άραγε μετά απ' αυτά τα συγχαρητήρια; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Είναι βέβαιο ότι δεν αισθάνονται καμιά ντροπή. Αντίθετα, αισθάνονται υπερηφάνεια διότι κατάφεραν να... αναβαθμίσουν τη γεωστρατηγική σημασία της χώρας!

Διπλωματική οσφυοκαμψία

- Ο τρόπος που η ελληνική κυβέρνηση διαχειρίζεται το Παλαιστινιακό σάς ικανοποιεί και ποιος οι προσδοκίες σας από τη διεθνή κοινότητα;

Ευχαριστούμε την ελληνική κυβέρνηση και τον ελληνικό λαό για τη συμπαράσταση. Μας ενώνουν πάντα πολλά. Από τη διεθνή κοινότητα ζητάμε να σταματήσει τη σφαγή του λαού μας. Δεν μπορεί το Ισραήλ να μην πληρώνει ποτέ για τα εγκλήματα που κάνει.

Το απόσπασμα είναι από συνέντευξη του πρέσβη της Παλαιστινιακής Αρχής στην Αθήνα Μαρίαν Τουμπάσι στα «Νέα» (19-20.5.2018). Δε θα σχολιάσουμε την ταύτιση ελληνικής κυβέρνησης - ελληνικού λαού, ούτε την έκκληση στη «διεθνή κοινότητα» να σταματήσει τη συστηματική σφαγή του παλαιστινιακού λαού από τις ορδές του σιωνισμού. Θα σταθούμε στις ευχαριστίες προς την ελληνική κυβέρνηση για τη συμπαράσταση! Ειδικά προς τη σημερινή ελληνι-

κή κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό της, που έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο σε στήριξη των σιωνιστών. Ακόμα και μετά τη σφαγή των πρώτων εβδομάδων, ο Τσίπρας συναντήθηκε με τον Νετανιάχου και δε φείσθηκε επαίνων για τη... δημοκρατικότητα και τη... φιλερηνικότητα του Ισραήλ. Το δε υπουργείο Εξωτερικών, την επαύριο της τελικής σφαγής στη Γάζα, με τους 60 δολοφονημένους, εξέδωσε ανακοίνωση «ίσων αποστάσεων», καλώντας το Ισραήλ να μη χρησιμοποιεί... υπέρμετρη βία και τη Χαμάς να... ελέγξει τους διαδηλωτές.

Θα μπορούσε ο κ. πρέσβης να απαντήσει διπλωματικά. Ξέρει τον τρόπο, αν ήθελε να κρατήσει κάποιες -ελάχιστες έστω- αποστάσεις από την ανοιχτά φιλο-σιωνιστική και εχθρική προς τον παλαιστινιακό λαό πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης. Δεν το έκανε, γιατί έτσι πολιτεύεται η Παλαιστινιακή Αρχή του Αμπάς και της κλίκας του. Δουλικά απέναντι σε κάθε δυτική κυβέρνηση.

Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα...

Δεν είναι οπωσδήποτε τιμητικό για τους συριζαίους να τους «τη λέει» ο Κεγκέρογλου και να έχει δίκιο. Τι έκανε ο πονηρός πασόκος; Εβαλε τους συνεργάτες του να κάνουν μια στατιστική για τη συμπεριφορά των υπουργών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Βρήκαν, λοιπόν, ότι από την αρχή της χρονιάς μέχρι τις 10 Μάη κατατέθηκαν 614 Επίκαιρες Ερωτήσεις και απαντήθηκαν από τους υπουργούς μόνο οι 196! Έκαναν και στατιστική ανά μήνα, που δεν έχει νόημα να την επαναλάβουμε.

«Κατανοώ τους υπουργούς που δεν έρχονται, όχι γιατί δεν σέβονται, αλλά γιατί δεν έχουν τι να πουν για την αδρά-

νείά τους και την αναποτελεσματικότητά τους», πέταξε την κορόνα ο Κεγκέρογλου. Και δεν του απάντησε κανένας. Τι να πουν, όταν έχουν λερωμένη τη φωλιά τους; Γιατί όταν είχαν πάρει την εξουσία έλεγαν πολλά και διάφορα, για την αναβάθμιση του ρόλου της Βουλής, για τους υπουργούς που θ' απαντούν σε κάθε Επίκαιρη Ερώτηση ή Ερώτηση και άλλα τέτοια ηχηρά. Τα ξέχασαν κι αυτά, όπως πολλά άλλα (π.χ. το ότι δε θα έπαιρναν συμβούλους και παρατρεχάμενους, αλλά θα χρησιμοποιούσαν τους δημόσιους υπάλληλους). Μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου, έχουν ξεσαλώσει και δεν τους νοιάζει τίποτα.

Καμιά συμμετοχή στην απεργία των καπιταλιστών και των λακέδων τους

Όπως το φανταζόμασταν, βρέθηκαν οι πρόθυμοι που θα δώσουν υλική υπόσταση στην επαίσχυντη «απεργία» που οργανώνει στις 30 Μάη η «κοινωνική συμμαχία» της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ με τους φορείς των καπιταλιστών εργοδοτών και άλλους αστικούς φορείς, ζητώντας από τους εργάτες να απεργήσουν για «την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας» και άλλα τέτοια αηδιαστικά. Είναι εκείνοι που καλούν σε συμμετοχή στην «απεργία»-πρόκληση «με ταξικό περιεχόμενο»!

Πρώτα-πρώτα οι δυνάμεις του Περισσού, που καλούν σε απεργία και δικές τους συγκεντρώσεις (καταγγέλλοντας ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, φυσικά, όπως πάντοτε), δρύνοντας την ευκαιρία για μια ακόμα επίδειξη κομματικής «δυναμικής». Το ίδιο κάνει η ΛΑΕ, η οποία μάλιστα παραδίδει και μαθήματα... ταξικής συνέπειας: **«Οι απόψεις που ακούγονται για μια συμμετοχή στην απεργία, και που θέλουν μάλιστα να εμφανίζονται σαν ταξικές και ριζοσπαστικές, είναι βαθιά λανθασμένες, δεν έρχονται σε επαφή με τη σημερινή κατάσταση της Εργατικής Τάξης και του κινήματος και εκφράζουν μια μικροαστική ανυπομονησία και έναν βολонταρισμό που συμπυκνώνεται στο ότι απλά θέλουν να κάνουν την επιθυμία τους πραγματικότητα»!** (οι εμφάσεις των λαετζήδων). Από κοντά και κάποιοι άλλοι, όπως ο «Εκπαιδευτικός Ομίλος - Αντιτετράδια της Εκπαίδευσης», σε ανακοίνωση του οποί-

ου διαβάζουμε απόψεις παρόμοιες με αυτές της ΛΑΕ: *«Κάθε άποψη που παραιτείται από μια τέτοια προσπάθεια (σ.σ. στη μαζική συμμετοχή στην απεργία «αντιπαραιτούμενοι με την κατεύθυνση που προβάλλουν οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ») ή ακόμα και καταλήγει και σε χαρακτηρισμούς για “αντιδραστική απεργία” ή και σε αποκήρυξη της απεργίας και σε απεργοσπασία, σ’ όνομα της συνθηκολόγας γραμμής των ηγεσιών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, παρά τα όσα μπορεί να ισχυρίζεται, συμβάλλει σε μια ακόμα υπόσκαψη των δυνατοτήτων να προβληθεί εργατική αντίσταση»!*

Υπό άλλες συνθήκες θα λέγαμε ότι μας δουλεύουν. Ή ότι δεν έχουν την παραμικρή επαφή με την πραγματικότητα και φαντασιώνονται «ταξικές δυναμικές» και άλλα τέτοια... φανταχτερά. Πρόκειται, όμως, για συνειδητό οπορτουνισμό, που έγκειται σε τακτική ουράς και «αριστερού μαϊντανού» στο αστικοποιημένο συνδικαλιστικό σύστημα.

Αν υπάρχει απεργιακή δυναμική, γιατί το ΠΑΜΕ δεν κηρύσσει μόνο του απεργία, όπως δοκίμασε να κάνει κάποτε, κατά τα πρώτα μνημονιακά χρόνια (και έσπασε τα μούτρα του); Γιατί περιμένει πότε θα προκηρύξουν απεργία οι πουλημένοι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ για να κάνει τη δική του ανεξάρτητη εμφάνιση; Αν υπάρχει απεργιακή δυναμική, γιατί αυτοί που αυτοτοποθετούνται ως «αριστερή πτέρυγα» στο αστι-

κοποιημένο συνδικαλιστικό σύστημα, δεν «κίνησαν» αυτή τη δυναμική υποχρεώνοντας τις πουλημένες διοικήσεις να κηρύξουν μια απεργία με εργατικά οικονομικά αιτήματα, όπως συχνά-πυκνά έκαναν τα πρώτα χρόνια των Μνημονίων;

Εκτός από οπορτουνιστές, όλοι αυτοί είναι και άκρατοι υποκριτές. Εκείνο που δε θέλουν είναι να υπάρξει ρήξη, όχι απλώς με τους εργατοπατέρες τύπου Παναγόπουλου, αλλά με το σύστημα που αυτοί οι εργατοπατέρες έχουν διαμορφώσει εδώ και χρόνια. Θέλουν να τσαλαβουτούν στα λασπόνερα αυτού του σάπιου συστήματος και το υπερασπίζονται σαν ιερή αγελάδα. Γι' αυτό έχουν το θράσος να μιλούν για «απεργοσπασία». Αν το να πας κόντρα σε μια αισχρή απεργία υπέρ του καπιταλισμού είναι απεργοσπασία, το να καλείς την εργατική τάξη να συμμετάσχει σ' αυτή την απεργία (με... άλλο περιεχόμενο) τι είναι; Δεν είναι προσφορά υπηρεσιών στο κεφάλαιο και τους λακέδες του;

Υπάρχουν, άραγε, οι όροι για μαζική συμμετοχή της εργατικής τάξης, ώστε να υπάρξει «αλλαγή κατεύθυνσης» αυτής της «απεργίας»; Ξέρουμε πολύ καλά ότι τέτοιοι όροι δεν υπάρχουν, ακόμα κι αν επρόκειτο για μια 24ωρη απεργία που είχε το συνηθισμένο αντιμνημονιακό-αντικυβερνητικό περιεχόμενο. Από πού λοιπόν αντλούν το θράσος και μιλούν για «μικροαστική ανυπομονησία» και «βολонταρισμό»; Αυτό που κάνουν οι ίδιοι (στην πιο

αισχρή μορφή του, μάλιστα) το απευθύνουν ως κατηγορία σε όσους θέλουν τουλάχιστον να διατηρήσουν την αξιοπρέπειά τους όταν απευθύνονται στην εργατική τάξη.

Η σύγκρουση γύρω απ' αυτή την «απεργία», απ' αυτή την πρόκληση της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ανοίγει στην πραγματικότητα το ευρύτερο ζήτημα της πορείας προς την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτή η ανασυγκρότηση δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο σε **πλήρη ρήξη** με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό και το σύστημά του. Είναι ψευδοδίλημμα το «μέσα ή έξω από τα συνδικάτα», γιατί μετατρέπει ένα πολιτικό ζήτημα σε οργανωτικό ζήτημα. Το πραγματικό δίλημμα είναι «με τους πουλημένους εργατοπατέρες ή με τους εργάτες».

Όταν δεν έχεις το θάρρος να καλέσεις (ναι, να καλέσεις) τους εργάτες να μη συμμετάσχουν σε μια απεργία που την οργανώνει ανοιχτά η κεφαλαιοκρατία, πώς θα μπορέσεις να «πιάσεις επαφή» με τους πόθους και τις αγωνίες τους, να τους δείξεις το δρόμο της ταξικής ανασυγκρότησης, να τους προστατεύσεις από τους ρουφιάνους των κεφαλαιοκρατών, να τους δείξεις κανόνες συνωμοτικής οργάνωσης, να τους διδάξεις ότι δεν πρέπει να επιζητούν άσφαιρα πυροτεχνήματα, αλλά οργάνωση συστηματική, σε βάθος, ικανή να επιλέγει τη στιγμή που θα χτυπήσει;

Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Είπε ο Βενιζέλος στη Βουλή, απολογούμενος για το σκάνδαλο Novartis και αντιπαραιτούμενος νομικά στην κυβερνητική θέση: «Για σκεφτείτε ανώτατους εισαγγελικούς λειτουργούς που έχουν αποφανθεί σύμφωνα με τη νομολογία, σύμφωνα με τη νομοθεσία και αλλάζουν γνώμη, δηλαδή σύρονται πίσω από την πολιτική βούληση και τη σκοπιμότητα της τυχαίας συγκυριακής πλειοψηφίας της Βουλής, σε θέματα κράτους δικαίου και ποινικής διαδικασίας. Θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς έντιμους και ανεξάρτητους τέτοιους εισαγγελικούς λειτουργούς; Δεν πιστεύω ότι θα βρεθεί ποτέ εισαγγελικός λειτουργός και μάλιστα στο επίπεδο της Εισαγγελίας Εφετών και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου που θα κάνει αυτή την ατιμία, να έχει αποφανθεί για την αρμοδιότητά του, να έχει σεβαστεί τη νομολογία και την πρακτική και να έρθει μετά, κατ' επιταγήν πολιτική, κομματική, μικροκομματική, σκευωρών, να πει ότι αλλάζω γνώμη και γίνομαι ενεργούμενο του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Θα είχατε εμπιστοσύνη εσείς; Εγώ έχω εμπιστοσύνη στο θεσμό της δικαιοσύνης και στη συντριπτική πλειονότητα των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, θα θεωρούσα όμως κατάπτυστο έναν εισαγγελικό λειτουργικό που είναι έρμαιο στα χέρια της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και των σκοπιμοτήτων της. Δεν θα ήθελα να υπάρχει στο δικαστικό σώμα τέτοιος δικαστικός λειτουργός».

Το πρώτο που παρατηρούμε είναι η εξωτερική κίνηση κάποιου ενδόμυχου φόβου του Βενιζέλου, ότι μπορεί να βρεθούν εισαγγελείς στο Εφετείο ή στον Αρειο Πάγο που να κάνουν το χατίρι της κυβέρνησης, αποδεχόμενοι τη θέση της, κόντρα στη νομολογία που έχει διαμορφωθεί μέχρι τώρα. Γι' αυτό και σπεύδει να χρησιμοποιήσει προειδοποιητικά εξαιρετικά σκληρές λέξεις (ατιμία, κατάπτυστος). Ο τρόπος με τον οποίο τοποθετήθηκε είναι ίδιος ακριβώς με τον τρόπο που είχε χρησιμοποιήσει ο Τσίπρας στη ΔΕΘ το 2016, όταν ρωτήθηκε για την εκκρεμούσα ενώπιον του ΣτΕ προσφυγή κατά του νόμου Παπά και απάντησε ότι δεν υπάρχει περίπτωση το ΣτΕ να κρίνει αντισυνταγματικό το νόμο. Επείσαν τότε όλοι πάνω στον Τσίπρα και τον κατηγορήσαν -δικαίως- ότι παρεμβαίνει ωμά στη Δικαιοσύνη και προσπαθεί να δώσει «γραμμή». Ο Τσίπρας, βέβαια, διαψεύστηκε εκ των πραγμάτων (το ΣτΕ έκρινε τελικά αντισυνταγματικό το νόμο Παπά), όμως γιατί δε λένε το ίδιο και για τον Βενιζέλο; Ή γι' αυτόν ισχύει το «κατηγορούμενος είναι, ό,τι θέλει μπορεί να πει για να υπερασπιστεί τον εαυτό του»;

Υπέστη την ξεφτίλα αδιαμαρτύρητα

Δεν είδαμε καμιά διάψευση, οπότε οι σχετικές ειδήσεις δεν είναι... fake news. Αλλωστε, ποιος άλλος εκτός από τον ίδιο τον Νίκο Βούτση θα μπορούσε να έχει διηγηθεί τους εξευτελιστικούς ελέγχους στους οποίους τον υπέβαλαν οι υπεύθυνοι των φυλακών της Αδριανούπολης, όταν πήγε να επισκεφτεί τους δυο κρατούμενους έλληνες στρατιωτικούς. Του έκαναν σωματική έρευνα, τον ανάγκασαν να βγάλει τα παπούτσια του, τη ζώνη του και το ρολόι του, ενώ κράτησαν και το κινητό του και του το επέστρεψαν όταν αναχώρησε. Μέχρι και σε σκανάρισμα της κόρης του ματιού του τον υπέβαλαν.

Δεν ήταν ο ιδιώτης Βούτσης που πήγε να επισκεφτεί κάποιον συγγενή του. Ήταν ο πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων που έκανε επίσκεψη μ' αυτή του την ιδιότητα. Η ταυτότητά του ήταν γνωστή και η θεσμική του θέση τον καθιστά εξ' ορισμού «υπεράνω υποψίας». Δεν νομίζουμε ότι υποβάλλεται σε σωματική έρευνα ένας τούρκος πολιτικός που επισκέπτεται τη Βουλή ή το μέγαρο Μαξίμου ή ένας έλληνας πολιτικός που επισκέπτεται αντίστοιχα κτίρια στην Τουρκία. Το λιγότερο που έπρεπε να κάνει ο Βούτσης θα ήταν να διαμαρτυρηθεί και να δηλώσει ότι δεν αποδέχεται αυτόν τον εξευτελιστικό έλεγχο. Κι αν οι υπεύθυνοι της φυλακής επέμεναν, να επικοινωνήσει με τον ομόλόγό του στην Τουρκία και να απαιτήσει να του συμπεριφερθούν όπως αρμόζει στον θεσμικό του ρόλο. Κι αν δεν έπιανε ούτε αυτό, να σηκωθεί και να φύγει καταγγέλλοντας την τουρκική κυβέρνηση.

Αυτός όμως κάθησε και υπέστη τον εξευτελισμό, γιατί το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν να κάνει την επίσκεψη και μετά να την «πουλήσει» προπαγανδιστικά στον ελληνικό λαό. Γι' αυτό και δεν έκανε κανένα σχόλιο όταν γράφτηκε στα ελληνικά ΜΜΕ τι υπέστη από τους υπεύθυνους της τουρκικής φυλακής.

Μούγκα από Σημίτη και ΠΑΣΟΚ

Ο πρώην υπουργός του Σημίτη Τάσος Μαντέλης κρίθηκε και από το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων, με ψήφους 4-1, ένοχος για μίζα 450.000 ευρώ από τη Siemens, προκειμένου να εγκρίνει σύμβαση ψηφιοποίησης του ΟΤΕ. Η πρωτόδικη ποινή ήταν 8 χρόνια κάθειρξη και το εφετείο την κατέβαλε στα 5, για να είναι εξαγοράσιμη και να μην καθήσει ούτε μια μέρα στη φυλακή. Δε θα σχολιάσουμε τη δήλωση του Μαντέλη ότι είναι... φτωχός και δεν μπορεί να πληρώσει την εξαγορά! Θα σχολιάσουμε μόνο τη μούγκα και του ΠΑΣΟΚ και του Σημίτη, που ήταν ο πρωθυπουργός και είχε τον Μαντέλη σαν ένα από τα πρωτοπαλικάρα του.

Παπαγγελόπουλος, ο νέος σούπερ-Γαλιλαίος...

Πρώτα κατασκεύασε για τον εαυτό του τη θέση του πανταχόθεν βαλλόμενου και απειλούμενου: «Επίσης, πρέπει να πω δημόσια, για να το πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός, ότι φτάνουν στα αυτιά μου διάφορα **απειλητικά για εμένα και την οικογένειά μου**. Επιπλέον, με προειδοποιούν ότι θα με ρημάζουν στις αγωγές και στις μηνύσεις. Υπενθυμίζω ότι **εγώ ουδέποτε αναφέρθηκα σε οποιοδήποτε πολιτικό πρόσωπο που εμπλέκεται στη δικογραφία**. Απεναντίας, κάποιοι έχουν αναφερθεί κατ' επανάληψη σε εμένα με ψέματα, ύβρεις, χυδαιότητες και απειλές. Είμαι από αυτούς που θεωρούν ότι οι πολιτικές διαφορές λύνονται στο Κοινοβούλιο, με δημόσιο διάλογο και όχι στις αίθουσες των δικαστηρίων. Εάν όμως, κάποιοι κακοήθεις συνεχίσουν να με συκοφαντούν, ίσως αναγκαστώ να ζητήσω και εγώ δικαστική προστασία, όπως δικαιούται κάθε έλληνας πολίτης». Λεπτομέρεια: είναι ίδιο πράγμα η απειλή (αν υπάρχει) και ίδιο η προειδοποίηση για υποβολή αγωγών και μηνύσεων;

Μετά, είπε την ιστορία του Γαλιλαίου που λύγισε μπροστά στην απειλή της πυράς. Στο τέλος, ξεκαθάρισε ότι ο ίδιος

είναι ανώτερος από τον Γαλιλαίο: «Εγώ λοιπόν, κύριοι, έχω το θράσος να υπερβώ κατά λίγο το θάρρος του Γαλιλαίου. Ακόμη και στην πυρά να με βάλετε, ακόμα κι αν με σταυρώσετε, εγώ θα το επαναλαμβάνω: “Το σκάνδαλο της Novartis είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο”. Και επαναλαμβάνω, **δεν αναφέρομαι σε πολιτικά πρόσωπα**».

Ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλος όλ' αυτά, στην κοινοβουλευτική συζήτηση για το πόρισμα της ειδικής επιτροπής για το σκάνδαλο Novartis και την εμπλοκή σ' αυτό δύο πρώην πρωθυπουργών και οχτώ πρώην υπουργών. Φυσικά, όλα τα παραπονιάρικα και τα ηρωικά του Παπαγγελόπουλου δεν ήταν παρά η σάλτσα για να επαναλάβει δυο-τρεις φορές ότι δε συνδέει το σκάνδαλο Novartis με πολιτικά πρόσωπα. Φυσικά, όλοι τον θυμόμαστε πριν από μερικούς μήνες να στέκεται νυχτιάτικα έξω από το Μαξίμου, παρέα με τον Κοντονή, και να δηλώνει ότι από μια ματιά που έριξε στη δικογραφία και βάσει της μακρόχρονης εισαγγελικής του πείρας, διαβεβαιώνει πως πρόκειται για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από καταβολής ελληνικού κράτους. Στα πολιτικά πρόσωπα αναφερόταν, φυσι-

κά, γιατί τα πολιτικά πρόσωπα αφορούσε η δικογραφία που -μέσω του υπουργείου Δικαιοσύνης- είχε διαβιβαστεί από την Εισαγγελία Διαφθοράς στη Βουλή. Δεν αφορούσε τους γιατρούς ή δημοσιογράφους ή δημόσιους υπάλληλους που έπαιρναν μίζες. Η υπόθεση ως προς αυτούς δεν είχε διαβιβαστεί στη Βουλή, είχε παραμείνει στην Εισαγγελία.

Η δήλωση Παπαγγελόπουλου στη Βουλή δεν πέρασε, φυσικά, απαρατήρητη. Σημειώθηκε από τους «φερόμενους ως εμπλεκόμενους», οι οποίοι δεν έπιασαν την «χείρα ειρήνης» που τους έτεινε ο Παπαγγελόπουλος. Αντίθετα, τον «κοπάνησαν» με μεγαλύτερη μανία (ιδιαίτερα ο Σαμαράς). Από πολιτική άποψη, όμως, ο Παπαγγελόπουλος ήρθε να σηματοδοτήσει δυο πράγματα. Πρώτο, ότι οι ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ δεν έχουν καταφέρει να βρουν κάτι χειροπιαστό σε βάρος των «δέκα», γι' αυτό και έκαναν μπαλάκι την υπόθεση και την έστειλαν στο δικαστικό μηχανισμό, για να πάρει αυτός την ευθύνη της παραγραφής. Δεύτερο, την «ποιότητα» που έχουν οι άνθρωποι που στελεχώνουν το υπουργικό συμβούλιο του Τσίπρα. Τυπικό παράδειγμα ο Παπαγγελόπουλος.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Την Κυριακή (27 Μάη) έχει τα 79α γενέθλιά της εκείνη η... ψυχή που μεσουρανούσε κάποτε στο πολυεπίπεδο ελληνικό στερέωμα και τώρα λείπει από τα κυνά, ο Σωκράτης (ποιος σούπερ σταρ ρε;) Κόκκαλης. Επίσης, την Τρίτη συμπληρώνεται ένας χρόνος από τον (ποιος το περίμενε;) θάνατο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Η στήλη δέχτηκε σωρεία παραπόνων (έτσι δε λένε όταν πρόκειται για ένα ή κανένα παράπονο κι απλά θέλουν να δώσουν συνέχεια ή να πουν τα δικά τους;) για το ότι μνημονεύει συγκεκριμένα γεγονότα του επετειολογίου, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι αφ' ενός και οι μ@λ@κίες είναι εξέχον τμήμα του αντικειμένου της, αφ' ετέρου δε -στο κάτω-κάτω- μας αφορούν όλους.

Ημουν καθίκι
έγινα εθνίκι
Θεσσαλονίκη.

Τι άλλο από χαϊκού σαν το παραπάνω και δεκαπεντασύλλαβους έχει -προς το παρόν- η λαϊκή μουσα για να αποτυπώσει τα συμβαίνοντα;

Τ' ακούσατε τι γίνηκε, εσείς της πρωτευούσης;
Της Πόλης, σε συγκέντρωση της συμβασιλευούσης.
Σκάνε συνέχεια τ' αυγά και βγαίνουνε φιδάκια
κυκλοφορούν ολόκληρα κι όχι σε... κομματάκια.

«Οι μηχανισμοί που δολοφόνησαν τον Λαμπράκη αποτελούνται από κατάλοιπα υποπροϊόντων του Χίτλερ, από γιγαντοκύτταρα δοσιλογικής λευκαϊμίας... από κακοποιούς διαφόρων βαθμών και ειδών, από ιδεολογικούς σκηνίτες και από άλλους φτωχούς διαβόλους... Από τέτοια κοινωνικά βυθοκορήματα αναμενόνταν βοήθεια και σ' αυτά θα ανατιθόταν σε ώρα κρίσης η ενίσχυση των σωμάτων ασφαλείας και η μεγάλη και άγια υπόθεση "της υπερασπίσεως της πατρίδος και του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού παντού, πάντοτε και δι' όλων των μέσων", κατά τους σκοπούς της οργάνωσης του Γιοσμά που αναγράφονται πίσω από την ταυτότητα του Γκοτζαμάνη... Σήμερα, εδώ, ένα σύμφυρμα κλεφτών, βιαστών, δοσίλογων και κάθε είδους κακοποιών, εμφανίζεται (προς εθνοκαπηλεία και ανομολόγητους ιδιοτελείς σκοπούς) ως προστάτης κοινωνικών καθεστώτων, ως φύλακας ιερών και οσίων και ως Κέρβερος του νόμου και της τάξης. Τι άλλο έπρεπε να περιμένει κανείς απ' αυτό πλην του ότι θα εξελισσόταν σε κακοήγη νεοπλασία της κοινωνίας;» (εισαγγελέας Παύλος Δελαπόρτας στη δίκη για τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, Δεκέμβρης 1966).

«Μακεδονία του προφήτη Ηλία». Not bad που λένε και οι βιαστικοί επί του ζητήματος σύμμαχοι. Συνενώνει και τους χριστιανούς, για να σπάσει το μουσουλμανικό τόξο στα Βλακάνια (εσείς οι προφυλαγμένοι από τα επαγγελματικά χτυπήματα που δεν διαβάζετε σκουπίδια δεν τα ξέρετε αυτά). Αλλά είναι λίγο «τζιζ» διά το έθνος μας (τους) ως προς τα γεγονότα της εξέγερσης της 2ας Αυγούστου 1903, ανήμερα της γιορτής του αγίου (με το παλιό ημερολόγιο που ίσχυε τότε)...

Καλά που πήγε στο νησί η αυτού ασημαντότης κι έτσι είδε ποια είναι η Λέσβος και ποια η Μυτιλήνη. Αυτό που δεν είδε με σαφήνεια είναι ποιοι είναι οι χρυσαυγίτες και ποιοι οι άλλοι... Αστείοι αστοί. Αστα...

Συν + Καμμένος: Συγκαμμένος.

«Ο ποσαπαίρνεις με τον θεσιθήρα / για την πατρίς καυγά στους καφεένδες» (Κωστής Παλαμάς).

Σοφά μελετημένη η εξουσιαστική γλώσσα. Μας έμαθε να λέμε «έχασε τη δουλειά του», φορτώνοντας την αιτία στο υποκείμενο. Ή -στην καλύτερη περίπτωση- «έμεινε άνεργος». Μεγάλα (ακόμη και γλωσσικά) τα εμπόδια που πρέπει να αποτινάξουμε...

Κι όλο ετοιμάζεται να βρέξει θάνατο το σύννεφο της παράνοιας που απλώνεται παγκόσμια. Οι ΠιΠί (Παράφρονες «Πεφωτισμένοι») φασουλήδες προσωπάρες του ιμπεριαλισμού, επιθυμούν πλέον διακαώς καβγάδες. Από τη μικρή γειτονιά μας με τον σουλτάνο και τα συν αυτό αγιάτρευτα εθνίκια, μέχρι τους φύλαρχους στα πέρατα του παγκόσμιου χωριού. Οι πρώτες σταγόνες πέφτουν και μολύνουν ακόμη και τους πρόθυμους παλαμακιστές (εκ του «παλαμακίζω»: χτυπώ παλαμάκια) των φασουλίδων. Με λυμένα ζωνάρια τριγυρνάνε χιλιάδες φασιστοειδή (η δύναμή τους αυξάνει αναφανδόν) και εκατομμύρια «πλανημένοι» (η παθητικότητα τους, ομοίως, αυξάνει αναφανδόν), πλαισιώνοντας τις πολεμοκάπηλες καρικατούρες του τρόμου.

Κοκκινোসκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εποπτεία επ' αόριστον

Ασορτί με την κυβέρνηση ΑΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τις «διαπραγματεύσεις» που κάνει με τους παγκόσμιους τοκογλύφους είναι η διοίκηση της ΕΠΟ στις δικές της «διαπραγματεύσεις» με τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ. Το ποδοσφαιρικό Grexit αποφεύχθηκε, μετά την ομαλή διεξαγωγή του τελικού (τα παρatrάγουδα πριν την έναρξη, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη του τελικού θεωρήθηκαν εντός των επιτρεπτών ορίων), όμως η ΕΠΟ δεν κατάφερε να γλιτώσει την εποπτεία από τις διεθνείς ομοσπονδίες, η οποία γίνεται πιο αυστηρή.

Στην επιστολή που έστειλαν ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ υποδεικνύουν στον πρόεδρο της ΕΠΟ, Βαγγέλη Γραμμένο, έξι αλλαγές και τις καταληκτικές ημερομηνίες που θα πρέπει να γίνουν, ξεκαθαρίζοντας ότι «σε περίπτωση που η ΕΠΟ δεν υλοποιήσει τις ενέργειες μέχρι τις υποδεικνυόμενες καταληκτικές ημερομηνίες, μπορεί να αποφασιστεί ότι η ΕΠΟ παραβιάζει τις υποχρεώσεις της σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 1 εδάφιο α του Καταστατικού της FIFA. Κατά συνέπεια, η Ομάδα Εργασίας, μέσω της Επιτροπής Ομοσπονδιών Μελών της FIFA, θα παραπέμψει την υπόθεση στο Συμβούλιο της FIFA για τη λήψη περαιτέρω αποφάσεων σε συμμόρφωση με το Καταστατικό της FIFA, συμπεριλαμβανομένης της αναστολής ιδιότητας μέλους της ΕΠΟ».

Τι σημαίνει αυτό σε απλά ελληνικά; Αν δε συμμορφωθεί με «τας υποδείξεις», η ελληνική ομοσπονδία θα βρεθεί έξω από τη διεθνή ποδοσφαιρική αγκαλιά. Αναλυτικότερα, οι αλλαγές που ζητούν ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ είναι: 1. Η εκπόνηση στρατηγικού πλάνου για τη βελτίωση της εσωτερικής δομής της ΕΠΟ, το οποίο θα πρέπει να έχει υποβληθεί στη ΦΙΦΑ μέχρι τις 15 Ιουλίου του 2018. Στην εκπόνηση του σχεδίου η ΕΠΟ θα έχει τη βοήθεια ειδικού που θα αποφασιστεί από τις διεθνείς ομοσπονδίες και θα παραμείνει για τουλάχιστον ένα χρόνο στην Ελλάδα. 2. Θα οριστεί τρίτο ξένο μέλος στην Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας, το οποίο θα συμμετέχει στον ορισμό των διαιτητών, ενώ η ΚΕΔ θα έχει το δικαίωμα, όποτε κρίνει ότι είναι αναγκαίο να ορίζει ξένους διαιτητές σε αγώνες του πρωταθλήματος και του κυπέλλου. Η σχετική ρύθμιση θα πρέπει να έχει γίνει πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, ενώ το τρίτο μέλος της ΚΕΔ θα έχει οριστεί μέχρι τις 30 Ιούνη του 2018. Επίσης, μέχρι την έναρξη του πρωταθλήματος θα πρέπει να έχουν

εξοφληθεί όλες οι οφειλές της ΕΠΟ προς τους διαιτητές, 3. Μειώνεται στο ελάχιστο δυνατό ο χρόνος έκδοσης αποφάσεων και πλέον οι πρωτόδικες αποφάσεις της Πειθαρχικής Επιτροπής της ΕΠΟ θα πρέπει να λαμβάνονται εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών και οι αποφάσεις της Επιτροπής Εφέσεων εντός επτά (7) εργάσιμων ημερών. Δε θα υπάρχει τρίτος βαθμός (καταργείται το διαιτητικό δικαστήριο) και πλέον οι προσφυγές κατά των αποφάσεων της Επιτροπής Εφέσεων θα εκδικάζονται από το CAS. 4. Για την αντιμετώπιση της αθλητικής βίας θα συσταθεί ομάδα εργασίας, στην οποία θα συμμετέχουν ειδικοί από τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ και μέχρι τις 28 Δεκέμβρη του 2018 θα υπάρχει νέο νομοθετικό πλαίσιο. 5. Για τις υποθέσεις που αφορούν σε «στημένους» αγώνες θα υπάρξει ειδικό νομικό πλαίσιο αντίστοιχο με αυτό που έχει η ΦΙΦΑ, το οποίο θα πρέπει να έχει θεσπιστεί πριν την ολοκλήρωση της αγωνιστικής περιόδου 2018-19. 6. Θα θεσπιστεί κώδικας επικοινωνιακής πολιτικής για

τα ΜΜΕ που θα συνδέεται με τον κώδικα δεοντολογίας και τις ποινές προς τις ομάδες που τον παραβιάζουν και θα έχει παρουσιαστεί μέχρι τις 29 Ιούνη του 2018.

Είναι ξεκάθαρο, ότι για μια σημαντική χρονική περίοδο τα «κλειδιά» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου θα τα έχουν οι διεθνείς ομοσπονδίες και οι «ειδικοί» που θα τοποθετήσουν για να ελέγχουν την κατάσταση, ενώ η διοίκηση της ΕΠΟ θα αρκестεί στο ρόλο του διεκπεραιωτή των εντολών και αποφάσεων. Οσον αφορά την ουσία, οι αλλαγές δε θα επηρεάσουν την αγωνιστική παρουσία των ομάδων, δε θα ενισχύσουν την οικονομική κατάσταση των ομάδων, ούτε τη βελτίωση του έμφυχου δυναμικού τους, οπότε θα συνεχιστεί η απαξίωση του πρωταθλήματος και θα συνεχίσουμε να βλέπουμε άθλιο αγωνιστικό θέαμα από τις ομάδες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτό που ενδιαφέρει τις διεθνείς ομοσπονδίες δεν είναι να βελτιωθεί το ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι» στο ελληνικό επαγγελματικό πο-

δόσφαιρο, αλλά να διασφαλίσουν ότι θα έχουν τον απόλυτο έλεγχο και ότι θα είναι αυτές που θα καθορίσουν τις οποίες εξελίξεις και την πορεία του.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Μια νέα κόντρα γεννιέται ανάμεσα στους καπιταλιστές που δραστηριοποιούνται στον ελληνικό επαγγελματικό αθλητισμό. Ο ισχυρός άνδρας του μπασκετικού Παναθηναϊκού, Δημήτρης Γιαννακόπουλος, ο οποίος φιλοδοξεί να αναλάβει τα ηνία και της πράσινης ΠΑΕ (με την προϋπόθεση ότι η κυβέρνηση θα συμφωνήσει να του παραχωρήσει το ΟΑΚΑ για να στήσει μπιζνα με ξενοδοχεία κτλ.), επιτέθηκε στον Δημήτρη Μελισσανίδη, αφήνοντας υπονοούμενα για προνομιακή μεταχείριση της ΠΑΕ ΑΕΚ από κυβερνητικά στελέχη, εν αγνοία του Τσίπρα. Μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η ύλη της «Κ» δεν είχε οριστεί νέα ημερομηνία συνάντησης Γιαννακόπουλου - Τσίπρα για την παραχώρηση του ΟΑΚΑ (είχε προγραμματιστεί για την περασμένη Δευτέρα αλλά αναβλήθηκε), η έκβαση της οποίας θα επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό και τις εξελίξεις στην πράσινη ΠΑΕ. Το «πέσιμο» του Γιαννακόπουλου στον Μελισσανίδη είχε σαν στόχο αφενός να ενισχύσει το ηγετικό του προφίλ και να δημιουργήσει κλίμα συσπείρωσης του κόσμου του Παναθηναϊκού στο πρόσωπό του και αφετέρου να πιέσει την κυβέρνηση και τον Τσίπρα να αποδεχτεί την πρότασή του για το ΟΑΚΑ. Με το «πέσιμο» στους κιτρινόμαυρους ο Γιαννακόπουλος αφήνει να αιωρείται στους πράσινους οπαδούς η άποψη ότι αν «στραβώσει» η δουλειά, αυτό θα οφείλεται στην κυβέρνηση που έχει επιλέξει να κάνει τα χατίρια στον Μελισσανίδη, αδιαφορώντας για τις υπολοιπές ομάδες. Ο Γιαννακόπουλος είχε και έχει ανοιχτούς διαύλους επικοινωνίας με τον ΣΥΡΙΖΑ, από την εποχή που η παρέα του Τσίπρα ήταν στην αντιπολίτευση και ξεκινούσε την «έφοδο» για να πάρει τη διακυβέρνηση της χώρας. Ήταν από τους καπιταλιστές που είχαν πει και μερικά καλά λόγια για τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτές τις «επαφές» θα προσπαθήσει να αξιοποιήσει στην παρούσα φάση για να προωθήσει τα επιχειρηματικά του σχέδια. Αν δει ότι η δουλειά «στραβώνει», θα προσπαθήσει να κινητοποιήσει τους πράσινους οπαδούς εναντίον της κυβέρνησης, απειλώντας την με ένα σοβαρό επικοινωνιακό στραπάτσο, το οποίο θα έχει σαν συνέπεια και απώλεια ψήφων.

Η «Κ» ήταν εκεί: 16η ανάβαση Κύμης, μηχανοκίνητος αθλητισμός

Τα πρωταθλήματα σε ποδόσφαιρο, μπάσκετ και βόλεϊ έχουν ολοκληρωθεί, όμως η στήλη δε θα μπορούσε να περάσει ένα Σαββατοκύριακο χωρίς αγωνιστική δράση. Εκμεταλλεύτηκε την παρουσία της στην όμορφη κωμόπολη της Εύβοιας και αντ' για ένα χαλαρό Σ-Κ επέλεξε να περάσει αρκετές ώρες στα χωράφια δεξιά και αριστερά του δρόμου μεταξύ του λιμανιού και της πλατείας της Κύμης, για να παρακολουθήσει τα δοκιμαστικά του Σαββάτου και τον αγώνα που έδωσαν τα 87 αγωνιστικά και οι οδηγοί τους. Ο μηχανοκίνητος αθλητισμός δεν είναι ιδιαίτερα διαδεδομένος στην Ελλάδα, έχει όμως φανατικούς φίλους που δίνουν πραγματική μάχη για να βρουν την κατάλληλη θέση, να βγάλουν φωτογραφίες τα αυτοκίνητα και να θαυμάσουν τις δεξιότητες των οδηγών. Επίσης, είναι πολύ «ακριβός» και όποιος αποφασίσει να συμμετάσχει σε μια από τις αναβάσεις του πρωταθλήματος, εκτός από το θάρρος θα πρέπει να διαθέσει για μια απλή συμμετοχή περισσότερα από 3.000 ευρώ (ενοίκιο αυτοκινήτου, στολής, καύσιμα, ατομικά μέσα προστασίας κτλ.).

Σύμμαχος των εκατοντάδων θεατών ήταν ο πολύ καλός καιρός (συννεφιά με ένα ελαφρό αεράκι) και το όμορφο τοπίο, αφού όπως ενημερωθήκαμε από τους μνημένους, η ανάβαση της Κύμης και η ανάβαση της Πορταριάς (Πήλιο) είναι από τις ομορφότερες διαδρομές. Η στήλη, εκτός του τοπίου και του θεάματος, απόλαυσε την παγωμένη μπίρα και τα καλοψημένα χοιρινά σουβλάκια στις υπαίθριες καντίνες που είχαν στηθεί κατά μήκος της διαδρομής και προγραμματίζει να παρευρεθεί, αν το επιτρέψουν οι ανειλημμένες υποχρεώσεις της, και σε έναν από τους επόμενους αγώνες του πρωταθλήματος. Στη φωτογραφία, η OPEL Askona του Δημήτρη Δημητρίου, ο οποίος χάρισε μοναδικό θέαμα, αφήνοντας στην άσφαλτο τα λάστιχα της Askona, αφού ανέβηκε με «ανάποδο τιμόνι» όλες τις στροφές της ανάβασης.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

They say “jump!”, you say “how high?”.

**Τα μαύρα τα μαλλιά μας κι αν ασπρίσαν
Δε μας τρομάζει η βαρυχειμωνιά.**

**Μεταμνημόνιο Συριζανέλ, αγάπη τους,
Λιτότητα, ψέματα ολκής κι απάτη τους.**

**Πριν απ' τη δόξα ήρθεν ο Ηλιος στις στέπες
και λυώσαν τα χιόνια και ζεσταθήκανε οι καρδιές των ανθρώπων.**

Υστερα

πήρε ο χάρος τον Τσάρο

κι ύστερα

οι λαοί αποκτήσανε Στάλινγκραντ.

Φ. Αγγουλές, «ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΝΤ», Επιθεώρηση Τέχνης 22, 1956

► 53,99% η αποχή στις εκλογές για πρόεδρο στη Βενεζουέλα.

► «Στη χώρα των Μάου-Μάου» - όνομα αρθρογράφου (και πολιτικού αναλυτή, παρακαλώ!). Παναγιώτης Αποστόλου. Τίτλος άρθρου «Στη χώρα των Μάου-Μάου...». Φωτογραφία του Κάρολου (της Αγγλίας) με αφρικανούς ιθαγενείς. Καθόλου περίεργο ο τίτλος αυτός (με το άρθρο) να δημοσιεύεται σε μια φασιστοφυλλάδα (Ελευθέρι Ωρα, 13/5/2018). Περιφρονητική η χρήση της λέξης Μάου-Μάου. Και εντελώς ανιστόρητος ο τίτλος. Οι Μάου-Μάου (αντάρτες στην Κένυα) διεξήγαγαν ένοπλο αγώνα κατά των βρετανών αποικιστών, ο οποίος διήρκεσε από το 1952 ως το 1964. Στο κίνημα αυτό συμμετείχαν οι φυλές των Κικουγίου, των Μέρου, των Εμπού, των Κάμπα και των Μασάι.

► Και φασίστες και αδιάβαστοι.

► Στο ίδιο φύλλο της Ε. Ωρας φιγουράρουν δύο άρθρα με ονόματα συγγραφέων όπως ο ελληνάρας Καζάκης και «ο φίλος απ' τα παλιά» Θ. Κατσάνεβας, ο οποίος ακολουθεί την άποψη της «πτωχής πλην τιμίας Ελλάδας».

► Κοτζιάς-Πομπέο και οι πομπές της συγκυβέρνησης.

► Η «Κοινωνική Συμμαχία» «απεργεί» στις 30 του Μάη. Με τους απαραίτητους μαϊντανούς. Απλή ερώτηση ενός εργάτη που διαβάζει: γιατί όχι κήρυξη και στήριξη μιας απεργίας μακριά από τους «κοινωνικούς εταίρους»;

► Ο Ριζοσπάστης (8/5/2018, στήλη ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ) αναφέρεται σε «πλειοψηφία των διοικήσεων ΕΣΣΕ, ΓΣΕΒΕΕ, Επιμελητήρια...». Παράπονο πικρό που δεν τις «ελέγχει» (εδώ να μην ξεχάσουμε ότι τα Επιμελητήρια είναι αστικός θεσμός στον οποίο ο Περισσός έχει μία τουλάχιστον εκ-

πρόσωπό του, την Εύα Μελά, στο Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος).

► Οι μπάτσοι θα απεργήσουν;

► «Κοινοί κανόνες εμπλοκής μεταξύ των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας» - Π. Καμμένος.

► «Πατριώτες ήμασταν και είμαστε όλοι» - Ν. Βούτσης, με αφορμή την «υιοθεσία» των μουσείων Εθνικής Αντίστασης στους Κορυτσάδες και την Παλαιά Βίβλη από τη Βουλή. Τότε, Βούτση μ', οι πατριώτες με τ' όπλο στο χέρι πολέμουσαν την τριπλή φασιστική κατοχή. Εσείς (η συγκυβέρνησή σας) χαϊδολογάτε τους απογόνους των τότε δωσίλογων, τους σημερινούς νεοναζιστές. Καμμία σύγκριση δεν μπορεί να γίνει μεταξύ της ΠΕΕΑ και της σημερινής. Οχι τίποτ' άλλο, αλλά να μην μπλέξουμε τις βούρτσες με τις πούρτσες...

► Αυτό το «αποτινύμε φόρο τιμής...» στην ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ για την 55η επέτειο από τη δολοφονία του Γ. Λαμπράκη βγάζει μάτι. Αλλά και η (ανεπιτυχής) προσπάθεια να οικειοποιηθεί ο ξεφτιλισμένος Σύριζα τα «κιλά» του Λαμπράκη εξοργιστική.

► Επιμελώς αποφεύγει κάθε αναφορά στην (εγκληματική) ευθύνη της συγκυβέρνησης Συριζανέλ στη σφαγή της Γάζας (Ματωμένη Δευτέρα) μέσω της σύσφιξης των διακρατικών σχέσεων Ελλάδας-Ισραήλ. Ο δράστης; Σωτήρης Ρούσσο, με άρθρο του www.avgi.gr, 20/5/2018.

► Δηλαδή οι πολίτες της Δημοκρατίας της Μακεδονίας θα αυτοαποκαλούνται Ιλιντεν-μακεδόνες;

► Σταθερός στην εθνικιστική γραμμή σχετικά με τη Δ.τ. Μακεδονίας ο Περισσός. Βλέπε δελτίο Τύπου του γραφείου Τύπου της Κ.Ε. του μετά την ενημέρωση Κουτσούμπα από

τον Τσίπρα (ΡΙζοσπάστης, 22/5/2018).

► Ασχολίαστο αφήνει το γεγονός της συμμετοχής του Ιρακινού «Κ».Κ. στο συνασπισμό του Σαϊρούν στις πρόσφατες εκλογές ο Ριζοσπάστης, βεβαίως, βεβαίως (22/5/2018).

► Η μεξικάνικη εταιρία, υπεύθυνη συντήρησης του συντριβέντος αεροπλάνου στην Κούβα, ελεγχόταν από τις κουβανικές αρχές...

► Ξεσκολισμένος. Ονομα: Παύλος Τσίμας. 21/5/2018, ΣΚΑΪ.

► «...η εξ υφαρπαγής από τους γείτονές μας λέξη “Μακεδονία”...» Π. Μακρής, www.tovima.gr/opinions/article/?aid=981010. Μικρομεγαλισμός...

► Γαλλία: ταχυδρομικοί, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι στην καθαριότητα απέρρηξαν.

► Σκληρό ροκ Π. Καμμένου: «Εκτιμώ ότι δε θα βρεθεί λύση στο Μακεδονικό».

► Ο Μήκυρ (τους) ξαναχτύπησε.

► Πλημμέλημα η οπλοφορία του Σαββίδη μέσα στον αγωνιστικό χώρο;

► Βενζίνη= φωτιά και λάβρα.

► Σημείωση από δήλωση της Γεροβασίλη: «...ανελαστικές προσλήψεις γίνονται κάθε χρόνο στην Αστυνομία, στις Ενοπλες Δυνάμεις κ.α.». Δηλαδή χρειαζόμαστε επιπλέον μπάτσους και караβανάδες;

► «Σπείρα είχε χτυπήσει πάνω από 70 σπίτια στην Αττική». Δεν είναι φήμη το ότι πρόκειται για τη συγκυβέρνηση.

► Σχεδιάζουμε - ευθύνη - επόμενη μέρα - Ελλάδα - δίκαιη ανάπτυξη - κοινωνική δικαιοσύνη. Αρα, ψηφίστε μας (και) πάλι.

► Τσίπρα έχουν, τσίπα δεν

έχουν.

► Σιγά μην είχαν.

► Καμμία δήλωση του «απεργού πείνας», γιγαντογίγαντα Μιχελογιαννάκη υπάρχει;

► Μας λείπει...

► Χ. Κλυνν: τα στερνά δεν τίμησαν τα πρώτα.

► Τι ρώτησε ο Τσίπρας τον αντιπρόεδρο των ΗΠΑ στο τηλέφωνο; Πε(ν)ς μου τι θέλεις...

► 23/11/1989-11/4/1990: Πρωθυπουργός Ξενοφών Ζολώτας, επικεφαλής οικουμενικής κυβέρνησης που στήριξαν η Ν.Δ., το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός.

► «Ο λαός να αντισταθεί στις εξελίξεις που δεν εξασφαλίζουν την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή» (ΡΙζοσπάστης, 18/5/2018). Ετσι. Λες και η «ειρήνη» και η «σταθερότητα» είναι γενικές, αιώνιες έννοιες και δεν έχουν (ιμπεριαλιστικό) πρόσημο.

► «Να δυναμώσει το ΚΚΕ παντού, στα σωματεία, στους συλλόγους και στις εκλογές, όποτε κι αν γίνουν, στις βουλευτικές, στις ευρωεκλογές και τις τοπικές εκλογές» (ΡΙζοσπάστης, 12-13/5/2018). Η πεμπτουσία του κοινοβουλευτικού κρετινισμού.

► Σιωναζιστικός όχλος.

► Η «κοινή γνώμη» στο Ισραήλ.

► 11/2/1953: διακοπή των διπλωματικών σχέσεων ΕΣΣΔ-Ισραήλ. Υπουργός Εξωτερικών της ΕΣΣΔ, Α. Βισίνσκι.

► Η μία είναι τηλεοπτική (σειρά) από τη Δανία. Η άλλη είναι η κυβέρνηση της Σουηδίας που μοιράζει φυλλάδια με οδηγίες σε περίπτωση πολέμου. Καθόλου τυχαίο που οι χώρες της Σκανδιναβίας είναι «αποστειρωμένες δημοκρατίες».

► Και ο αλκοολισμός σ' αυτές καλά κρατεί.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Στους «μοντέρνους βασιλιάδες» είναι αφιερωμένο το εξώφυλλο του «σοβαρού» TIME. Δεν ξέρουμε αν η μοναρχική καμαρίλα του Μπάκιγχαμ πλήρωσε γι' αυτό το εξώφυλλο, πάντως και χωρίς λεφτά τα αστικά περιοδικά τύπου TIME έχουν κάθε λόγο να προβάλλουν τέτοια θέματα. Η παλιά αντίθεση μοναρχίας-κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, τότε που η μοναρχία εκπροσωπούσε τη φεουδαρχία και η ανερχόμενη αστική τάξη τον κοινοβουλευτισμό, ανήκει στην ιστορία. Ο συμβιβασμός έχει επέλθει από τον 19ο αιώνα και η μοναρχία, όπου έχει διατηρηθεί ως θεσμός, υπηρετεί το αστικό καθεστώς. Έχουν κάθε λόγο, λοιπόν, να προβάλλουν τα «φρέσκα» και «γκλαμουράτα» πρόσωπα (το έκαναν και με την Νταϊάνα), όπως ακριβώς προβάλλουν τις μοντέλες και τους μοντέλους με τους σφίχτους κοιλιακούς. Αυτές οι εικόνες είναι ένα ακόμα κοινωνικό ναρκωτικό.

◆ Το τελευταίο διάστημα έχουμε δει τουλάχιστον δύο αφίσες για το Παλαιστινιακό με την υπογραφή «ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ». Μία είναι αυτή της φωτογραφίας. Άλλη μία (η οικονομία του χώρου δεν επιτρέπει να δημοσιεύσουμε φωτογραφία της) έχει μια χαρακτηριστική φωτογραφία (νεαρός παλαιστίνιος «κουκουλωμένος» και με σφεντόνα) και γράφει (στα ελληνικά και στα αγγλικά): «απ' το ποτάμι ως την θάλασσα ελεύθερη Παλαιστίνη- 15 Μάη - αυτή η άνοιξη για την Παλαιστίνη». Όλο και πιο ευρύ γίνεται το μέτωπο αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και καταγγελίας των στενών δεσμών της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων με το ναζιστικό σιωνιστικό κράτος.

◆ Σε τοίχο στο Γαλάτσι γράφτηκε το σύνθημα. Πρόσφατης κοπής, όπως αποδεικνύει και το χρώμα και το περιεχόμενο. Μείγμα αντιεξουσιασμού και αλβανικής περηφάνειας. Ο συνθηματογράφος δεν μπόρεσε να αντέξει την επίθεση των φασισταρίων στην αλβανικής καταγωγής (α)η δό Φουρέιρα, που «τραγούδησε» στη Eurovision το ομώνυμο τραγούδι (Fuego, που στα ελληνικά θα το μεταφράζαμε ως πυρκαγιά) εκπροσωπώντας την Κύπρο.

◆ Ισραηλινέ πρέσβη, έξω από την Ιρλανδία - Οι εγκληματίες πολέμου δεν είναι καλοδεχούμενοι (σύνθημα σε αυτοκινητόδρομο έξω από το Δουβλίνο)

Οι Ιρλανδοί ξέρουν από κατοχή και κατακτητές. Γι' αυτό είναι πάντοτε στο πλευρό των Παλαιστίνιων.

Σε ποια ακριβώς ζητήματα αναγκάστηκε η ελληνική κυβέρνηση «να βάλει λίγο νερό στο κρασί της»; Ο Τσακαλώτος, που έκανε τη σχετική δήλωση, δε μας διαφώτισε. Πέταξε μια κουβεντούλα για το νερωμένο κρασί και κατά τα άλλα δήλωσε σούπερ ευχαριστημένους. Τις λεπτομέρειες θα τις μάθουμε όταν στείλουν στη Βουλή ένα ακόμα πολυνομοσχέδιο με προαπειτούμενα, για να το ψηφίσουν κι αυτό με την καθιερωμένη υπε-

Τύπος προεξοφλεί ότι το ΔΝΤ δε θα συμμετάσχει μεν στο δανειακό πρόγραμμα που λήγει τον Αύγουστο, όμως θα έχει αναβαθμισμένο ρόλο στη μεταμνημονιακή εποπτεία και **τρίτο** ότι το ΔΝΤ συνηθίζει να κρατάει κάποια «ατούλ», που τα ρίχνει στο τραπέζι για να τα αποσύρει στο τέλος, αφού προηγουμένως έχει πάρει, σε συνεργασία με τη Γερμανία, ότι είχε εξαρχής προγραμματισμένο να πάρει.

Τελείωσαν με την τρόικα και τώρα τους περιμένει ο Σολτς

ρεπείγουσα διαδικασία (να μη χαλάσουν και τη μνημονιακή παράδοση). Πριν από το Μουντιάλ, είπε ο Τσίπρας, δηλαδή μέχρι τα μέσα του Ιούνη.

Για τον Τσίπρα, βέβαια, η κυβέρνηση δεν έβαλε «νερό στο κρασί της», όπως είπε ο Τσακαλώτος. Το κλείσιμο της τέταρτης αξιολόγησης ήταν ένας... κυβερνητικός θρίαμβος. Όπως είπε στο υπουργικό συμβούλιο (on camera, για λόγους προπαγάνδας και μόνο), «η τελευταία αξιολόγηση του τρίτου και τελευταίου ελληνικού προγράμματος, περιλαμβάνει μια σειρά από θετικές ρυθμίσεις, στις οποίες καταλήξαμε μέσα από μια επίμονη και στοχοπροσηλωμένη προσπάθεια», ενώ «ένα σημαντικό μέρος της τέταρτης αξιολόγησης περιλαμβάνει μια σειρά θετικών διατάξεων, για την ενίσχυση της προσπάθειάς μας στον τομέα του κοινωνικού κράτους».

Είπε και άλλα ψέματα ο Τσίπρας. Όπως για παράδειγμα πως «διαπιστώθηκε ότι δεν πρόκειται να υπάρξει κανένα δημοσιονομικό κενό για το 2018 και το 2019» και πως «συμφωνήθηκε ότι θα υπάρξει πλήρης εφαρμογή των θετικών μέτρων, για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους το 2019 και την ελάφρυνση της φορολογίας το 2020». Τόνισε δε ότι «έμενε να το αποδεχθούν και όλοι οι θεσμοί, κάτι που συνέβη τελικά αυτή τη φορά και είναι εξαιρετικά σημαντικό γεγονός». Η ανακοίνωση της τρόικας των ευρωπαϊκών «θεσμών» δεν αναφέρει τίποτα τέτοιο. Το δε ΔΝΤ, σε δική του χωριστή ανακοίνωση έγραψε: «Η αποστολή σημείωσε ικανοποιητική πρόοδο και θα συνεχίσει τις συνομιλίες με τις Αρχές από τα κεντρικά γραφεία του ΔΝΤ τις επόμενες ημέρες, εστιάζοντας σε **κάποια ζητήματα που παραμένουν ανοιχτά στο δημοσιονομικό μέτωπο και στο μέτωπο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων**»!

Ολόκληρη η δήλωση Τσακα-

λώτου για την επίτευξη συμφωνίας με την τρόικα σε τεχνικό επίπεδο (staff level agreement - SLA) έχει ως εξής: «Σήμερα έχουμε μια τεχνική συμφωνία (Staff Level Agreement) η οποία θα επικυρωθεί στο Eurogroup της 24ης Μαΐου. Σε όλα τα ζητήματα έχουμε κλείσει και **ξέρουμε ακριβώς τι έχουμε να κάνουμε** μέχρι το Eurogroup της 21ης Ιουνίου. Πολλά πράγματα αρχίζουν να γίνονται. **Μερικά είναι δύσκολα τεχνικά. Πρέπει να τρέξουμε** και να είμαστε οργανωμένοι. Αρα, στο Eurogroup της 21ης Ιουνίου -όπως σας έχω πει πολλές φορές, υπάρχουν τα τρία - τέσσερα κομμάτια του παζλ τα οποία πρέπει να μπουν στη θέση τους. Το πρώτο (σ.σ. η 4η αξιολόγηση) ήδη έχει πάρει το δρόμο του. **Ισως την Τετάρτη ή την Πέμπτη να έχουμε περισσότερες πληροφορίες για το χρέος, πώς** δηλαδή έχει πάει η συζήτηση ανάμεσα στους Ευρωπαίους και το ΔΝΤ. Επίσης, στις 21 Ιουνίου θα συζητηθεί και **η μεταμνημονιακή παρακολούθηση**. Τέλος σχετικά με τα ζητήματα για τα οποία σας είχα πει ότι είναι αγκάθια, θεωρώ ότι τώρα λύθηκαν με έναν τρόπο ικανοποιητικό για την ελληνική πλευρά. Προφανώς σε μερικά πράγματα **έπρεπε να βάλουμε λίγο νερό στο κρασί μας**, αλλά γενικά θεωρώ ότι η συζήτηση έγινε πολύ δημιουργικά και επί της ουσίας. **Στα πιο πολλά σημεία είμαι πολύ ευχαριστημένος**».

Πριν σχολιάσουμε τη δήλωση Τσακαλώτου και την ταχύτατη συμφωνία με την τρόικα (πού οι εποχές που ξημεροβραδιάζονταν στο Χίλτον και η «διαπραγμάτευση» συνοδευόταν από δραματικούς τόνους!), να σημειώσουμε πως από την Πέμπτη κιόλας είχε τεθεί τέρμα και στη φιλολογία «να επαναδηπραγματευτούμε την περικοπή των συντάξεων από 1.1.2019» ή «αφού το ΔΝΤ δε θα συμμετάσχει στο πρόγραμμα, να ξενομοθετήσουμε την περικοπή των

συντάξεων και την περικοπή του αφορολόγητου, που ήταν απαίτηση του ΔΝΤ και όχι των ευρωπαϊκών θεσμών». «Τα συμπεφωνημένα θα τηρηθούν» δήλωσε ο Σταθάκης στους δημοσιογράφους, αναφερόμενος στο νέο πετσόκομμα των συντάξεων. «Το πλαίσιο της επόμενης περιόδου, προφανώς προβλέπει τους ήδη συμφωνημένους στόχους για την επόμενη τετραετία», είπε και ο Τσίπρας στο υπουργικό συμβούλιο. Βέβαια, ο Καμμένος, σαν να μην άκουσε τίποτα, βγήκε την επομένη πουρνό-πουρνό σε ραδιοφωνικό σταθμό και αφού είπε πονηρά «αφήστε να το δούμε» το θέμα των συντάξεων, συνέχισε με τα... θαυμάσια ελληνικά του: ««Το μήνυμα που περνάει είναι ότι το 3,5% του πλεονασματος το πετύχαμε που σημαίνει ότι αυτό που έχει βάλει σε προτεραιότητα είναι η ελάφρυνση όσων έχουν πληγεί από την κρίση και αυτό αφορά τις συντάξεις και τους μισθούς»!

Ο Σταθάκης προέβλεψε και ότι «δεν υπάρχει περίπτωση να έρθει μπροστά η μείωση του αφορολόγητου». Και μόνο ότι δεν το ανακοίνωσε σαν σίγουρο, σαν τελειωμένο, αλλά... κατέθεσε την εκτίμησή του, δείχνει ότι το ζήτημα είναι ανοιχτό. Θυμίζουμε ότι η πρόβλεψη για εμποροσθραβή μετακίνηση του δεύτερου προ-νομοθετημένου μέτρου είναι προνόμιο του ΔΝΤ, που δεν ασκείται στο επίπεδο της τρόικας αλλά στο επίπεδο του Eurogroup. Πρέπει, λοιπόν, να σημειώσουμε, **πρώτο** ότι το ΔΝΤ με την ανακοίνωσή του, που παραθέσαμε παραπάνω, διατηρεί επιφυλάξεις και για τα δημοσιονομικά (πληροφορίες κάνουν λόγο για ισχυρισμό περί δημοσιονομικού κενού ύψους περίπου 0,4%-0,5% του ΑΕΠ για το 2019, άρα κάθε άλλο παρά απίθανο είναι να ζητήσει να αρχίσει από 1.1.2019 και το νέο πετσόκομμα του αφορολόγητου), **δεύτερο** ότι ο γερμανικός

Κανένας κυβερνητικός, λοιπόν, δε μας διαφώτισε πάνω στο τι περιλαμβάνει η τέταρτη αξιολόγηση και κυρίως σε ποια ζητήματα η κυβέρνηση «έβαλε νερό στο κρασί της». Υποπευόμαστε ότι πρόκειται για ρυθμίσεις σχετικές με τη ΔΕΗ, καθώς και με τον ΕΝΦΙΑ (αύξηση των αντικειμενικών αξιών που θα πλήξουν κυρίως την κατοικία στις λαϊκές περιοχές). Μάλλον αυτό εννοούσε ο Τσακαλώτος, όταν έλεγε «πρέπει να τρέξουμε». Η τρόικα απέρριψε το αίτημά τους για τμηματική εφαρμογή των νέων αντικειμενικών αξιών και τώρα έχουν λίγο χρονικό διάστημα για να «τρέξουν» προγράμματα προσομοίωσης και να δουν αν μπορούν ν' αλλάξουν λίγο τους συντελεστές του ΕΝΦΙΑ, για να μην πέσει βαρύς ο πέλεκυς πάνω στη λαϊκή κατοικία. Δεν τους έχουμε ικανούς να τα καταφέρουν. Το πιθανότερο είναι να μαζέψουν περισσότερο ΕΝΦΙΑ σε σχέση με το στόχο που προβλέπει το Μνημόνιο και να πανηγυρίζουν για... υπεραπόδοση της οικονομίας!

Το πιο σημαντικό στη δήλωση Τσακαλώτου, ειπωμένο με σκόπιμη αφέλεια, ήταν η αναφορά στο χρέος: «*Ισως την Τετάρτη ή την Πέμπτη να έχουμε περισσότερες πληροφορίες για το χρέος, πώς* δηλαδή έχει πάει η συζήτηση ανάμεσα στους Ευρωπαίους και το ΔΝΤ». Οι ιμπεριαλιστές δανειστές συζητούν για το χρέος **ερήμην της ελληνικής κυβέρνησης**. Κι όταν καταλήξουν, θα σερβίρουν τη συμφωνία τους στον Τσακαλώτο στο Eurogroup και θα του πουν: take it or leave it. Αυτό είναι κι άμα σου αρέσει. Χρειάζεται μήπως να υπενθυμίσουμε τη γερμανική θέση; Οχι εφάπαξ ρύθμιση του χρέους, αλλά διαδοχικές ρυθμίσεις ανά τακτά διαστήματα, οι οποίες θα εγκρίνονται από τη γερμανική Βουλή, υπό τον όρο ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις θα πιάνουν συγκεκριμένους στόχους.

βαθύ κόκκινο

Προστυχιές

«Αλήθεια, τι σχέση έχουν τα οράματα μιας εξέγερσης όπως αυτής του Ιλιντεν, οι ίσως ουτοπικές διακηρύξεις για Μακεδονία όπου θα ζούσαν αρμονικά Βούλγαροι, Έλληνες, Σέρβοι, άλλοι σλαβόφωνοι, Βλάχοι και Αλβανοί, με την ενίσχυση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στα Βαλκάνια και τα σχέδιά τους απέναντι στη Ρωσία;» (Ριζοσπάστης, 22.3.2018, «Ιλιντεν, αλυτρωτισμός και λαθροχειρία»).

Ο Περισσός θέλησε τάχαμου να διαχωριστεί από τον υπόλοιπο εθνικιστικό εσμό και να πει στα μέλη και τους οπαδούς του ότι ναι μεν υπήρξε η εξέγερση του Ιλιντεν, «μια εξέγερση στην οθωμανική περιοχή της Μακεδονίας το 1903», στην οποία «πρωτοστάτησε το σλαβικό στοιχείο, κυρίως φτωχοί αγρότες και άλλα μικροαστικά στρώματα των πόλεων, αλλά συμμετείχαν και Έλληνες, Βλάχοι, ενώ έγινε προσπάθεια να τραβηχτούν και μουσουλμανικοί πληθυσμοί, Αλβανοί και Τούρκοι», όμως αυτή δεν έχει να κάνει σε τίποτα με τα σημερινά.

Ηδη, όμως, από την αναφορά στην εξέγερση του Ιλιντεν, αυτοί που κατηγορούν τους άλλους για λαθροχειρία, κάνουν την πιο αισχρή λαθροχειρία. Ονοματίζουν όλες τις εθνότητες της περιοχής (Βούλγαροι, Σέρβοι, Έλληνες, Αλβανοί, Τούρκοι), πλην μιας: των Σλαβομακεδόνων. Αυτοί κατατάσσονται είτε στους... «άλλους σλαβόφωνους» είτε στο... «σλαβικό στοιχείο». Όμως, οι Σλαβομακεδόνες (ή Μακεδόνες) ήταν αυτοί που πρωταγωνίστησαν σ' αυτή την εξέγερση. Η δική τους Φιλική Εταιρία, η Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση είναι αυτή που συνέλαβε την ιδέα του ξεσηκωμού και οργάνωσε την εξέγερση.

Δε χρειάζεται να πούμε για ποιο λόγο ο Περισσός αποσιωπά τον πυρήνα της ιστορικής αλήθειας για την εξέγερση του Ιλιντεν. Μόνο έτσι μπορεί να στηρίξει την ανατριχιαστική εθνικιστική του θέση, ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος ούτε μακεδονική γλώσσα.

Ειρωνία: οι νεοναζιστές της ΧΑ δημοσίευσαν στην ιστοσελίδα τους, υπό τον τίτλο «Μια εικόνα - χίλιες λέξεις: Από το Ηλιντεν των κομμουνιστοσυμμοριτών στο Ηλιντεν του Τσίπρα», φωτογραφία της πρώτης σελίδας της εφημερίδας της επίλεκτης 18ης ταξιαρχίας του ΔΣΕ, με το λογότυπο στα μακεδόνικα (δε γνωρίζουμε τι σημαίνει) και τίτλο: «Ζήτω η εθνική γιορτή του μακεδονικού λαού Ηλιντεν - Το Ηλιντεν θα γίνει ορμητήριο για την τελική συντριβή του μοναρχοφασισμού στο Βίτσι-Γράμμο»! Ο καθένας μπορεί να κάνει τις συγκρίσεις του, δε χρειάζεται τη δική μας βοήθεια. Εμείς να σημειώσουμε μόνο, ότι η αστική ηγεσία του Περισσού πέταξε στα εθνικοφασιστικά σκυλιά την ιστορία του επαναστατικού ΚΚΕ. Είναι μια ακόμα απόδειξη του ότι δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτή την ιστορία, εκτός από την επιλεκτική καπηλεία της.

Όμως και το σύγχρονο επιχείρημά τους («τι σχέση έχει η εξέγερση του Ιλιντεν με την ενίσχυση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στα Βαλκάνια;») δεν είναι παρά ένα γελοίο αντιδραστικό σόφισμα, που αντιστρέφεται πανεύκολα: τι σχέση έχουν τα όποια σχέδια του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, με την αναγνώριση της εθνικής ταυτότητας και της γλώσσας ενός υπαρκτού λαού; Αιώνες τώρα αυτός ο λαός έχει εθνική ταυτότητα και εθνική γλώσσα. Πολύ πριν υπάρξει το ΝΑΤΟ και η ΕΕ και οι σημερινές αστικές κλίκες στη χώρα του. Βάσει ποιας λογικής αρνείται ο Περισσός αυτή την ιστορική αλήθεια, που ταυτίζεται με απaráγραπτα εθνικά δικαιώματα του γειτονικού λαού; Γιατί το επαναστατικό ΚΚΕ, όχι μόνο την περίοδο της επανάστασης 1946-49 αλλά και πιο πριν και μετά, υπερασπιζόταν αυτά τα δικαιώματα;

Τα εθνικά δικαιώματα των λαών, όπως έχουν γεννηθεί και διαμορφωθεί ιστορικά, δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται υπό το πρίσμα συγκυριακών παραγόντων. Πολλώ μάλλον όταν αυτοί οι παράγοντες έχουν να κάνουν αποκλειστικά με τον αστικό εθνικισμό μιας άλλης χώρας (της Ελλάδας εν προκειμένω). Τα εθνικά δικαιώματα υπάρχουν ανεξαρτήτως συγκυριών και ως τέτοια πρέπει να αναγνωρίζονται, είτε αφορούν εθνότητες που έχουν κρατική συγκρότηση είτε αφορούν εθνικές μειονότητες.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση